

Μικροχωρικά ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»
(ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ 1885)

Βραβείο Ακαδημίας

Αθηνών (1986)

Κυκλοφορεί ανάμεσα στους Μικροχωρίτες του εσωτερικού και του εξωτερικού, καθώς και στους φίλους του Μικρού Χωριού Ευρυτανίας (Σημ.: Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τη γνώμη του συγγραφέα τους)

Περίοδος Β' - Χρόνος 24ος - Τόμος 8ος
Αριθμός Φύλλου 58
Ιανουάριος - Ιούνιος 1995
Ετήσια συνδρομή Δρχ. 1.000
Εξωτερικού Δολ. 50
Εταιρειών, ΝΠΔΔ Δρχ. 3.000

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ
ΑΘΑΝ. ΚΕΡΑΝΗΣ
Άρεως 14, Μαρούσι, Τ.Κ. 151 22
Ατελιέ: Χ.Ε. ΤΑΣΣΗ
Σολωμού 55, Τηλ. 5200.526

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Για μια νέα πορεία (Κλ. Κουτσούκη)	1
Πρόσκληση Γενικής Συνέλευσης	2
Ψηφοδέλτιο	3
Τακτική Γενική Συνέλευση	4
Η έκδοση του περιοδικού μας	5
Απολογισμός - Προϋπολογισμός	6-7
Οι ακραίοι φρουροί του χωριού μας (Κλ. Κουτσούκη)	8
Χαρούμενα γενέθλια 100 χρόνων Μαρίας Κεράνη	9
Από τα εγκαίνια του Δημ. Σχολείου	10-12
Ομιλία του Δ/ντού του Σχολείου στα εγκαίνια (Θ. Καραγιάννη)	13
Ομιλία Προϊστ. Πρωτοβ. Εκπαίδευσης (κ. Γερονίκου)	14
Απόσπασμα Συνεδρίασης Κοιν. Συμβουλίου	15-16
Απ' όσα θυμάμαι (Στ. Γεωργούλη)	17-19
Απολογισμός - Προϋπολογισμός της Κοινότητας	20-21
Ο πληθυσμός της Ευρυτανίας	22-24
Μια παράδοση που δεν πρέπει να σβύσει (Στ. Ζορμπαλά)	25
Επιστολές προς την Αδελφότητα	26-27
Έντυπα που λάβαμε	28-29
Φωτογραφικό Ρεπορτάζ	30
Κέντρο Τεχνών ΠΛΑΚΑ	31
51 χρόνια από τη μεγάλη διαδήλωση	32-33
Από τη Σκοπιά της Αδελφότητας	34-35
Από το χώρο της Ευρυτανίας και της Ρούμελης	36
50 χρόνια λήξης του Β' Παγκ. Πολέμου (Αθ. Κεράνη)	37
Στρατιωτικό ημερολόγιο	38-39
Εκδρομή Μικρο - Μεγαλοχωριτών στην κατοχή	40
Το τυπογραφείο της Εθν. Αντίστασης στο Μικρό Χωριό	41-45
Ο χαμός του Καπετανίου (Διήγημα)	46-48
Ο Ιωάννης, ο Απω Κυδωνιάς (Βλ. Δερματόπουλος)	49-50
Δωρεές προς την Αδελφότητα εις μνήμην	51
Εκείνοι που έφυγαν	52-56

Φωτογραφία εξωφύλλου: Φωτογραφία Μικρού Χωριού, 1940 (Αρχείο Αθ. Κεράνη)

Για μια νέα πορεία

Μετά την, προ διετίας, απόφασή μου να αναστείλω την ενεργό δράση μου μέσα στην Αδελφότητα, έκανα γνωστή στο τότε νέο Διοικητικό Συμβούλιο και την πρόθεσή μου να αποσυρθώ βαθμιαία από την διεύθυνση και τις φροντίδες έκδοσης του περιοδικού **Μικροχωρίτικα Γράμματα**.

Ήδη ο Πρόεδρος με το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας διανύουν την δεύτερη διετή θητεία τους και νομίζω ότι χωρίς δυσκολίες, προχωρούν στην συνέχιση έκδοσης του περιοδικού.

Με την ευκαιρία της αποχώρησής από την θέση του «Συμφώνως τω νόμω υπευθύνου», θα ήθελα να εκφράσω προς όλους όσους συνεργάστηκαν μαζί μου θερμές ευχαριστίες, γιατί με την συνεργασία τους συνέβαλαν και ενεθάρρυναν την συνέχιση της έκδοσης του περιοδικού.

Η πρώτη περιόδος έκδοσης του περιοδικού στα μέσα της δεκαετίας του '60 άρχισε με νωπά ακόμη τα χαλάσματα και τον πόνο της συμφοράς που έπληξε το Μικρό Χωριό (1963). Γι αυτό και η περιοδική εκείνη έκδοση σε πολυγραφημένη μορφή δεν είχε άλλο σκοπό από το να μεταδώσει μηνύματα παρηγοριάς και αισιοδοξίας για το μέλλον του Χωριού.

Στην δεύτερη φάση που ξεκίνησε μια δεκαετία σχεδόν αργότερα (1978) το περιοδικό επεδίωξε αφ' ενός να συμβάλει στην καλύτερη επικοινωνία και συνεργασία Αδελφότητας και Κοινότητας και αφ' ετέρου να αναδείξει παράλληλα προς τις προσπάθειες της Αδελφότητας, την ιστορική και πολιτισμική ταυτότητα του ιστορικού Μικρού Χωριού. Αν και φιλόξενο σε όλους το περιοδικό προσπάθησε με την συνολική του εμφάνιση να κρατήσει την ιδιαιτερότητά του.

Μέσα στις δεκαετίες που πέρασαν το περιοδικό πραγματοποίησε την έκδοση πενήντα επτά (57) τευχών, πολλά από τα οποία ήσαν διπλά και τριπλά σε ύλη. Επίσης κυκλοφόρησαν ορισμένα τεύχη - αφιερώματα όπως το υπ' αριθ. 17 για τα 20 χρόνια απ' την κατολίσθηση, το υπ' αριθ. 25 για την εκατονταετηρίδα της πρώτης μας ιστορικής Αδελφότητας στην Πόλη (1885) και τους ιδρυτές της, το υπ' αριθ. 31-33, πανηγυρικό τεύχος, με αφορμή τη βράβευση της Αδελφότητας από την Ακαδημία Αθηνών (1986), το υπ' αριθ. 34 - 35 στον αείμνηστο δάσκαλο Γ. Παπαδή (1987) και το τελευταίο 55 - 57 που ήταν αφιερωμένο στην ιστορική παροικία των Μικροχωριτών της Θεσσαλονίκης (1995). Ακόμη οι αυτοτελείς εκδόσεις όπως ο τόμος **Μνήμη και Χρέος** (1983), τα **Πενήντα Χρόνια από την Μάχη του Μικρού Χωριού: Η Θυσία των 13 Εθνομαρτύρων** (1992) κ.α.

Σήμερα μια γενεά αργότερα, τα **Μικροχωρίτικα Γράμματα** ξεκινούν μια καινούρια πορεία με λιγότερες αντιξοότητες και πολλές προοπτικές και ελπίδες. Υποσχόμενος αμέριστη συμπαράσταση και συνεργασία εύχομαι ειλικρινά στους νέους υπεύθυνους της έκδοσης καλή επιτυχία.

Μένιος Κουτσούκης

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ
«Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»
ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ 17, ΑΘΗΝΑ
Τ.Κ. 116 34

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Μικροχωριτών και σύμφωνα με το άρθρο 12 του Καταστατικού της προσκαλεί τα μέλη και όλους όσους θέλουν να γίνουν μέλη της, την 7ην ΜΑΪΟΥ 1995, ημέρα ΚΥΡΙΑΚΗ και ώρα 10 π.μ. στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών, οδός Σίνα - Αραχώβης - Δαφνομήλη (όπισθεν εκκλησίας Αγίου Νικολάου Πευκακίων) και στην αίθουσα «Κωστής Παλαμάς», στην Τακτική Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας.

ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ

- 1) Λογοδοσία του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου και Έκθεση πεπραγμένων για την χρονική περίοδο 23/5/93 - 7/5/95.
- 2) Έγκριση των πεπραγμένων 1993 - 1995 και απολογισμού εσόδων - εξόδων.
- 3) Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής.
- 4) Έγκριση οικονομικού προϋπολογισμού για την επόμενη περίοδο.
- 5) Συζήτηση και αποφάσεις για διάφορα θέματα που αφορούν την Αδελφότητα και το Χωριό.
- 6) Εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής για τη διεξαγωγή των Αρχαιρεσιών και την εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Παρακαλούμε θερμά όλα τα μέλη της Αδελφότητας και εκείνους που θέλουν να γίνουν μέλη της να προσέλθουν στη Γενική Συνέλευση για να υπάρξει απαρτία.

Όσοι επιθυμούν ναβάλουν υποψηφιότητα μπορούν εγκαίρως ερχόμενοι στη Γενική Συνέλευση να το δηλώσουν, ώστε να εγγραφούν στο ψηφοδέλτιο που θα κυκλοφορήσει.

Όσοι δεν μπορούν να παρευρεθούν στη Συνέλευση μπορούν να εξουσιοδοτήσουν ένα μέλος της Αδελφότητας με το έντυπο εξουσιοδότησης για να ψηφίσει και εφ' όσον έχουν εκπληρώσει τις καταστατικές τους υποχρεώσεις.

Σημειώνουμε ότι η εγγραφή είναι 500 δρχ., η συνδρομή 1.000 δρχ. και η ετήσια εγγραφή στο περιοδικό «Μικροχωρίτικα Γράμματα» 1.000 δρχ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Αθανασόπουλος Γιάννης, Βίγλας Νίκος, Δερματάς Σπύρος, Δημόπουλος Γεώργιος, Κεράνης Θανάσης, Κρίκος Δημήτρης, Λιάπης Παντελής

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

- Αθανασόπουλος Ιωάννης
- Βίγλας Νικόλαος
- Βουγά-Γιουρνά Πηνελόπη
- Γρατσούνης Αλέκος
- Γιαννακόπουλος Χρήστος
- Δερματάς Ιωάννης (Θεσ/νίκη)
- Δημόπουλος Γεώργιος
- Ζαχαρόπουλος Ιωάν. Γεώργιος
- Θάνος Δ. Κώστας
- Κεράνης Ι. Αθανάσιος
- Κεράνη Ιωάννα Μπαμπανικολού
- Κεχριμπάρης Σπύρος
- Κεράνης Α. Νικόλαος
- Κομπορόζος Τηλέμαχος
- Κομπορόζος Τρύφων
- Κουτσούκης Νικήτας
- Κουτσούκη Αιμιλία
- Κυρίτση Μαρία
- Κρίκος Δημήτρης
- Κωστόπουλος Μιχάλης (Θεσ/νίκη)
- Λιάπης Παντελής (Λαμία)
- Μαστρογεωργόπουλος Σπύρος Χρ. (Θεσ/νίκη)
- Μπάκης Σταύρος
- Τριανταφύλλης Κων/νος
- Φλώρος Π. Νικόλαος (Θεσ/νίκη)

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- Βονόρτα Δερματά Μαργαρίτα
- Δημόπουλος Χρήστος
- Κεράνη Παπαθανασιάδη Ρένα
- Λιάπης Ιωάννης
- Μπόσνου Παπαδή Ελένη
- Μπάκης Δημήτρης
- Παπαδάκη Ναυσικά
- Παναγιώτου Αριστ.
- Κρίκος Σπύρος

Για το Διοικητικό Συμβούλιο μέχρι 7 σταυρούς
Για την Εξελεγκτική Επιτροπή μέχρι 3 σταυρούς

Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ

«Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»

Στην αίθουσα «ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ» του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών, οδός Σίνα - Αραχώβης και Δαφνομήλη στην Αθήνα, πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 7 Μαΐου 1995 η Τακτική Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας Μικροχωριτών «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ», στην οποία παρεβρέθησαν Μικροχωρίτες και φίλοι της Αδελφότητας. Πρόεδρος της Συνέλευσης εκλέχτηκε ο κ. Αριστοτέλης Θάνος και Γραμματέας ο κ. Σπύρος Κρίκος, ενώ στη συνέχεια εψάλη το «Χριστός Ανέστη» και τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των μελών της Αδελφότητας και των Μικροχωριτών που απεβίωσαν κατά την τελευταία διετία.

Στον απολογισμό του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου ο Πρόεδρος κ. Αθανάσιος Κεράνης ανέλυσε τον οικονομικό απολογισμό, λόγω αναγκαστικής απουσίας του ταμία κ. Γεωργίου Δημόπουλου, παρουσίασε τον προϋπολογισμό και ανέπτυξε τα πεπραγμένα της διετίας. Τα κυριότερα θέματα στα οποία αναφέρθηκε ο κ. Πρόεδρος στην εισήγησή του, ήταν συνοπτικά τα παρακάτω:

—Οι ενέργειες για να επιτραπεί η έκδοση αδειών για κατασκευή νέων οικιών και η επέκταση και επισκευή παλαιών στο παλαιό οικισμό του χωριού μας.

—Οι προσπάθειες για τη διευθέτηση του προβλήματος λειτουργίας του υδροηλεκτρικού σταθμού και επαναλειτουργίας του ξενοδοχείου στο νέο οικισμό.

—Οι προσπάθειες για να ξεκινήσουν οι εργασίες συντήρησης του καμπαναριού της Μεταμόρφωσης.

—Οι εργασίες που συνεχίζονται ώστε σύντομα να επαναλειτουργήσει η «Πνευματική Γωνιά».

Μετά την ανάγνωση του απολογισμού

χρήσης και της έκθεσης της Εξελεγκτικής Επιτροπής, η Γενική Συνέλευση απάλλαξε πάσης ευθύνης το απελθόν Δ.Σ. και οι εργασίες συνεχίστηκαν με συζητήσεις πάνω σε διάφορα θέματα.

—Κατόπιν προτάσεως της κ. Ειρήνης Δερματά - Ηλιάδη, αποφασίστηκε ομόφωνα να πραγματοποιηθεί έκτακτη ανοικτή συνέλευση της Αδελφότητας στο χωριό, τον Αύγουστο του 1996.

—Μετά από πρόταση του κ. Αθανάσιου Κεράνη αποφασίστηκε ομόφωνα η αύξηση της ετήσιας συνδρομής των μελών της Αδελφότητας από το 1996, σε 2.000 από 1.000 που είναι σήμερα.

—Κατόπιν προτάσεως του κ. Μένιου Κουτσούκη, αποφασίστηκε ομόφωνα η έκδοση ψηφίσματος συμπαθείας της Γενικής Συνέλευσης της Αδελφότητας προς το εξέχον μέλος του, κ. Γεώργιο Δημόπουλο, ο οποίος ασθενεί.

Κατόπιν έγιναν αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο εξελέγησαν:

Βίγλας Νίκος, 61 ψήφοι
Κεράνης Αθανάσιος 55 ψήφοι
Δημόπουλος Γεώργιος 51 ψήφοι
Αθανασόπουλος Γιάννης 50 ψήφοι
Κρίκος Δημήτριος 45 ψήφοι
Λιάπης Παντελής 25 ψήφοι
Δερματάς Σπύρος 23 ψήφοι

Για την Εξελεγκ. Επιτροπή εξελέγησαν:

Κρίκος Σπύρος 45 ψήφοι
Βονόρτα - Δερματά Μαργαρίτα 40 ψήφοι
Δημόπουλος Χρήστος 34 ψήφοι

Η έκδοση του περιοδικού μας

Ανάμεσα στα τόσα αξιόλογα έντυπα που κυκλοφορούν στο χώρο της Ευρυτανίας, είναι και τα «Μικροχωρίτικα Γράμματα» που κυκλοφορούν δυο φορές το χρόνο και εκδίδονται από την Αδελφότητα Μικροχωριτών.

Γιατί είναι ένα έντυπο, που απευθύνεται σε Μικροχωρίτες κατά κύριο λόγο και θέλει να διατηρήσει την επαφή των ξενιτεμένων με το χωριό μας. Παράλληλα να ενημερώνει όσους ενδιαφέρονται για τα θέματα του Μικρού Χωριού και φυσικά τις αρμόδιες αρχές που καλούνται συχνά να δώσουν λύσεις στα προβλήματα της Κοινότητας. Για τους φίλους του Μικρού Χωριού επιθυμεί να τους δίνει τον παλμό του χωριού κάθε φορά και να τους φέρνει κοντά στη φύση του, έστω και νοερά.

Για τους λόγους αυτούς το περιοδικό θα είναι το βήμα απ' όπου θα μπορεί ο Μικροχωρίτης να εκφράζει τις απόψεις του για τα θέματα του χωριού ή της Αδελφότητας. Εξ άλλου η έκδοση του περιοδικού θα είναι μέσα στα πλαίσια της δράσης της Αδελφότητας για την πραγματοποίηση των σκοπών της.

Σαν όργανο της Αδελφότητας επιδιώκει με την αλληλογραφία, την πληροφόρηση κλπ. να κρατάει ενήμερους τους Μικροχωρίτες, όπου υπάρχουν, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στα μακρινά μέρη, όπως Αμερική, Αυστραλία, Καναδά κ.ά.

Το περιοδικό βγαίνει με εθελοντική προσφορά και συνεργασία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και της Αδελφότητας. Επιζητείται γι' αυτό η διεύρυνση της συνεργασίας και μεταξύ των λοιπών μελών της Αδελφότητας και προ παντός των νέων.

Θα πρέπει για το σκοπό αυτό χωρίς δισταγμό, να στέλνουν συνεργασίες όλοι όσοι έχουν να πουν κάτι για το χωριό ή ακόμη και για γενικότερα θέματα του τόπου μας. Ιδιαίτερα επιθυμητές είναι οι πληροφορίες για διάφορα συμβάντα που συνδέονται με το Μικρό Χωριό ή τους Μικροχωρίτες. Ακόμη τα γράμματα, οι υποδείξεις, η δράση των Μικροχωριτών, διάφορες ιστορίες, διηγήματα, ποιήματα και γενικά λογοτεχνικά κείμενα, αναμνήσεις των παλαιότερων κλπ.

Ιδιαίτερη χαρά θα μας έδινε η συνεργασία εκείνων που βρίσκονται στο χωριό και ζουν από κοντά τα προβλήματά του. Το ίδιο η συνεργασία και η φωνή αυτών που ζουν έξω από την Ελλάδα.

Με την ελπίδα ότι στο μέλλον θα έχουμε μια πλούσια συνεργασία.

ΑΔΕΛΦΟΤΗ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ
 "Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ"
 ΑΣΤΥΛΑΜΑΝΤΟΣ 17
 ΑΘΗΝΑΙ 116 34

Απολογισμός 1993-1994 και μέχρι 12.4.95

<u>Ε Σ Ο Δ Δ Α</u>		<u>Ε Σ Ο Δ Δ Α</u>	
Υπόλοιπον προηγούμενης περιόδου	3.671.014	Εργα στο χωριό	3.274.134
Συνδρομές μέλους και περιοδικού	788.196	α) Εΐψης ταβανίων μιας αιούσης και του διαδρόμου της εισόδου, αντικατάσταση δια θυρών και απομάκρυνση μιάζων	
Δωρεά προς την Αδελφότητα-εις μνήμην θανόντων των	775.500	β) κατασκευή του τοίχου του σχολικού κήπου προς τον Ιερόν Ναόν, κατασκευή πλακόστρωσις μεταξύ του τοίχου και του Ναού και κατασκευή του τοίχου προ του Καμπαναριού και της Πνευματ.Γωνιάς	
Δωρεά δια κάποιου σκοπού από 3 δωρητάς δι' επισκευήν του καμπαναριού	340.000	γ) κατασκευή τοιχείου προ της εισόδου της Πνευματ.Γωνιάς	
από 3 δωρητάς δια τους σκοπούς της Αδελφότητας	82.000	δ) σπατουλάρισμα και ρεπουλίνη οιαορόμου και αιούσης	
από 2 δωρητάς δι' επισκευήν του Ναού & υπέρ εκκλησι.	95.601	Εκδόση περιοδικού	466.320
από 1 δια την διαμόρφωσιν της Πνευματικής Γωνιάς	20.000	No 53-55	463.260
από 1 δια την διαμόρφωσ. κήπου	15.000	No 56-57	
από 1 δια δώρα προς τους μαθητάς του Σχολείου	20.106	Δώρον υποτροπωλών προς Ευρυτάνας φοιτητάς	929.580
Δωρεά παρ' ανωνύμου δια την Πνευματική Γωνιά	1.000.000	Συμμετοχή εις δαπάνην επισκευής Αγίου Ιωάννου	50.270
Από τόκους καταθέσεων	678.867	Χριστουγεννιάτικα δώρα προς τους μαθητάς του δημοτικού Σχολείου	40.000
Από τας συνειστάσεις της αδελφότητας 18.2.94 & 12.2.95	995.400	Αγορά 8 δοχείων απορριμάτων και 2 κάδων	58.104
Σύνολον	8.481.684	Γενικά δαπάναι Αδελφότητας	156.196
Το ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΥΜΒΟΛΙΟ		Σύνολον δαπανών	217.996
Αθαν. Κεράνης, Παντ. Λιάπης, Γ. Δημόπουλος		Υπόλοιπον ταμείου	4.726.280
Ιωαν. Αθανασόπουλος, Δ. Κρίκος, Ν.Βίγλας, Σπ.Δερματάς			3.755.404
Η ΕΞΕΛΕΓΜΕΝΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ			8.481.684
Χρ. Δημόπουλος, Δημ. Μιάνης, Παν. Κεράνης			

Αδειούχης Μικροοπωλιτών
 "Η ΠΕΝΤΑΦΟΡΗΔΙΕ ΤΟΥ ΣΠΗΡΟΣ"
 Αρτυδάμαντος 17
 ΑΘΗΝΑΙ 116 34

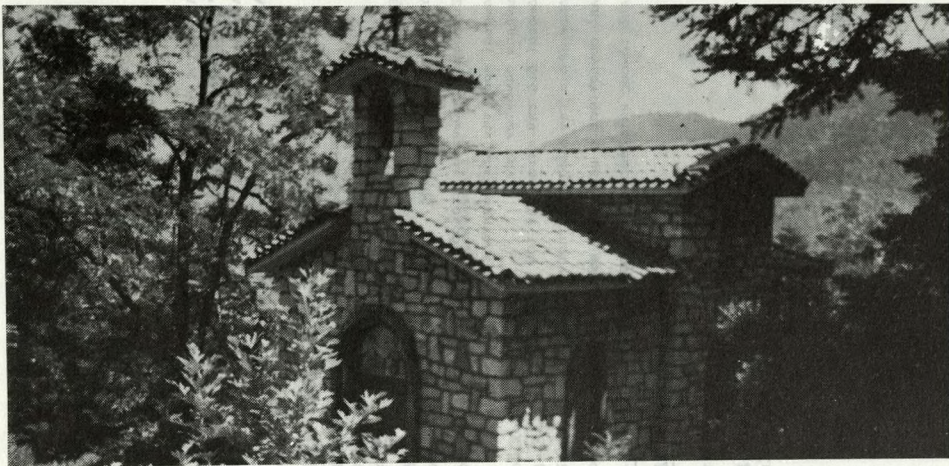
Π Ρ Ο Χ Η Δ Ο Γ Ι Ε Σ Η Σ
 Εσόδων και εσόδων περιόδου 1995 - 1996

Ε Ε Ο Δ Δ		Ε Ε Ο Δ Δ	
Υπηρεσιων προηγουμενης	3.755.404	Επισημη του Καμπαναριου	1.500.000
Συμβοραει μελων και περιολικου	1.000.000	Ανασυκροτηλεις του Μουσείου και της Βιβλιοθηκης	1.500.000
Δαρεαι προς την Αδειωφτητητα εις	1.000.000	Εκδοσεις του περιολικου	900.000
μνημην θανοντων των	500.000	Γενικα εσοδα Αδειωφτητος και Πνευματ. Γουλιδεις	500.000
Δαρεαι δια την επισημην του Καμπαναριου	500.000	Αιδωφρα εργα στο χωριδ	1.000.000
Δαρεαι δια την ανασυκροτησιν του Μουσείου	800.000	Επιδοροδοσεις Νεων του χωριου	300.000
Απο συνεταιριδεις μελων και φιλων	800.000	Βοηθεια προς πτωχες οικουμενιες του χωριου	500.000
Απο τικους μεταδιδεων εις Τρανεις	800.000	και προς πτωχους μαθητις και σπουδασις του χωριου	500.000
ΣΥΝΟΛΟΝ	8.355.404		6.200.000

Το Διοικητικδ Συμβουλιον
 Αθην. Κερωνις, Παντ. Αλκις, Γεωργ. Δημόπουλος,
 Ιωαν. Αθανασόπουλος, Δημ. Κολικος, Νικ. Βιγλας,
 Στ. Δερματις

ΟΙ ΑΚΡΑΙΟΙ ΦΡΟΥΡΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

4. Ο Αη-Γιώργης

Ο Αη-Γιώργης ψηλά στο μετερίζι του Νικολού

Το ιστορικό.

Ο Αη-Γιώργης, είναι η νεώτερη εκκλησία που δεσπόζει στην βόρεια πλαγιά του λόφου «Νικολός». Οφείλει το κτίσιμό της στην τελευταία βούληση του Μικροχωρίτη ιδρυτή της Καπνοβιομηχανίας ΕΘΝΟΣ, του αείμνηστου Γεωργίου Α. Κεράνη.

Επιθυμία του ήταν να ανακαινισθεί μετά τον θάνατό του ο Αη-Θανάσης, που όπως γράφαμε ήδη είχε και κτήτορες τους Κεραναίους. Κρίθηκε τότε σκόπιμο από τους εκτελεστές της διαθήκης αντί γι αυτή την ανακαίνιση να χτισθεί μια καινούργια εκκλησία. Έτσι στα 1958 κοντά σε άλλα έργα που αναωογόνησαν το Χωριό, προστέθηκε και μια εκκλησία με πελεκητή πέτρα, εσωτερικά και εξωτερικά ψηφιδωτά, κεραμόσκηπη σταυροειδή στέγη κ.α. Βαθμιαία, με την διαμόρφωση του γύρω χώρου, με την πλακόστρωτη αυλή και τα σκαλοπάτια που ξεκινούν από τον δρόμο, με τον πλάτανο και τις ακακίες που φύτρωσαν κοντά στην βρύση, αλλά και τα σκοίνα που την αγκαλιάζουν απέβη μια ειδυλλιακή τοποθεσία που προσελκύει όχι μόνο μοναχικούς περιπατητές, αλλά και ζωηρές παρέες νέων τις βραδυνές κυρίως ώρες.

Το Εσωτερικό.

Πριν εισέλθει κανείς στο ναό, πάνω από την είσοδο παρατηρεί ένα ψηφιδωτό ημικύκλιο, στο οποίο απεικονίζονται οι άγιοι Αθανάσιος και Γεώργιος, δηλ. ονόματα αγίων που η οικογένεια των Κεραναίων ανέκαθεν τιμούσε. Μπαίνοντας μέσα εντυπωσιάζεται κανείς από την απλότητα, αλλά και τις εικόνες που είναι φιλοτεκνημένες με ψηφιδωτά που για πρώτη φορά τότε εμφανίζονται σε εκκλησίες του Μικρού Χωριού (όπως θα δούμε και στον Αη-Νικόλα μετά την ανακαίνισή του). Εκείνο που ξετίζει, βέβαια, είναι η διάταξη των εικόνων, κάτι που αλλάζει την «ιεράρχηση» των αγίων στον χώρο. Έτσι, όπως

κυτάζομε το τέμπλο αριστερά της Ωραίας Πύλης είναι οι ψηφιδωτές εικόνες: πρώτη η Μητήρ του Θεού και δίπλα της η Αγία Μαρίνα. Πιο πέρα η εικόνα του Αγ. Γεωργίου (ζωγράφος Φ. Ζαχαρίου, 1961). Δεξιά της Ωραίας Πύλης είναι οι ψηφιδωτές εικόνες: Ιησούς Χριστός και δίπλα ο Άγιος Ιωάννης. Λίγο πιο πέρα η εικόνα του Αγίου Αθανασίου (Φ. Ζαχαρίου, 1961). Στις πλαγιές εισόδους του τέμπλου είναι αριστερά η εικόνα του Αρχ. Μιχαήλ και δεξιά του Αρχ. Γαβριήλ φιλοτεκνημένες από τον ίδιο ζωγράφο (Φ. Ζαχαρίου, 1961) που στο στόμα των αρχαγγέλων βάζει τα φοβερά λόγια: «Βροτοί βλέποντες το ξίφος τεταμένον όσοι βέβηλοι και ράθυμοι τον τρόπον συσταλείτε προς μετόνοιαν τάξει».

Μέσα στο μικρό και λιτό Ιερό δυο κηροπήγια επάνω στην Αγία Τράπεζα, με το λευκό σεντόνι, κι ένα άλλο βυσσινί που παίρνει λεπτές αποχρώσεις ανάλογα με το φως που πέφτει από τα δύο μικρά παράθυρα του ιερού.

Στον κυρίως ναό ένα καλοδιατηρημένο ψαλτήρι, ένα στασίδι και το ξύλινο επίσης παγκάρι. Δεξιά και αριστερά, δυο μανουάλια μεταλλικά και στη μέση της οροφής κρέμεται ένας μοναχικός πεντάφωτος πολυέλιαιος. Η λιτότητα και απλότητα του μικρού χώρου της εκκλησίας (10Χ6 περίπου) με τους άσπρους τοίχους είναι αφοπλιστική. Μοιάζει όμως σαν κάτι να λείπει που θα την έκανε πιο ζεστή. Πριν λίγα χρόνια προστέθηκε η μικρή καμπάνα στο μικρό κωδωνοστάσι που είναι ενιαία προέκταση πάνω στην στέγη του ναού και του καρίζει μια ξεχωριστή γραφικότητα. Ο Αη-Γιώργης συνήθως γιορτάζει (γίνεται εκκλησιασμός) τον Ιούλιο, την ημέρα της Αγίας Μαρίας, γεγονός που μας κάνει να πιστεύουμε, ότι και σύμφωνα με την διάταξη των εικόνων που προαναφέραμε, έπρεπε να λέγεται Αγία Μαρίνα.

Μ.Σ.Κ.

ΑΜΕΡΙΚΗ

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ

ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ «ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ»
ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Vol. 49, No. 219

"THE VELOUCHI" BULLETIN, 121 GREENWICH RD., CHARLOTTE, N.C. 28211 TEL/FAX: (704) 366-6571

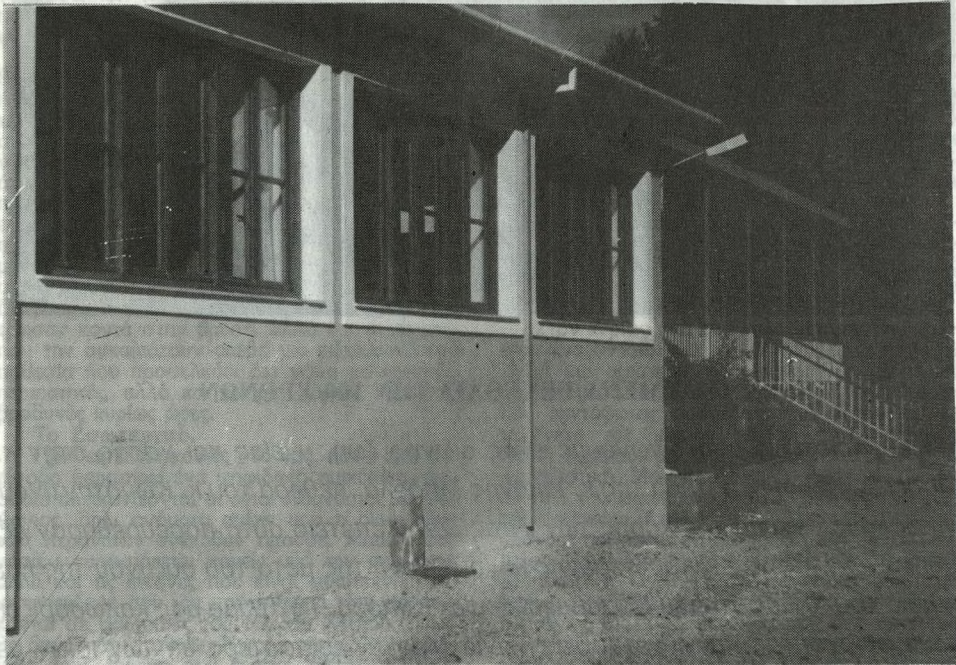
July, August, September 1994

ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΩΝ 100 ΧΡΟΝΩΝ

Με ευχαρίστηση ανακοινώνουμε ενός αιώνος ζωή, υγείας και χαράς στην κ. Μαρία Δ. Κεράνη, μητέρα της κ. Ισμήνης Μπάρλα, πεθερά του κ. Κωνσταντίνου Μπάρλα και γιαγιά της κόρης των Ρίτας. Στην επέτειο αυτή παρευρέθησαν εξ Αθηνών ο υιός της Νίκος Κεράνης και η εγγονή της μετά του συζύγου της και παιδιά του Χρυσοστόμου Παπαβασιλείου εκ Κύπρου. Το Τμήμα μας καλωσορίζει τους επισκέπτες και εύχεται στη Γιαγιά Μαρία περισσότερα εκ των ιδίων με υγεία και ευτυχία.

Από τα εγκαίνια του

διάταξη των σκόνων, κάτι που αλλάζει την «εργασία» των αγίων στον χώρο. Έτσι, όπως

Αγία Μαρίνα.

«Οιχτύλιος Ιωάννης»
Μ.Σ.Κ.

Δημοτικού Σχολείου

14.12.1994 ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΥ

Από τα εγκαίνια του Δημοτικού Σχολείου

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Δ/ΝΤΟΥ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ 14.12.1994 ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΥ

Του κ. Θεόδωρου Καραγιάννη

Εκεί που παίζουν τα παιδιά
λαλούν απδόνια και πουλιά
κι εκεί που λεν τραγούδια
φυτρώνουνε λουλούδια.

Β. Ρώτας

Σεβασμιότατε!

Κύριε Δ/ντά της Αστυνομίας!

Κύριοι Σχολικοί Σύμβουλοι της Πρωτοβάθ-
μιας Εκπ/σης!

Κύριε Πρόεδρε της Κοινότητας!

Αγαπητοί γονείς και κηδεμόνες των μαθη-
τών μας!

Κυρίες και κύριοι!

Αγαπητοί μας μαθητές!

Βλέπω ζωγραφισμένη στα πρόσωπα όλων τη χαρά και την ικανοποίηση. Νιώθω τη συγκίνηση και την υπερηφάνεια που πλημμυρίζει την ψυχή σας αυτή τη στιγμή. Το σχολείο μας είναι έτοιμο! Υψώνεται ωραίο, επιβλητικό, μεγαλόπρεπο. Είναι το στολίδι του χωριού. Είναι απόκτημα και περυσία όλων μας. Ας το αγαπήσουμε σαν το σπίτι μας. Ας ευχηθούμε με όλη την καρδιά μας να είναι καλορριζικό και στεριωμένο.

Είναι για όλους μας ιστορική η σημερινή μέρα. Πανηγυρίζει το χωριό μας. Ναι! Το σχολείο μας είναι έτοιμο.

Μέσα στο σχολείο τούτο θα διδάσκονται τα αγαπημένα μας παιδιά. Εδώ θα πάρουν τα απαιτούμενα για τη ζωή εφόδια. Εδώ θα μάθουν να πράττουν το καλό και να αποφεύγουν το κακό.

Εδώ θα αναπτυχθούν οι σωματικές, οι ψυχικές και οι πνευματικές δυνάμεις τους.

Στο χώρο τούτο ασίγηστη θα ακούγεται η φωνή του δασκάλου, που θα διδάσκει την πίστη στο Θεό, την αγάπη στον πλησίον, τη λατρεία στην Πατρίδα, το σεβασμό στους μεγαλύτερους, την υπακοή στους νόμους της Πολιτείας, την αφοσίωση στην εργασία και την αρετή.

Εδώ χαρούμενη θα κυλά η ζωή. Η μέρα θ' αρχίζει εδώ με προσευχή Στον Πάνσοφο Δημιουργό. Κι έπειτα το ξέσπασμα της ζωής έντονο και μαζί μ' αυτά δουλειά. Μια ορ-

γανωμένη κοινωνία. Μια πειθαρχημένη ομάδα. Εδώ θα είναι εργασία και χαρά. Προσπάθεια, δημιουργία, πρόοδος!

Σχολείο θα είναι εδώ. Εργαστήριο ανθρώπων όπου θα χαλκούνται χαρακτήρες. Από δω αρχίζει το πνευματικό ξεκίνημα κάθε ανθρώπου. Δεν χτίσαμε λοιπόν ένα κοινό οικοδόμημα! Εδώ ανεγείραμε Σχολείο. Υψώσαμε φάρο. Γι αυτό ακριβώς πρέπει να θεωρούμε μεγάλο το έργο που δημιούργησε η μέριμνα και η στοργή της πολιτείας.

Τη στιγμή αυτή της χαράς και της ικανοποίησής μας πρέπει να στρέψουμε τη σκέψη μας σε όλους εκείνους που βοήθησαν και παραστάθηκαν με κάθε τρόπο στη μεγάλη προσπάθεια για την ανέγερση του διδακτηρίου μας.

Εκ μέρους των μαθητών, των γονέων και κηδεμόνων και όλων των κατοίκων της Κοινότητάς μας θέλω να ευχαριστήσω θερμά, από τη θέση ετούτη. Την Πολιτεία, τα αρμόδια Υπουργεία, τη Νομαρχία και τις Τενικές υπηρεσίες της, τη Δ/ση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, την Κοινότητα, τους τοπικούς φορείς και όλους όσους συνέβαλαν και προσέφεραν για την ανέγερση και αποπεράτωση του διδακτηρίου μας.

Τελειώνοντας θα ήθελα να υπενθυμίσω και να τονίσω, πως το σχολείο δεν είναι του προέδρου, του δασκάλου, της σχολικής επιτροπής ή κάποιου άλλου συγκεκριμένου. Είναι περιουσία όλων μας και έχουμε χρέος όλοι μας να το προστατεύουμε και να το συντηρούμε, να το διατηρούμε καθαρό και να το σεβόμαστε και να φανούμε ευγνώμονες απέναντι στην πατρίδα ή αυτό που μας χάρισε.

Και τώρα αφού επαναλάβω για μια ακόμη φορά την ευχή να είναι το καινούργιο μας σχολείο καλορριζικό και στεριωμένο, να ευχαριστήσω όλους εσάς πο' με την παρουσία σας τιμήσατε την τελετή των εγκαινίων του σχολείου μας.

Ευχαριστώ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας εκφράζει τις άπειρες ευχαριστίες του στο μέλος της κ. Κλεομένη Κουτσούκη, πρώην Πρόεδρο και υπεύθυνο της έκδοσης του Περιοδικού «Μικροχωρίτικα Γράμματα», για την μέχρι τώρα επιμέλεια και φροντίδα στην έκδοσή του, που λόγω ανειλημμένων άλλων υποχρεώσεων είναι αναγκασμένος να διακόψει. Υποσχόμενος, όμως, πάντα κάθε δυνατή βοήθεια.

Το Διοικητικό Συμβούλιο θα καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την απρόσκοπη έκδοση και κυκλοφορία του περιοδικού, συνεχίζοντας την μέχρι τώρα ανοδική πορεία του, στηριγμένο, όπως πάντα, στη βοήθεια και συμπαράσταση των μελών και των φίλων της Αδελφότητας.

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Στις 12 του Φλεβάρη 1994 έγινε η Συνεστίαση της Αδελφότητας στο Κέντρο ΜΠΑΜΠΗΣ στην Κηφισιά. Η συμμετοχή των μελών μας και των φίλων της Αδελφότητας ήταν εντυπωσιακή. Η αίθουσα ήταν ασφυκτικά γεμάτη. Τίμησαν με την παρουσία τους ο Νομάρχης Ευρυτανίας κ. Δημοσθένης Τσιαμάκης με τη σύζυγό του και ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. Αθαν. Κουτσούκης. Θερμά ευχαριστούμε όλους που παραβρέθηκαν, όπως και όσους πρόσφεραν διάφορα δώρα ή προϊόντα από τις επιχειρήσεις για τον λαχνό μας.

Το πρόγραμμα του Κέντρου ήταν ικανοποιητικό. Το γλέντι κράτησε μέχρι 3 το πρωί. Το οικονομικό αποτέλεσμα για την Αδελφότητα ήταν ικανοποιητικό αφού είχαμε εισπράξεις 460.000 δρχ. Ολοι έφυγαν ευχαριστημένοι από τη συνάντηση αυτή.

Και του χρόνου όλοι μαζί και καλύτερα.

Από τα εγκαίνια Σχολείου

Στα εγκαίνια του νέου σχολείου μίλησε προς τους μαθητές και τους παρευρισκόμενους ο Προϊστάμενος της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης κ. Γερονίκος.

Ακολουθεί η ομιλία του:

Φίλοι γονείς,

αγαπητά μας παιδιά,

Η Ελληνική Πολτεία με περισσή στοργή για το Νέο Μικρό Χωριό φρόντισε και έκτισε ένα λαμπρό διδακτήριο, που θα είναι το κόσμημα του χωριού και η ητλαυγής φάρος που θα φωτίζει τα πνεύματα και τις ψυχές των παιδιών στο διηνεκές.

Εύχομαι να λειτουργεί παντοτινά.

Εδώ ο σκαπανέας της Φυλής, ο δάσκαλος, θα καλυβδώνει σώματα, θα φωτίζει πνεύματα, θα θερμαίνει ψυχές, θα σφυρηλατεί χαρακτήρες.

Εδώ τα παιδιά θα ενστερνίζονται τις αιώνιες και ακατάλυτες αξίες, όπως είναι η προσήλωση στην πατρίδα, στην εθνική ελευθερία και στη δημοκρατία, η ευλάβεια

προς το θείο, η αγάπη προς τον άνθρωπο και τη γνώση, ο σεβασμός προς το δίκαιο και την αλήθεια, η λατρεία προς το ωραίο και ο θαυμασμός προς το μεγάλο.

Εύχομαι από αυτό το διδακτήριο να βγει ο αυριανός σοφός, ο ενάρετος Ιεράρχης, ο διάσημος επιστήμονας, ο μεγαλοφυής εφευρέτης, ο προικισμένος καλλιτέκνης, ο γενναίος αξιωματικός, ο απρόμπτως αεροπόρος, ο άδολος ανθρωπιστής, ο φιλόπνονος εργάτης, για να μπορέσει να λάβει σάρκα και οστά η ελπίδα της Φυλής που πρέπει να βρει «τα φτερά τα προιανά της τα μεγάλα».

Αγαπητά μας παιδιά,

Αγαπήστε το διδακτήριό σας, όπως το σπίτι σας και σεβαστείτε το όπως σέβεστε την Εκκλησία.

Έτσι θα γίνετε κάτι περισσότερο από εγγράμματοι πολίτες, θα γίνετε άνθρωποι.

Καλορίζικο το διδακτήριό σας και καλή σας πρόοδο.

Π. Γερονίκος

Απόσπασμα Πρακτικού

Από το αριθ. 5/1995 πρακτικό συνεδρίασης του Κοινοτικού Συμβουλίου Μικρού Χωριού Ευρυτανίας, «Περί λογοδοσίας». Αριθ. Απόφασης 36/1995.

Μικρό Χωριό και στο κοινοτικό κατάστημα σήμερα 18 Μαΐου 1995 έτους, ημέρα Πέμπτη και ώρα 6η μ.μ. συνεδρίασε το κοινοτικό συμβούλιο Μικρού Χωριού ύστερα από την αριθ. 316/12.5.1995 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου που επιδόθηκε στον καθένα από τους συμβούλους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 81 του Ν. Δ/τος 323/89 περί Δ.Κ. Κώδικα και από τους (7) συμβούλους βρέθηκαν παρόντες (6) ως εξής:

Παρόντες: 1) Αθανάσιος Κουτσούκης, 2) Ιωάννης Λιάπης, 3) Παναγιώτης Βενέτης, 4) Βασίλειος Μπούρας, 5) Γεώργιος Ντζούφρας, 6) Φίλιππος Πασπαλάρης.

Απόντες: 1) Παναγ. Ζαχαρόπουλος και προσκλήθηκε νόμιμα.

Ο Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης του Κοιν. Συμβουλίου, παρουσία και του Κοινοτικού Γραμματέα Αθανασίου Κοντογεώργου για την τήρηση του πρακτικού και αφού εισηγήθηκε το 5ο θέμα είπε ότι:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 210 του Π. Δ/τος 323/89 περί Δ.Κ. Κώδικα συντάχθηκε από τον Πρόεδρο της Κοινότητας και την κοινοτική υπηρεσία σχετική έκθεση για τα πεπραγμένα της Κοινοτικής Αρχής του οικον. έτους 1994 σχετικά με την οικονομική διαχείριση, προκειμένου να γίνει λογοδοσία ενώπιον των δημοτών όπως προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις, η οποία έκθεση έχει ως εξής και με βάσει των οικον. στοιχείων της ΔΟΥ Καρπενησιού και κάλεσε το Συμβούλιο να αποφασίσει σχετικά.

<u>Α' ΕΣΟΔΑ</u>	Δρχ.	
1) Από χρηματικό υπόλοιπο του έτους 1993	5.295.658	»
2) Από εισπρακτέα υπόλοιπα	18.850	»
3) Τόκοι	37.243	»
4) Νόμου 1828/89 Κεντρ. αυτοτελείς πόροι	2.896.139	»
5) Νόμου 703/1970	53.540	»
6) Μισθώματα Ξενοδοχείων	5.419.437	»
7) Μισθώματα Κοινοτικού Μαγαζιού	468.870	»
8) Επιχορηγήσεις	6.406.549	»
9) Κοινοτικά τέλη	200.170	»
10) Υδρευση	257.000	»
11) Δικαιώματα παραχώρησης οικον. τάφων	270.000	»
12) Δικαίωμα βοσκής	8.750	»
13) Αρδευση	69.150	»
14) Αποχέτευση	141.000	»
15) Επιδοτήσεις	1.299.815	»
16) Επιχορηγήσεις Σχολείου	80.000	»
17) Μισθώματα βοσκών	300.000	»
18) Εκποίηση οικοπέδου	200.000	»
19) Πρόστιμα	3.798	»
Σύνολο εσόδων	23.425.969	»

<u>Β' ΕΞΟΔΑ</u>		
1) Εξοδα παράστασης Προέδρου	1.518.000	»
2) Εισφορές	1.587.765	»
3) Τηλεφωνικά τέλη	53.300	»
4) Αποδοχές τακτικού υπαλλήλου	3.717.888	»
5) Υπερωριακή εργασία	130.691	»
6) Γραφική ύλη	97.000	»
7) Φωτοτυπικού υλικού	61.360	»
8) Εξοδα καθαριότητας κοινοχρήστων χώρων	299.999	»
9) Μεταφορά σκουπιδιών	1.062.000	»
10) Συντήρηση υδραγωγείου Παλαιού Χωριού	149.999	»
11) Συντήρηση υδραύλακα Αγίων Αποστόλων	199.999	»

12) Συντήρηση - Εκκαθάριση αποχετευτικού δικτύου	»	199.420
13) Εκκαθάριση προστ. αύλακα Παλαιού Χωριού	»	149.999
14) Κατασκευή τμήματος αποχέτευσης Παλαιού Χωριού	»	1.478.150
15) Προμήθεια λαμπτήρων	»	149.927
16) Επέκταση στεγάστρου κουζίνας ξενοδ. Παλαιού Χωριού	»	543.980
17) Κατασκευή κοινοτικής αποθήκης	»	999.446
18) Προαιρετικές εισφορές στο Σχολείο	»	380.000
19) Απόδοση κρατήσεων	»	38.327
20) Αγορά ενσήμενων ΙΚΑ	»	37.974
21) Κατασκευή προστ. έργου στο Νέο Χωριό	»	2.647.650
22) Τσιμεντοστρώση δρόμου προς Κατραμάδο (Π. Χωριό)	»	1.233.100
23) Διάνοιξη δρόμου προς είσοδο Νεκροταφείου Ν. Χωριού	»	248.980
24) Κατασκευή μνημείου στο Νέο Χωριό	»	757.000
25) Επέκταση κοινοτικού φωτισμού	»	115.364
26) Συμπλήρωση εργασιών εσωτ. χώρου του Δ. Σχολείου	»	200.000
27) Συμπλήρωση εργασιών εξωτερικού χώρου Δ.Σ.	»	300.000
28) Υποσύλωση κάτω μέρος Πλατείας Παλ. Χωριού	»	899.549
29) Επέκταση ξενώνα (οφειλή)	»	1.299.815
30) Εκλογική αποζημίωση στον Κοιν. Γραμματέα	»	55.000
31) Κατασκ. κιγκλιδ. δρόμου 25ης Μαρτίου Νέο Χωριό	»	250.000
	Σύνολο εξόδων	20.857.592
Γ' Χρηματικό υπόλοιπο στη νέα χρήση 1995	»	2.568.377

Δ' Προγραμματισθέντα έργα από έσοδα της Κοινότητας για το 1995

ΝΕΟ ΧΩΡΙΟ		ΠΑΛΑΙΟ ΧΩΡΙΟ	
1) Συντήρηση Υδραγωγείου	300.000	1) Συντ. Υδραγωγείου	200.000
2) Συντήρηση Κοιν. Καταστ.	100.000	2) Συντ. αποχ. δικτύου	100.000
3) Καθαρ. κοιν. χώρων	300.000	3) Εκκαθ. αποχ. αύλακα	150.000
4) Μεταφορά σκουπιδιών	1.239.000	4) Τσιμ. δρόμου προς Αγ. Αθανάσιο	1.000.000
5) Συντήρ. υδραυλ. Αγ. Αποστόλων	300.000	5) Συντ. Νεκροταφείου	100.000
6) Συντ. Νεκροταφείου	100.000		
7) Εργ. Αντικ. Λαμπτήρων	100.000		
8) Προμήθεια Λαμπτήρων	250.000		
9) Προμ. φωτιοτ. υλικού και μηχανήματος	650.000		
10) Συντήρ. Αποχ. δικτύου	300.000		
11) Εξωρ. χώρου Τζαβέλη	1.300.000		
	Σύνολο 4.989.000		Σύνολο 1.550.000

Το Συμβούλιο αφού έλαβε υπόψη την εισήγηση του Προέδρου για τα πεπραγμένα στην οικονομική διαχείριση του οικον. έτους 1994

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Εγκρίνει την έκθεση που συντάχθηκε από τον Πρόεδρο και την υπηρεσία της Κοινότητας Μικρού Χωριού βάσει των στοιχείων της ΔΟΥ Καρπενησίου για τα πεπραγμένα της οικονομικής διαχείρισης της Κοινότητας Μικρού Χωριού του οικον. έτους 1994 όπως έχει συνταχθεί και ορίζει ότι η λογοδοσία θα γίνει στο Κοινοτικό Κατάστημα στις 28 Μαΐου 1995, ημέρα Κυριακή ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου της Κοινότητας. Η απόφαση αυτή πήρε αριθ. 5-36/1995.

Για τα παραπάνω συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφεται.

Ο Πρόεδρος (υπογραφή) Ο Γραμματέας (υπογραφή) Τα Μέλη (υπογραφές)

Ο Πρόεδρος Κοινότητας Α. ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ Ο Γραμματέας Α. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ

ΑΠ' ΟΣΑ ΘΥΜΑΜΑΙ

Γράφει ο Σταύρος Γεωργούλης

Στα προηγούμενα ξέχασα να αναφέρω στα όσα έγραψα για το Σχολείο και το μάθημα της Ωδικής.

Οι παλιότεροι θα θυμούνται το «ένα πουλάκι με καμάρι και με γλυκύτατη λαλιά», όπως και το «γλυκά που λαμπυρίζει το άστρο της αυγής» που μας μάθαινε να τραγουδάμε παίζοντας το βιολί του ο δάσκαλος ο Παπαδής. Για τους νέους δε λένε τίποτα αυτά, ίσως, και να προκαλούν μειδιάματα, στους παλιούς όμως θυμίζουν πολλά, όπως και το κλασσικό εκείνο «Εξεγερθέντες του ύπνου προσπίπτωμέν Σοι αγαθέ» της καθημερινής προσευχής.

Και μια που αρχίσαμε απ' το Σχολείο, ας πούμε λίγα σε περίληψη και για τα παιχνίδια που παίζαμε τότε διατηρώντας τους ιδιωματισμούς γύρω απ' αυτά.

Αντι λοιπόν του σημερινού «αμεμπμπλόν του κιθιμπλόν κλπ.», τότε ήταν σε χρήση να βρεις σε πιο χέρι ήταν το χαλίκι, λέγοντας «όποιο έχει το χαλίκι να το φάει το σκουλίκι μπόσ'κο και και συνέχεια αντί του «φύλατα», ήταν το «κάτσι κάτ'», και αν αργούσες να λευτερωθείς τότε «σκ'λίκιαζες» στο παιχνίδι. Κάτι σχετικό ήταν και «Το ριμπέρι το ριζό που ξεκούφανε το ζο... και της πόλης τα μπουγάζια κόψε ξύλο κι έβγα έξω».

Στις «απολ' σύνες» ήταν η εποχή που υπήρχε άπλα στα χωράφια και γίνονταν τα περισσότερα παιχνίδια.

Και πρώτα πρώτα «η γρούνα» παιχνίδι που μοιάζει κάπως με το παιχνίδι του Καραμανλή, αλλά γινότανε με παλουκία από τα κλήματα και παλιοσαρδελοκούτια που τα χτυπούσες κι όποιον έπαιρνε ο

χάρος. Και για να απομακρυνθεί κάποιος προσωρινά έβάζε «σκ'λίκι στην τρύπα τ'».

Ύστερα ήταν η «σκλαβα» που ήθελε άπλα σε μεγάλη παιωσιά να μπορείς να πατάς σκλάβα και να ανανεώνεις την παραμονή σου στο παιχνίδι.

Παιχνίδι ήτανε και τα «καροτσίνια», αλλά ήθελε τεχνικά έργα κατασκευής, αλλά και υποδομής με κατάλληλη πλαγιά.

Στην τσελίγκα είχαμε το «τσελ'γκόξυλο το νιάτσ'κας κι αδελφού κολιάτσ' και, δυοτσ' και τρίτσ' και, δυαράκι, τριαράκι» και κατέληγε στο «πόσα μ' βάνις».

Κι ερχόμαστε στις «σιουμάδες» σα βασικό παιχνίδι που πρώτα ρίχναμε τις σιουμάδες στο «μόλι» για τη σειρά προτεραιότητας. Όποιος πήγαινε πιο κοντά στο μόλι έπαιζε πρώτος έπειτα ο δεύτερος και τελευταίος ο «αλούκουντος» ή «αλούσκατος». Με τις σιουμάδες παίζαμε και με γυαλιά από σπασμένα πιάτα, αλλά και τα «σκατόλια» με τρία «σκατόλια τόνα πάνω στ' άλλο».

Για τα κορίτσια ήταν τα «πεντόβολα», συνήθως από κεραμίδι «στα δυό μ' στα τρία μ' στα ούλα μ' παπάς καλόγερος καμάρα και σκούπα σκούπα σκούπα».

Εκτός απ' το κρυφτάκι και το κυνηγάκι κι όλα τάλλα που ανάφερα τα παίζαμε «στα Χάσια», γιατί υπήρχαν κι άλλα που παίζονταν με δεκάρες ή δραχμές. Τα τυχερά να πούμε.

Με τις σιουμάδες στα τυχερά με τις δεκάρες μπαίνανε οι δεκάρες στο «φίτσιο», και με την προτεραιότητα έριχνες «μπάτσα μπίχτα και κοφτέντζα» και δικαί-

ούτανε τις δεκάρες η σιουμάδα που ήταν πιο κοντά τους. Στην ίδια δε απόσταση μεάλλον ή το φίτσιο ήταν «Κλίτς». Το εικοσαράκι αντί για δυο δεκάρες στο φίτσιο λεγόταν «Παρτό».

Στα τυχερά ήταν και το «πιταρδάκι», το ψιλό, το πλακωτό και το κοκορόνι», που παίζονταν συνήθως στην κολυμπήθρα της εκκλησίας με δεκάρες κι άκουγες συχνά αντί για καλημέρα αν «βάνεις τέσσερες».

Κείνα τα χρόνια 1935 - 40 τα καλοκαίρια συνήθως παρουσιάζονταν στο χωριό διάφοροι γραφικοί τύποι που με την παρουσία τους ποίκιλανε κάπως τη μονοτονία μας.

Πρώτος και καλύτερος ο Χριστοψυχογιός. Θα μπορούσαμε να τον πούμε κάτι σαν τροβαδούρο για τις μελοποιημένες ιστορίες του και τα τραγούδια τα διανθισμένα με το απαραίτητο λαρί λαρί λαρί μπομπό. Ένα από αυτά ήταν και κείνο που συνέβηκε στις Πάτρας τα χωριά. Τ' ακούσαμε τόσες φορές που μπορεί να ξεχνάω τι έφαγα το μεσημέρι, αλλά το τραγούδι το θυμάμαι.

«Το μάθατε τι γίνθηκε στις Πάτρας τα χωριά / εντύθηκε μια νέα στα Ευρωπαϊκά».

Σκάνταλο για την εποχή τα ευρωπαϊκά και δυο φορές σκάνταλο, γιατί έτυχε η νέα να είναι αδερφή του Βαγγέλη και ο Βαγγέλης άντρας βαρύς και ζόρικός που για τιμή και μια υπόληψη ζούσε στην κενωνία και μάλιστα την τιμή της αδερφής οπότε κατά το τραγούδι λαρί λαρί λαρί μπομπό «Τρεις φίλοι του Βαγγέλη την εγνωρίσανε και στο Βαγγέλη πήγαν την κακούργα τη μαρτυρήσανε». Κι αμέσως που λέτε «σπκώνεται ο Βαγγέλης και πάει στον καφενέ και βλέπει την αδερφή

του την κακούργα να φουμάρη ναργιλέ». Βλέπετε η κακούργα το πήγαινε φιρί φιρί και δεν της έφτανε που ντύθηκε στα ευρωπαϊκά περιέπεσε και σε δεύτερο θάνασημο αμάρτημα να φουμάρη ναργιλέ. Ελάτε τώρα στη θέση του Βαγγέλη που δε σήκωνε προσβολές. Και έτσι έδρασε κεραυνοβόλα και αιμοβόρικα. «Μια μπιστολιά της ρίχνει στ' αριστερό βεζί της έφαγε τα σ'κώτια τα πλεμόνια κι όλα τα σωθικά».

Κι αυτό ο Χριστοψυχογιός το συνόδευε εκτός απ' το απαραίτητο λαρί λαρί λαρί μπομπό και με αναπαράσταση δείχνοντας με το δάχτυλο πως βρήκε η μπιστολιά τ' αριστερό βεζί. Και σαν επιλογος σ'ολη αυτή την ιστορία η κακούργα αδερφή από το υπερέραν που βρισκόταν διειτύωσε το παράπονό της, τραγουδιστά λαρί λαρί λαρί. «Δεν τόλπιζα Βαγγέλη να με σκοτώσετε σιου καφενέ την πόρτα την κακούργα να με ξαπλώσετε». Είδατε τι έπαθε από κακό υπολογισμό. Και πάλι λαρί λαρί λαρί μπομπό. Κι όλα αυτά μη νομίζετε ότι τάγραφα μόνο για να περνάη η ώρα. Όχι τάγραφα και για να θυμίσω κάτι στους παλιούς που τα ζήσανε, αλλά και σαν... ηθικό δίδαγμα για μεν τις νέες τι κερδίσανε με το φεμινισμό και τα ίσα δικαιώματα, για δε τους νέους πως γλυτώσανε από την υποχρέωση να ξεπλένουν με αίμα τα παραστρατήματα της αδελφής τους. Αμα πως;

Και συνέχισε με άλλο τραγούδι σ' άλλο σκοπό και με άλλη επωδó. «Μπατέ κορί κι αμάν αμάν μπατέ κορίτσια στο χορό κλπ., κλπ. κι αμάν αμάν. Αλλά καταπιανότανε και με πολιτικά μελοποιημένα θέματα, όπως με τον ερχομό του Καφαντάρη στο Καρπενήσι που βγήκε ο Στρατός και η πολιτεία να τον καρτερέση»

κι όταν πέρασε η καθυστέρηση και ήρθε το τρένο με τα πολλά μαγόνια και κατέβηκε ο Καφαντάρης τον πρώτο που καιρέψτηκε ήταν ο Χριστοψυχογιός με τον οποίο σαν πατριώτες φάγανε ψωμί κι αλάτι μαζί και στο τέλος κατέληγε στο κουβεντιαστό, ότι ο Καφαντάρης πρέπει να κάνει πολλά καλά στο Νομό και στην Επαρχία. Προφητικός ο Ψυχογιός πρόβλεψε από τότε πολλά καλά στην Ευρυτανία που τότε δεν υπήρχε ούτε Νομός, ούτε και Στρατός. Το μόνο που δεν έγινε ήταν το τρένο με τα «μαγόνια», αλλά αντί για τρένο ανοίγεται η τρύπα στο Βελούχι και που ξέρεις.

Άλλος τύπος για να μιλήσει αξίωσε να αλλάξουμε τον «ρουν του αύλακος» να μην κάνει θόρυβο. Αλλά αυτό ήταν κάτι που δεν το επέτρεπε ο νεροφόρος που πρέπει να ήταν ή ο ΠλακοΠαντελής ή η πιο αυστηρή ΜαλαπετισοΚωστανίω ή ΣταθοΚωστανίω ή ΜαστροΓιαννοΚωστανίω που την αναφέρω και με τα τρία της ονόματα, γιατί μου θύμισε πολύ μουντά τον... Παπαδιαμάντη.

Και με την απαγόρευση αυτή γλυτώσαμε και την εις άπαιστον καθαρεύουσα ομιλία του... τάδε.

Αλλά αν γλυτώσαμε απ' αυτόν δε γλυτώσαμε από κάποιον άλλον παλιονμερολογίτη που θα μας έλεε πολλά, αλλά δεν είχε ακροατήριο, αλλά παρ' όλα αυτά δεν μας είπε και λίγα μεσημέρι βράδυ. «Για τη Ναζαρέτ με τα 140 σπίτια για την πεθερά και για τη νύφη για το Σαούλ και τον Ανανία και το Σάβλο στον οποίο επέμενε περισσότερο.

Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του που γινότανε από το μπαλκόνι του Χανιού κήρυξε τον πόλεμο κατά του καπνίσματος πολύ πριν το Υπουργείο δηλώσει ότι το

κάπνισμα βλάπτει σοβαρά την υγεία και αξίωσε από τους καπνίζοντες να σβύσουν το θυμίαμα του διαβόλου, γιατί αυτός έσπερνε κι αυτοί λιβανίζανε.

Και συνέχισε με τη Δαρβίνειο θεωρία ότι καταγόμαστε από τον πίθηκο, την οποία ανέτρεψε αναφέροντας όλα τα γνωστά ονόματα ζώων, ώστε να προκαλέσει τα γέλια ομάδας νεαρών, τους οποίους απεκάλεσε «οι αιώνιοι πέντε γελάνε, αλλά για την ασέβειά τους αυτή τους περιμένει το πυρ το εξώτερον, και στο τέλος ύστερα από σταυροκοπήματα και με δηλώσεις ότι είναι πολύ αμαρτωλός άνθρωπος με κάτι εικονίστες μάζευε τα τάληρα των πιστών ακροατών.

Θάτανε παράλειψη αν δεν αναφερόμουν και σε κάτι κωμικοτραγικό που συνέβηκε σε μένα.

Την ώρα που μιλούσε από το μπαλκόνι του Χανιού εγώ έτυχε να βρίσκωμαι ακριβώς πίσω του στο Γραφείο της Κοινοτήτας για κάτι γραψίματα, ίσως δελτία για καλαμπόκι, οπότε σε κάποια στιγμή τον άκουσα να λέν και δεν ξεχώρισα σε ποιόν αλλά σε έντονο ύφος. «Εβγα έξω ρε Χοντρέ».

Παρ' όλο που δεν ήμουν ούτε Χοντρός απ' τους Χοντρούς, ούτε Χοντρός απ' τους Χοντραίους, ούτε καν καπνιστής, ο νους μου πήγε αμέσως στο κακό ότι τάβαλε μαζί μου και δεν ντρέπομαι να το πω ότι για καλό και για κακό κι' έβδωσα από μέσα και την πόρτα όσο να λυθή η παρεξήγηση.

Αυτά θυμήθηκα, αυτά έγραψα κι όποιος θέλει μπορεί να τα συμπληρώσει ή να τα διορθώσει. Εμένα δεν πρόκειται να μου κακοφανή, γιατί στο κάτω κάτω δεν θα μου κοπεί και το ψωμί, ούτε το νερό απ' τ' αυλάκι.

Σ.Ν.Γ.

ΚΟΙΝΩΤΗΤΑ ΠΡΟΣΧΕΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΑΜΕΙΟ 1993

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΠΡΟΣΧΕΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ	ΣΥΝΟΛΟ
01	6026,000	
1) Βιομηχανική Επιχειρήματα	300,000	
2) Επισκευές	10,000	
3) Επισκευές	300,000	
02	719,000	
03	50,000	
04	300,000	
05	300,000	
06	300,000	
07	200,000	
08	200,000	
09	200,000	
10	200,000	
11	200,000	
12	200,000	
13	200,000	
14	200,000	
15	200,000	
16	200,000	
17	200,000	
18	200,000	
19	200,000	
20	200,000	
21	200,000	
22	200,000	
23	200,000	
24	200,000	
25	200,000	
26	200,000	
27	200,000	
28	200,000	
29	200,000	
30	200,000	
31	200,000	
32	200,000	
33	200,000	
34	200,000	
35	200,000	
36	200,000	
37	200,000	
38	200,000	
39	200,000	
40	200,000	
41	200,000	
42	200,000	
43	200,000	
44	200,000	
45	200,000	
46	200,000	
47	200,000	
48	200,000	
49	200,000	
50	200,000	
51	200,000	
52	200,000	
53	200,000	
54	200,000	
55	200,000	
56	200,000	
57	200,000	
58	200,000	
59	200,000	
60	200,000	
61	200,000	
62	200,000	
63	200,000	
64	200,000	
65	200,000	
66	200,000	
67	200,000	
68	200,000	
69	200,000	
70	200,000	
71	200,000	
72	200,000	
73	200,000	
74	200,000	
75	200,000	
76	200,000	
77	200,000	
78	200,000	
79	200,000	
80	200,000	
81	200,000	
82	200,000	
83	200,000	
84	200,000	
85	200,000	
86	200,000	
87	200,000	
88	200,000	
89	200,000	
90	200,000	
91	200,000	
92	200,000	
93	200,000	
94	200,000	
95	200,000	
96	200,000	
97	200,000	
98	200,000	
99	200,000	
100	200,000	

ΣΥΝΟΛΟ 19,218,425

19,218,425

19,218,425

19,218,425

19,218,425

19,218,425

19,218,425

19,218,425

19,218,425

19,218,425

19,218,425

19,218,425

19,218,425

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ

011	1518 000	
012	150 000	
013	2080 815	
014	180 000	
015	200 000	
016	400 000	
017	4012 000	
018	180 000	
019	100 000	
020	200 000	
021	100 000	
022	150 000	
023	100 000	
024	460 000	
025	100 000	
026	100 000	
027	100 000	
028	100 000	
029	100 000	
030	100 000	
031	100 000	
032	100 000	
033	100 000	
034	100 000	
035	100 000	
036	100 000	
037	100 000	
038	100 000	
039	100 000	
040	100 000	
041	100 000	
042	100 000	
043	100 000	
044	100 000	
045	100 000	
046	100 000	
047	100 000	
048	100 000	
049	100 000	
050	100 000	
051	100 000	
052	100 000	
053	100 000	
054	100 000	
055	100 000	
056	100 000	
057	100 000	
058	100 000	
059	100 000	
060	100 000	
061	100 000	
062	100 000	
063	100 000	
064	100 000	
065	100 000	
066	100 000	
067	100 000	
068	100 000	
069	100 000	
070	100 000	
071	100 000	
072	100 000	
073	100 000	
074	100 000	
075	100 000	
076	100 000	
077	100 000	
078	100 000	
079	100 000	
080	100 000	
081	100 000	
082	100 000	
083	100 000	
084	100 000	
085	100 000	
086	100 000	
087	100 000	
088	100 000	
089	100 000	
090	100 000	
091	100 000	
092	100 000	
093	100 000	
094	100 000	
095	100 000	
096	100 000	
097	100 000	
098	100 000	
099	100 000	
100	100 000	

ΣΥΝΟΛΟ 19,218,425

19,218,425

19,218,425

19,218,425

19,218,425

ΚΟΙΝΩΤΗΤΑ ΜΙΚΡΟΥ Ζ. ΠΙΟΥ

ΤΕΧΝΙΚΟ ΤΡΟΓΓΡΑΜΜΑ 1995
ΠΡΟΤΑ ΕΣΟΔΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΤΗΤΑΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΟΡΓΑΝΩΣΤΑ ΕΣΟΔΑ	
1) Συμμετοχή Κοινών Καζίτος	200.000,-
2) Καθαρίσματα Κοινών Χαρτών	300.000,-
3) Μεσογία & Συναρτήσεις	1.240.000,-*
4) Συμμετοχή Υποστηρίξιων-Διανομών	300.000,-
5) " " Κατά Υπόμνημα Αρ. Αριθμού	300.000,-
6) " " Αποφασιστικής Διοίκησης	200.000,-
7) Σφραγίδα Αρτοποιίας (Πατρ. Αρτοποιών)	100.000,-*
8) Σφραγισμένη Κοινότητα (Συνδυασμός)	428.000,-*
9) Πρωτόκολλα Αρτοποιιών	250.000,-*
10) Συμμετοχή Πρωτογενούς	100.000,-
11) " " Κρατικός Αρτοποιίας	200.000,-
12) Διαφορές Χαρτοφυλακίων (Συνδυασμός)	1.000.000,-
Σύνολο	3.618.000,-
Τὰ τῶν Πρωτογεν. Διαφορῶν τὰ ΕΣΟΔΑ	
1) Συμμετοχή Υποστηρίξιων-Διανομών	200.000,-
2) " " Αποφασιστικής Διοίκησης	100.000,-
3) Καθαρίσματα Κοινών Χαρτών	150.000,-
4) " " Μεσογία & Συναρτήσεις	100.000,-
5) Ταμειοκοινωνία Αρτοποιίας (Πατρ. Αρτοποιιών)	100.000,-
Σύνολο	2057.000,-
Σύνολο ΕΣΟΔΑ Νέου Οργάνου	3.618.000,-
	5.675.000

ΤΡΟΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΑΝΤΟΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ 1995

ΙΕΡΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ
ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΑΠΟ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

- α) ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟ ΟΙΚΙΣΜΟ
- 1) Επιτήρηση-Βύθιση του Ισχυρού Αποδοκίμνου Αρτοποιίας
 - 2) Αποκατάσταση Τεχνολογίας-Εξοπλισμού (Σύστημα Χάρτων)
 - 3) Διαμόρφωση Υποστηρίξιων και Συναρτήσεων Αρτοποιίας
 - 4) Αρτοποιία, Ρυθμίσεις, Κτηρ. Αρτοποιίας Ν. Χαρτών
 - 5) " " Υπομνημα Αρ. Αρτοποιιών
 - 6) Επένδυση Μεσογίας
 - 7) Σφραγισμένη Κοινότητα Κοινών Χαρτών (Πατρ. Νέο)
 - 8) Κρατικός Αρτοποιίας (Επ. Νέο, Διαφορές)
 - 9) Βύθιση αυτοματισμού από/προς Αρτοποιία
 - 10) Αποκατάσταση οφειλών Σφραγίδων-Αρτοποιιών
 - 11) Κατασκευή ποταμών Σαίων
 - 12) " " Προσεταιρισμός Ρυθμίσεων (Αποδοκίμνου) Αρτοποιίας

β) ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΟΙΚΙΣΜΟ

- 1) Προσεταιρισμός Εργα Κοινοβουλευτικής και Σύνταξης των εργαζομένων της Κοινότητας, το 1993 με 21.000.000,-
- 2) Τεχνολογία η Πρωτογενής από το Διπλ. & Χρυσό
- 3) Πρωτογενής τ.σ.σ. Πρωτογενής
- 4) Σύνταξη Διανομών Σφραγίδων (Πατρ. Αρτοποιίας)
- 5) Αρτοποιία των Κοινών Χαρτών
- 6) Διαμόρφωση Υποστηρίξιων και Συναρτήσεων
- 7) Βύθιση του Ισχυρού Αποδοκίμνου Αρτοποιίας
- 8) Βύθιση παραδοκίμνου Αρτοποιίας
- 9) Κατασκευή εργασιών Πρωτογενής Αρτοποιίας
- 10) Κατασκευή Προσεταιρισμού εργασιών από Αρτοποιίας.

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Η απογραφή πληθυσμού έχει γίνει το 1991. Τα αποτελέσματα δημοσιεύθηκαν στις 6 Δεκεμβρίου το 1993, στο 882 Φύλλο της Εφημερ. της Κυβέρνησης. Επειδή πολύς λόγος γίνεται για πόσους έχει το κάθε χωριό, ενόψει και των συμβουλιών περιοχής, δημοσιεύουμε αυτά τα αποτελέσματα που περιλαμβάνουν και των πληθυσμό των Οικισμών.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΔΗΜΟΙ

Δήμος Καρπενησίου . . .	6.178
Καρπενήσιον, το . . .	5.868
Βεθούχι, το	23
Γοριανάδες, οι	142
Καλλιθέα, η	1
Ιτιά, η	144

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Κοινότητα Αγίας Βλαχέρνης	60
Αγία Βλαχέρνα, η	14
Αμπέλια, τα	55
Βαμβακιά, αι	21
Κοινότητα Αγίας Τριάδος	366
Αγία Τριάς, η	366
Κοινότητα Αγίου Ανδρέου	51
Άγιος Ανδρέας, ο	51
Κοινότητα Αγίου Δημητρίου	86
Άγιος Δημήτριος, ο	35
Γάβρινα, η	51
Κοινότητα Αγίου Νικολάου	477
Άγιος Νικόλαος, ο	477
Κοινότητα Αγ Χαραλάμπ.	196
Άγιος Χαράλαμπος, ο . . .	196

Κοινότητα Αγράφων . . .	311
Άγραφα, τα	184
Γαβροθισιάδα, η	19
Καμάρια, τα	29
Νεράιδα, η	-
Παλαιόθακκα, η	-
Παραμερίτα, η	22
Πετράλωνα, τα	-
Κοινότητα Αλεστίων	57
Αλέστια, τα	57
Κοινότητα Άμψηλης (Σταυροπηγίου)	187
Άμψηλη, η (Σταυροπηγίου, το)	187
Κοινότητα Ανατολικής Φραγκίστας	275
Ανατολική Φραγκίστα, η .	275
Κοινότητα Ανιάδας	137
Ανιάδα, η	137
Κοινότητα Ασπροπύργου	247
Ασπρόπυργος, ο	209
Βρυσούλα, η	16
Παρηγόρης, ο	22
Κοινότητα Βαθαώρα (Βεθαώρας)	407
Βαθαώρα, η (Βεθαώρα, η)	204
Καστράκιον, το	143
Κονδυλαίικα, τα	60

Κοινότητα Βελωτών	66
Βελωτά, τα	66
Κοινότητα Βίνιανης	196
Βίνιανη, η	8
Νέα Βίνιανη, η	188
Κοινότητα Βούληης	358
Βούληη, η	268
Λογγίτσιον, το	90
Κοινότητα Βουτύρου . . .	175
Βούτυρον, το	175
Κοινότητα Βραγγιανών . .	99
Βραγγιανά, τα	58
Βαθάριον, το	30
Καρυά, η	-
Κουστέσα, η	11
Κοινότητα Βράχας	169
Βράχα, η	169
Κοινότητα Γρανίτσας . . .	532
Γρανίτσα, η	360
Άνω Ποταμιά, η	35
Κάτω Ποταμιά, η	137
Κοινότητα Δάφνης	302
Δάφνη, η	302
Κοινότητα Δερματίου . . .	20
Δερμάτιον, το	20

Κοινότητα Δομιανών . . .	262	Κοινότητα Καταβόθρας . . .	83	Μαραθια, η (Μαραθέα, η) . . .	76
Δομιανοί, οι	193	Καταβόθρα, η	40	Αμίριανη, η	32
Αγία Παρασκευή, η	69	Δροσπηγή, η	43	Κάτω Μαραθιά, η (Κάτω Μαραθέα, η)	5
Κοινότητα Δομνίστης . . .	394	Κοινότητα Κέδρων	201	Παρκιό, το	43
Δομνίστα, η	351	Κέδρα, τα	201	Κοινότητα Μαράθου	135
Μαρίνος, ο	14	Κοινότητα Κερασοχωρίου	633	Μάραθος, ο	73
Σκοπιά, η	29	Κερασοχώριον, το	274	Σέλην, το	62
Κοινότητα Δυτικής Φραγκίστας	508	Αγία Τριάδα, η	24	Κοινότητα Μαυρομμάτας	93
Δυτική Φραγκίστα, η	441	Κρέντης, ο	307	Μαυρομμάτα, η	73
Γουθαίικα, τα	53	Σκαμνιά, η	28	Λογγαί, αι	20
Καρακάσιον, το	11	Κοινότητα Κηλαυσίου	250	Κοινότητα Μεγάλου Χωρίου	39
Περούθαίικα, τα	-	Κηλαυσίον, το	246	Μέγα Χωρίον, το	285
Κοινότητα Επινιανών	144	Κακουθιουραίικα, τα	4	Γάβρος, ο	40
Επινιά, τα	84	Κοινότητα Κηλειστού	480	Νέο Δερμάτι, το	14
Ανηφόρα, η	16	Κηλειστόν, το	152	Κοινότητα Μεσοκώμης	104
Ασπρόρρευμα, το	34	Μαυρόηλογος, ο	23	Μεσοκώμη, η	60
Πτέρη, η	10	Μεσοχώριον, το	184	Ρυάκιον, το	44
Κοινότητα Επισκοπής	54	Πλάτανος, ο	121	Κοινότητα Μικρού Χωρίου	254
Επισκοπή, η	54	Κοινότητα Κορυσχάδων	134	Νέον Μικρόν Χωρίον, το	200
Κοινότητα Εσωχωρίων	69	Κορυσχάδες, οι	134	Μικρόν Χωρίον, το	54
Εσωχώρια, τα	56	Κοινότητα Κρικέλλου	391	Κοινότητα Μοναστηρακίου	129
Ισώματα, τα	13	Κρικέλλου, το	391	Μοναστηράκιον, το	85
Κοινότητα Καθεσμένου	119	Κοινότητα Λεπιανών	281	Κεφαλήόβρυσον, το	44
Καθεσμένον, το	91	Λεπιανά, τα	86	Κοινότητα Μουζιήου	154
Άνω Καθεσμένον, το	15	Άγιος Βλάσιος, ο	186	Μουζιήου, το	154
Αρωνιάδα, η	7	Βαρκά, τα	9	Κοινότητα Μυρίκης	212
Μοναστηράκιον, το	6	Κοινότητα Λημερίου	239	Μυρίκη, η	212
Κοινότητα Καρίτσας Καρπενησίου	104	Λημέριον, το	239	Κοινότητα Νέου Αργυρίου	439
Καρίστα, η	80	Κοινότητα Λιθοχωρίου	295	Νέον Αργύριον, το	253
Κάτω Καρίστα, η	24	Λιθοχώριον, το	295	Δαφνούθα, η	186
Κοινότητα Καστανέας	314	Κοινότητα Μαραθιάς (Μαραθέας)	156	Κοινότητα Νοστήμου	148
Καστανέα, η	314			Νοστήμον, το	148

κη του χωριού εναπομειλώθηκε και καρτερεί την ομαλή επαναλειτουργία της. Στο σχολείο του Παλιού Χωριού, που επισκευάστηκε, έχουν αποθηκευτεί αρκετά

που, μανει στο μεγαλύτερο μέρος της αδιαφορη για το βιβλίο και απρόκνεται σε επικίνδυνες ενασχολήσεις και αμφιβολίες για το ίδιο το μέλλον της απολαύσεις

...α Παλαιοκατούνας	524	Ιτέα, η	164	Τορνος, ο	114
Άγιος Προκόπιος, ο	332	Κάτω Ραπτόπουλον, το	287	Κοινότητα Τριδένδρου	62
Αμπάρες, οι	34	Κοινότητα Ροσκάς	52	Τριδενδρον, το	62
Τσούκκα, η	158	Ροσκά, η	47	Κοινότητα Τριποτάμου	399
Κοινότητα Παλαιοχωρίου	225	Στούρναρα, η	5	Τριποτάμον, το	233
Παλαιοχώριον, το	95	Κοινότητα Σαρκίνης	97	Βρεκαίικα, τα	48
Άγιος Γεώργιος, ο	83	Σαρκίνη, η	55	Καϊπανάκι, το	58
Νεοχώριον, το	47	Πτελέα, η	42	Καψαίικα, τα	56
Κοινότητα Παππαρουσίου	109	Κοινότητα Σελλών	111	Μονή Τατάρνης, η	4
Παππαρούσιον, το	79	Σελλιά, τα	71	Κοινότητα Τροβάτου	132
Παππαδιά, η	54	Μηλέα, η	40	Τροβάτον, το	132
Κοινότητα Πετραλήων	122	Κοινότητα Σιβίστης	139	Κοινότητα Φιδακίων	50
Πετράληωνα, τα	122	Χρίσοβα, η	82	Φιδάκια, τα	50
Κοινότητα Πρασιάς	303	Πρατοβούνιον, το	57	Κοινότητα Φουρνάς	734
Πρασιά, η	83	Κοινότητα Στάβλων	288	Φουρνά, η	734
Άγιος Ιωάννης Πρόδρομος,	37	Στάβλοι, οι	288	Κοινότητα Χελιδόνος	93
Βασιλείσιον, το	66	Κοινότητα Σταυροχωρίου	25	Χελιδών, η	93
Μεταξάδες, οι	37	Σταυροχώριον, το	25	Κοινότητα Χόχλιας	78
Φουσιανά, τα	80	Κοινότητα Στενώματος	324	Χόχλια, η	78
Κοινότητα Προδρόμου	62	Στένωμα, το	324	Κοινότητα Χρύσως	83
Πρόδρομος, ο	25	Κοινότητα Στεφανίου	22	Χρυσω, η	83
Γρανάς, ο	37	Στεφάνιον, το	22	Κοινότητα Ψιανών	120
Κοινότητα Προυσού	440	Κοινότητα Συγκρέλλου	79	Ψιανά, τα	86
Προυσός, ο	212	Σύγκρελλος, ο	79	Άγιος Χαράλαμπος, ο	7
Άνω Εσωχώρια, τα	39	Κοινότητα Ταποθλιανών	308	Καστανούλα, η	27
Ιερά Μονή Προυσού, η	84	Ταπόθλιανα, τα	229	Σύν. Επαρχίας Ευρυτανίας	24.307
Κούλιον, το	82	Βέρνικον, το	31	Σύνολο Νομού Ευρυτανίας	24.307
Τοικναίικα, τα	23	Καστράκιον, το	48	Στην απογραφή του 1981 η Ευρυτανία είχε 26.182	
Κοινότητα Ραπτόπουλου	979	Κοινότητα Τόρνου	114		
Ραπτόπουλον, το	528				

Μια παράδοση που δεν πρέπει να σβύσει

Του Σταύρου Ζόρμπαλά

Πολλές είναι οι αξιόλογες παραδόσεις του χωριού μας, που συνεχίζουν να συγκινούν τους συγχωριανούς μας ή και νάχουν σβύσει ολότελα. Μια, όμως θαυμάσια παράδοση που δεν πρέπει να εξαφανιστεί είναι, νομίζω, η ύπαρξη και λειτουργία της βιβλιοθήκης του χωριού.

Ποτέ εμείς οι παλιότεροι δεν μπορούμε να ξεχάσουμε εκείνη τη βιβλιοθήκη, που μας θέρμαινε στα προπολεμικά χρόνια και αποτελούσε ένα από τα καλύτερα επιτεύγματα του χωριού και παράδειγμα για μίμηση από πολλά χωριά της πατρίδας μας. Ήταν κι αυτή έργο της Φιλοπροόδου Νεολαίας Μικρού Χωριού και των πρωτεργατών της Δημήτρη Κοκκάλα, Δημητράκη Θάνου, Γιάννη Μανίκα, Γιώργου Παπαδή και Χρήστου Μαστρογιωργόπουλου. Θυμάμαι πόσες χαρούμενες στιγμές περνούσαμε εμείς οι νέοι εκείνου του καιρού ξεφυλλίζοντας και διαβάζοντας τα διαλεκτικά της βιβλία. Εκεί όχι μονάχα βρίσκαμε και δανειζόμαστε για το σπίτι μερικά από τα καλύτερα έργα της ξένης και της ντόπιας λογοτεχνίας, αλλά και αντιλούσαμε γνώσεις από τις Εγκυκλοπαίδειες, από τα λεξικά και τα άλλα κοινωνικά και ιστορικά της βιβλία. Και ταυτόχρονα εκεί πρωτοδιαβάσαμε τα θεατρικά έργα που επρόκειτο να ανεβάσουμε το καλοκαίρι στη σκηνή της πλατείας του χωριού.

Βέβαια πολλές φορές το μορφωτικό αυτό κέντρο δέχτηκε τις επιθέσεις των βάνδαλων της περιοχής, που έβγαζαν και έρριχναν στη φωτιά μερικά από τα καλύτερα βιβλία του. Μα πάλι άντεξε ως την ώρα που οι φλόγες της κατοχής και της αδερφοσφαγής το εξαφάνισαν μαζί με πολλές άλλες ωραίες παραδόσεις του χωριού μας.

Ήρθε, όμως, η ώρα που η βιβλιοθήκη του χωριού ξαναθεμελιώθηκε και καρτερεί την ομαλή επαναλειτουργία της. Στο σχολείο του Παλιού Χωριού, που επισκευάστηκε, έχουν αποθηκευτεί αρκετά

βιβλία, που δωρήθηκαν από τους κατοίκους του. Όμως είναι κρίμα που αυτά τα βιβλία μένουν μέσα στα ράφια τυλιγμένα στη σκόνη και αναξιοποίητα. Και ο λόγος δεν γίνεται για τον χειμώνα, που το Παλιό Χωριό αδειάζει. Πρόκειται για το καλοκαίρι, που ξαναγεμίζει ο τόπος και που κυρίως μαζεύονται και πολλοί νέοι. Δεν θα μπορούσε κάθε αρχή καλοκαιριού να καλούνται όσοι είναι πρόθυμοι - άνδρες και γυναίκες - για να καθαρίσουν εθελοντικά αυτή τη βιβλιοθήκη; Δεν θα μπορούσε για τους τέσσερις μήνες έστω (Ιούνη, Ιούλη, Αύγουστο και Σεπτέμβρη) να ανοίγει η βιβλιοθήκη για 2-3 μέρες τη βδομάδα και για λίγες ώρες ώστε να γίνεται κέντρο προσέλευσης παλιότερων και νεώτερων φίλων του βιβλίου; Δεν θα μπορούσαν να εφημερεύουν μια φορά στις 15 μέρες μερικοί από τους κατοίκους του χωριού, που μένουνε πιο μόνιμα εκεί το καλοκαίρι, και να γίνεται προσπάθεια προσέλκυσης αναγνώστων; Ακόμα με πρωτοβουλία της Κοινότητας και των αντίστοιχων Συλλόγων θα μπορούσαν να γίνονται πότε πότε εκδηλώσεις για την εκλαϊκευση του βιβλίου και την αναζωγόνηση μερικών αξιόλογων πνευματικών και καλλιτεχνικών παραδόσεων του χωριού μας.

Και σ' αυτές τις πρωτοβουλίες εγώ, όπως και πολλοί συντοπίτες μας είμαστε πάντα πρόθυμοι να συμβάλλουμε.

Η ομαλή λειτουργία της βιβλιοθήκης (έστω και το καλοκαίρι) θα αποτελούσε όχι μονάχα την αρχή της αναζωογόνησης μιας από τις καλύτερες παραδόσεις του χωριού μας, αλλά θα μπορούσε να σταθεί και πόλος έλξης για τη νέα μας γενιά, που, δυστυχώς, εξ αιτίας της λειψής παιδείας και της γενικώτερης πνευματικής και πολιτιστικής κακοδαιμονίας του τόπου, μένει στο μεγαλύτερο μέρος της αδιάφορη για το βιβλίο και σπρώχνεται σε επικίνδυνες ενασχολήσεις και αμφίβολες για το ίδιο το μέλλον της απολαύσεις.

Επιστολές προς την Αδελφότητα

Θεσ/νίκη 21.1.1995

Αγαππητέ Μένιο Χρόνια Πολλά, έστω και κα-
θυστερημένα. Ευλογημένη και Ειρηνική χρονιά
μαζί με την οικογένειά σου, το διοικητικό συμ-
βούλιο, τα στελέχη και μέλη της Αδελφότητας,
καθώς και όλους τους Μικροχωρίτες όπου και αν
βρίσκονται εσωτερικό και εξωτερικό. Ευχαριστώ
πολύ για το περιοδικό που έλαβα και που τόσο
ασχολήθηκε με την Θεσσαλονίκη.

Πριν από 3 χρόνια σύμφωνα με την επιθυμία
σας να γράψωμε κάτι για την Θεσσαλονίκη είχα
στείλει ένα κείμενο με τον τίτλο (ξεκίνημα για
την Θεσσαλονίκη) σε απλή και λαϊκή γλώσσα
και λίγο Μικροχωρίτικη για να μας ενώνει ποιο
πολύ. Δεν ξέρω ίσως δεν*το βρήκατε σωστό να
το περάσετε στο περιοδικό αν όμως θελήσετε
πάλι να ασχοληθείτε και πρέπει να το περάσετε,
γιατί για μένα ήταν πράγματι το πρώτο ξεκίνημα
από το χωριό για την πόλη, άγνωστα όλα για
μένα και περιέργα. Όταν είδα τα στίπια της Θεσ-
σαλονίκης νόμιμα ότι ήταν όλες εκκλησίες και
απορούσα.

Μένιο με ενθουσίασες με την θύμηση του
Μιχ. Αγγελόπουλου, τον αυτοκράτορα όπως τον
ήξεραν όλοι και με το ντύσιμό του που φυσικά
μας προκαλούσε γέλιο. Μέσα στο γράμμα βάζω
και μια φωτογραφία που βγήκα το 1936, εγώ
ήμουν Τρίτη Γυμνασίου και ο Παναγιώτης τέλος
δημοτικού. Θυμάμαι την βγάλαμε σε ένα φωτο-
γραφείο της οδού Εγνατίας και Σωκράτους, λίγο
πιο κάτω από το σπίτι μας. Ανεβαίναμε μερικές
σκάλες και ο χώρος του ήταν όσο ένας τσάρκος.
Όμως πάντα ήταν φουλ από δουλειά. Αργότερα
θα στείλω και τα σχετικά. Ευχαριστούμε πολύ
που κάνεις αυτόν τον κόπο εσύ και όσοι άλλοι
προ πάντων για μας τους Θεσσαλονικείς που εί-
μαστε τόσο μακριά από Αθήνα και χωριό και
δεν ενημερωνόμαστε για τίποτα. Με συγχωρείς
για την κακογραφή, τα χέρια μου αλλού θέλω
να τα πάω και αλλού πηγαίνουν.

Χαιρετισμούς από παιδιά μου και αδελφία
μου. Ευχαριστώ, Ευγενία

Προς Αδελφότητα Μικροχωριτών

Με συγκίνηση και υπερηφάνεια ξε-
φύλλισα το επετειακό τεύχος της
Αδελφότητας Μικροχωριτών: «Η Εθني-
κή Αντίσταση στην Ευρυτανία. Μνήμη
για τα πενήντα χρόνια από τη μάχη του
Μικρού Χωριού και τη θυσία των 13
Εθνομαρτύρων - 18 Δεκέμβρη, Αθήνα
1992», που είχε την ευγενή καλωσύνη
να μου στείλει ο Πρόεδρος της Αδελ-
φότητας κ. Μένιος Κουτσούκης, Πανε-
πιστημιακός Δάσκαλος στο Πάντειο
Πανεπιστήμιο, δεμένος όσο λίγοι με τις
ρίζες της φύτρας του.

Ανήκουν θερμά συγχαρητήρια στην
Αδελφότητα και τον Πρόεδρό της για
τη σύλληψη και πραγματοποίηση της
ιδέας. Βιβλίο ιστορικής μνήμης και αντί-
δωρο ευγνωμοσύνης στους 13 Εθνο-
μάρτυρες. Αυτές οι μνήμες, μνήμες
ερήμωσης και απανθρωπιάς, φέρνουν
στο νου μας πικρές αναμνήσεις, αλλά
είναι αναγκαίες για τις νέες γενιές, για-
τί μεταγγίζουν το αδάμαστο φρόνημα
του λαού μας, που σε καμιά περίπτω-
ση δεν μπορεί να ανεχθεί τη βία και το
φασισμό. Είναι δείχτες ιστορικής ευсу-
νειδησίας και διδαχής. Η Ευρυτανική
Αντίσταση σέρνει πρώτη το χορό της
Αντιστασιακής Ρωμιοσύνης. Μπορεί να
πλήρωσε ακριβά το «θράσος» της, αλλά
κράτησε το κεφάλι της ψηλά. Ο Κατσα-
ντώνης και η Αντιστασιακή παράδοση
της άγονης, αλλ' εύανδρης Ευρυτανίας,
κρατούν συντροφιά στον αρματωμένο
λαό της. Το Μεγάλο και Μικρό Χωριό,
ανάμεσα στη φωτιά και το αίμα, γρά-
φουν την Οδύσσειά τους, το ματωμένο
χρονικό τους, ένα χρονικό που στάζει
αίμα και ψυχικό μεγαλείο.

Η Μάχη του Μικρού Χωριού και η
θυσία των 13 Εθνομαρτύρων στήλη δό-
ξας και αθανασίας. Η προσεγγιμένη αν-
θολόγηση κειμένων, οι προσωπικές
μαρτυρίες Μικροχωριτών που έζησαν
τα τραγικά εκείνα γεγονότα και το
πλούσιο φωτογραφικό υλικό θυμίζουν
και υπομνηματίζουν τη μεγάλη προσφο-
ρά του Μικρού Χωριού στην Εθνική
Αντίσταση.

Αθήνα, 23.1.1995

Θεόκτιστος Λαϊνάς

**Από τους μαθητές
του Δημοτικού Σχολείου
του Μικρού Χωριού**

Μικρό Χωριό 10.2.1995

Κύριε Πρόεδρε της Αδελφότητας
Μικροχωριτών,

Εμείς οι μαθητές και ο δάσκαλος
του 1/θ Δημοτικού Σχολείου Μικρού
Χωριού, μ' αυτό το γράμμα μας θέλουμε
να σας ευχαριστήσουμε, εσάς, το Δ.Σ.
και τα μέλη της Αδελφότητας, για τον
ενδιαφέρον σας και για τα δώρα που
μας στείλατε. Για την αγάπη σας και το
ενδιαφέρον που δείχνετε για το χωριό
και το σχολείο μας.

Να σας ευχαριστήσουμε που ήρθατε
στα εγκαίνια του νέου σχολείου μας και
για τις προσφορές σας σ' αυτό (αγορά
σημείας, οικονομική εισφορά...).

Με τη βοήθεια, το ενδιαφέρον και
την συμπράξη σας, το Χωριό κα-
θημερινά προοδεύει.

Θέλουμε να σας ευχηθούμε Χρόνια
Πολλά και Καλή Χρονιά, υγεία και ευτυ-
χία.

Σας ευχαριστούμε θερμά.

Για τον κ. Γιώργο Δημόπουλο

Η Γενική Συνέλευση της Αδελφότη-
τας Μικροχωριτών που έγινε στις
7.5.1995 εύχεται στον επίτιμο πρόεδρο
της Αδελφότητας κ. Γιώργο Δημόπουλο
γρήγορη ανάρρωση από την ξαφνική
ασθένειά του, και συνέχιση της δραστι-
ριότητάς του στο Διοικητικό Συμβούλιο
της Αδελφότητας.

Αντιγράφουμε από το «Βελούχι»

Θυγατέρες της Ευρυτανίας

Η Πρόεδρος των θυγατέρων της Ευρυτανίας του τμήματος Asheville κυρία Ισμή-
νη Κ. Μπάρλα μας ανακοίνωσε την πρόθεση της πρωτοεξαδέλφης της κας Φωτει-
νής Κεράνη - Παπαδοπούλου κατοίκου Asheville NC να διαθέσει αρχικά \$10000 για
ν' ανοιχτεί λογαριασμός επ' ονόματι «Θυγατέρες της Ευρυτανίας», εις μνήμην του
συζύγου της Σπύρου με σκοπό οι τόκοι να διατίθενται στους απόρους και ανασφά-
λιστους κατοίκους σε χωριά της Ευρυτανίας για πρόληψη και θεραπεία των οδό-
ντων των, ελπίζοντας να μιμηθούν το παράδειγμά της καταθέτοντας σε κοινό λο-
γαριασμό και άλλα μέλη του Σωματίου των θυγατέρων διά πληρέστερη βοήθεια.

Για τα γενέθλια των 100 χρόνων της μητέρας της Μαρίας Δ. Κεράνη, θα διαθέ-
σει η κ. Ισμήνη Κ. Μπάρλα στον άνω κοινό λογαριασμό \$1000 διά τον ίδιο σκοπό.

Το Δ.Σ. των μαθητών
Ο Πρόεδρος Γεώργιος Τραστέλης.
Ο Γραμματέας Διονύσης Μπούρας.

Ιερά Μονή Παναγίας Τατάρνας

Αγαπητέ αδελφέ Κλεομένη,
Χαίροις εν Χριστώ Ιησού.

Αποστέλλω σοι έν σημείωμα παλαι-
ού τινος και φρονώ ότι ενδιαφέρει πολ-
λαπλώς, διότι διευρύνει την ιστοριάν
του χωριού σας.

Εάν κρίνης τούτο σκόπιμον δημοσί-
ευσον τούτο εις το υπ' μών εκδιδόμε-
νον έγκριτον περιοδικόν.

Πολλά άγνωστα στοιχεία υπάρχουν
χρήζοντα διερευνησεως.

Ασπάζομαί σε εν αγάπη πολλή και
ευχάς διαπύρους.

ελάχιστος
Δοσίθεος

Υ.Γ. Το σημείωμα τούτο έχει σχέση
με τα όσα αναφέρονται εν τω προλόγω
της 100ρίδος του εν Κων/λει συλλόγου
και όρα εκεί.

Παρακαλούμε τους συνδρομητές πα-
ραλήπτες του περιοδικού «Μικροχω-
ρίτικα Γράμματα», όπως ενημερώ-
νουν τη Διεύθυνση του Περιοδικού
για τυχόν αλλαγή της Διεύθυνσής
τους, για να μην παρατηρείται ανωμα-
λία στην παραλαβή του Περιοδικού.
Επίσης, να φροντίζουν για την τακτι-
κή πληρωμή της συνδρομής τους.

ΕΝΤΥΠΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Στη στήλη αυτή παρουσιάζονται συνοπτικά βιβλία, περιοδικά, εφημερίδες και γενικά έντυπα που αποστέλλονται στην Αδελφότητα ή την Δ/νση του περιοδικού και αφορούν στην Ευρυτανία ή γενικότερα στη Ρούμελη.

● **ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ** (Τρίμηνη έκδοση του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών), τ. 20, Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 1995.

Περιέχοντας πλούσια ύλη από τις κοινωνικές και πνευματικές δραστηριότητες του Π.Κ.Ρ., η περιοδική έκδοση του Κέντρου είναι όπως πάντα ενδιαφέρουσα. Ανάμεσα στα άλλα ξεχωρίζει το αφιέρωμα στον αείμνηστο ιστορικό, συγγραφέα και λογοτέχνη Τάκη Λάππα, τα άρθρα για το Ρουμελιώτικο Εικοσιένα και το Πάσχα στη Ρούμελη κ.α.

● **ΚΡΙΚΕΛΛΟ** Ευρυτανίας (Διμηνιαίο δελτίο του Συλλόγου Κρικελλιωτών «Ο Άγιος Νικόλαος»), τ. 16, Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1995.

Με προσεγμένη εμφάνιση και πλούσια ύλη, η εφημερίδα παραμένει μαχητική, προβάλλοντας ιδιαίτερα τις ενέργειες των Κρικελλιωτών, οι οποίοι αντιδρούν στην απόφαση του Υπουργείου Εσωτερικών να μεταθέσει την έδρα του Συμβουλίου Περιοχής από το Κρίκελλο στη Δομνίστα.

● **ΕΥΡΥΤΟΣ** (Ενημερωτικό δελτίο - Όργανο του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Δομνίστας Ευρυτανίας), τ. 150, Μάρτιος 1995.

Η αρχαιότερη και τακτικότερη μηνιαία ευρυτανική συλλογική εφημερίδα, αφιερώνει θέματα στην επέτειο του 1821 και στο ρόλο της Δομνίστας στην Επανάσταση, στην τριακονταετηρίδα του Συνδέσου «Ευγένιος ο Αιτωλός» κ.α.

● **Ο ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ** (Όργανο επικοινωνίας απανταχού Καστανιωτών Ευρυτανίας), τ. 65, Απρίλιος -

Μάιος - Ιούνιος 1995.

Ενδιαφέρουσα ύλη με ιδιαίτερη αναφορά στις δραστηριότητες του Συλλόγου των Απανταχού Καστανιωτών «Ο Άγιος Δημήτριος», περιέχει το τελευταίο φύλλο του «Καστανιώτη».

● **Ο ΦΟΥΡΝΑΣ** (Διμηνιαία έκδοση του Συλλόγου των Απανταχού Φουρνιωτών Ευρυτανίας «Ο Λεπενιώτης»), τ. 21, Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1995.

Μια εφημερίδα που πραγματικά ξεχωρίζει σε περιεχόμενο και εμφάνιση. Στο παρόν τεύχος διαβάζουμε ένα εκτενές αφιέρωμα στον αείμνηστο δάσκαλο του χωριού Χαράλαμπο Σ. Χατζηθάνο, πλούσια ειδησεογραφία για τη δράση των Φουρνιωτών κ.α.

● **ΚΟΡΥΣΧΑΔΕΣ** (Δελτίο επικοινωνίας του Συλλόγου των απανταχού Κορυσχαδιτών Ευρυτανίας), τ. 67, Φεβρουάριος 1995.

Στην πρόσφατη Γενική Συνέλευση, στις αρχαιρεσίες του Συλλόγου και σε διάφορα τοπικά ζητήματα, αφιερώνει μεγάλο μέρος της ύλης της η εφημερίδα των Κορυσχαδών.

● **ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ** (Μηνιαία ανεξάρτητη πολιτική εφημερίδα) τ. 97, Φεβρουάριος 1995.

Νέα αρχή για τη μηνιαία εφημερίδα που είχε αναστείλει προσωρινά την έκδοσή της πριν από μερικούς μήνες. Η ανανέωσή της σε ύλη και εμφάνιση εγγυάται μια νέα πετυχημένη πορεία στο χώρο των τοπικών εφημερίδων.

● **ΔΥΤΙΚΗ ΦΡΑΓΚΙΣΤΑ** (Διμηνιαία εφημερίδα του Συλλόγου Δυτικοφρα-

γκιστιανών), τ. 29, Οκτώβριος 1994, Μάρτιος 1995.

Στο τελευταίο φύλλο ξεχωρίζουν δύο επιστολές που δημοσιεύονται, με αποδέκτες τα μέλη του Συλλόγου, αλλά και τους απανταχού Δυτικοφραγκιστιανούς.

Η πρώτη είναι του νέου Προέδρου του χωριού Δημητρίου Γκορόγια και η δεύτερη του δασκάλου Δημητρίου Ζήκα.

● **ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ** (Μηνιαία εικονογραφημένη επιθεώρηση ποικίλης ύλης), τ. 307, Ιανουάριος 1995.

Το παλαιότερο έγκυρο περιοδικό που προβάλλει τους λαογραφικούς και ιστορικούς θησαυρούς της Ρούμελης μέσα από άρθρα γραμμένα από εκλεκτούς συνεργάτες. Σ' αυτό το τεύχος διαβάζουμε ένα άγνωστο ποίημα του Σπύρου Ματσούκα, ένα άρθρο για τα βουνά Βαρδούσια, κ.α

● **ΑΠΕΡΑΝΤΙΑΚΑ** (Τριμηνιαία έκδοση του Συλλόγου των Απεραντίων Ευρυτανίας στην Αθήνα «Οι Άγιοι Ανάργυροι»), τ. 76, Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 1994.

Ένα πλούσιο σε κείμενα και φω-

τογραφίες αφιέρωμα στους μύθους και την ιστορία του Αχελώου περιέχει το νέο τεύχος του περιοδικού. Έγχρωμο και σε καλό χαρτί αποτελεί μια έκδοση που πραγματικά ξεχωρίζει στο χώρο των τοπικών εντύπων.

● **Το ΠΡΙΣΜΑ** (Περιοδική έκδοση των μαθητών του Γενικού Λυκείου Καρπενησίου), τ. 1, Μάιος 1995.

Το πρώτο τεύχος της περιοδικής έκδοσης που ετοίμασαν οι μαθητές του Γενικού Λυκείου Καρπενησίου με επικεφαλής τον συγχωριανό μας και καθηγητή τους κ. Γεώργιο Τσατσάραγκο, είναι μια καλαίσθητη έκδοση με ενδιαφέρουσα ποικίλη ύλη. Έχοντας σκοπό να αποτελέσει βήμα ελεύθερης έκφρασης και να καλύψει ευρύ φάσμα θεμάτων ανάλογα με τα ενδιαφέροντα των συνεργατών των μαθητών, το πρώτο τεύχος περιέχει θέματα παιδαγωγικά, κοινωνικά, ιστορικά, λαογραφικά κλπ. Είναι μια πραγματικά αξιέπαινη πρωτοβουλία και μαζί με τα συγχαρητήρια που αξίζει να δώσουμε στους μαθητές και στον καθηγητή τους, τους ευχόμαστε καλή επιτυχία στη συνέχιση της προσπάθειάς τους.

- Από πού είσαι ποταμάκι;
- Από κείνο το βουνό.
- Πώς τον λέγαν τον παππού σου;
- Σύννεφο στον ουρανό.
- Ποιά είναι η μάνα σου;
- Η μπόρα.
- Πώς κατέβηκες στη χώρα;
- Τα χωράφια να ποτίσω και τους μύλους να γυρίσω.
- Στάσου να σε δούμε λίγο, ποταμάκι μου καλό.
- Βιάζομαι πολύ. Θα φύγω ν' ανταμώσω το γυαλό.

Ζαχαρίας Παπαντωνίου

Μιλούνε για πολιτισμό

Είναι ντροπή κι απάνθρωπο στον εικοστό αιώνα, στο αίμα να βουλιάζουμε άνθρωποι ως το γόνα.

Μιλούμε για πολιτισμό και πάμε στη σελήνη μα στην καρδιά μας ανθρωπιά ίχνος δεν έχει μείνει.

Για μια γωνίτσα λευτεριάς λίγο να ησυχάσεις ως το αίμα της καρδιάς πρέπει να θυσιάσεις.

Δημήτρης Ι. Κολλημένος
Καρπενήσι

Φωτογραφικό ρεπορτάζ

Διάσελο Μεγ. Λαγκάδας, 1993 Καλιακούδα

Κορφή Καλιακούδας, 1993

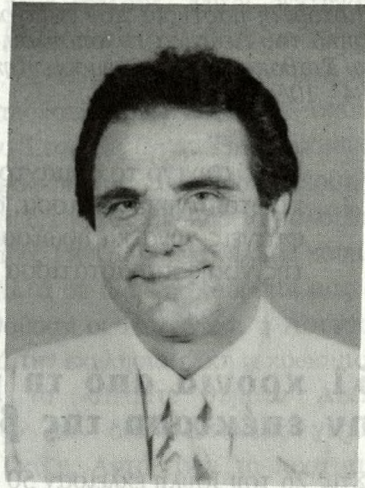
Κ Ε Ν Τ Ρ Ο
Τ Ε Χ Ν Ω Ν
Π Λ Α Κ Α

Πατισίων 49, 104 33 ΑΘΗΝΑ

Ζωναρά 10, 114 72 ΑΘΗΝΑ

Βύρωνος 19 & Β. Παύλου, 154 52 Π. ΨΥΧΙΚΟ

τηλ. 522 3022, 524 4011, 645 7082-4, 687 5421-2

Το Κέντρο Τεχνών Πλάκα, ιδρύθηκε το '70 και στεγάστηκε αρχικά στον κλασσικό φροντιστηριακό χώρο της εποχής, στην οδό Σόλωνος 106 και Χαρ. Τρικούπη.

Ο αριθμός των σπουδαστών μας την πρώτη χρονιά ήταν τέσσερις, που έγιναν δέκα ως το τέλος της σχολικής περιόδου.

Η προσωπική και υπεύθυνη δουλειά, μας βοήθησαν να γνωριστούμε με τον τεχνικό και τον σπουδαστικό κόσμο,

Τ Ο Σ Τ Ο Ρ Ι Κ Ο Μ Α Σ

να σταθούμε γερά στο χώρο αυτό και να μας εμπιστευόταν κάθε χρόνο όλο και περισσότεροι σπουδαστές, ξεχωρίζοντας με τις γνώσεις που απέκτησαν κοντά μας, τις επιτυχίες τους και τις πρωτιές στις εξετάσεις.

Από το '77 μεταφερθήκαμε σε νεοκλασσικό κτίριο στο χώρο του Πολυτεχνείου, παράλληλα δε από το '90 μας βρίσκει και στο ειδικά κατασκευασμένο STUDIO στο Π. Ψυχικό.

Σήμερα δύο ακόμη κτίρια (στην οδό Ζωναρά 10 όπου στεγάζονται οι Αναγνωρισμένες Σχολές μας, και το Νεοκλασσικό κτίριο στην οδό Πατισίων 65 και Ιουλιανού όπου στεγάζονται τα Σεμιναριακά Τμήματα Ελευθέρων Σπουδών), συμπληρώνουν και καλύπτουν τις κτιριακές μας ανάγκες για την άνετη εξυπηρέτηση των σπουδαστών μας.

Οι 25.000 και πλέον σπουδαστές που μας εμπιστεύθηκαν την σπουδή του Σχεδίου μέχρι σήμερα, με επιτυχίες οι περισσότεροι στους επαγγελματικούς τους στόχους, είναι η επιβεβαίωση της ποιότητας σπουδών που πήραν κοντά μας.

Μια ιστορική μαρτυρία που περιγράφει και που είναι αυθεντική, είναι η παρακάτω μαρτυρία του Λεωνίδα Ηλιόπουλου, που καθοδηγούσε τον πυρήνα που ανήκε η Παναγιώτα Σταθοπούλου και δημοσιεύτηκε στο περιοδικό ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ στο τεύχος 84 - 10/94.

Με τ' αυγινό το σήμαντρο, στον όρθο των ψυχών
πρωτοπανηγυριώτισσα, στις λευτεριάς τη μέρα,
φτάνεις γυναίκα ηρώϊσσα, απ' τα βάθη των καιρών,
της νίκης παραστάτισσα και της θυσίας μητέρα.

Σοφία Μαυροειδή - Παπαδάκη

51 χρόνια από τη μεγάλη διαδήλωση ενάντια στην επέκταση της βουλγαροφασιστικής κατοχής

Στις 26 του Ιούλη έκλεισαν 50 χρόνια από τότε που ο Ελληνικός Λαός με καθοδηγητή του το ΚΚΕ και το ΕΑΜ έφραξε το δρόμο στους ξένους καταχτητές Γερμανούς που μαζί με τους Κουίσλινγκς Ράλληδες ετοιμάζαν τον δρόμο στους Βούλγαρους φασίστες να καταλάβουν κι άλλα ελληνικά εδάφη. Ενα μήνα πιο μπροστά όλη η Αθήνα βρισκότανε επί ποδός. Μέρα και νύχτα οι οργανώσεις όλων των συνοικιών με ομιλίες, συνθήματα στους τοίχους, αφίσες, τρικ σε εκατομμύρια και τις νύχτες με το χωνί προετοιμάζαν τον Ελληνικό Λαό να δώσει τη μάχη ενάντια στην κάθοδο των Βουλγάρων φασιστών.

Μια και μιλάμε για το χωνί είναι ανάγκη να πούμε τον ρόλο που έπαιξε στην κατοχή το θρυλικό πια χωνί. Το χωνί λοιπόν την εποχή αυτή ήταν η γνήσια φωνή της σκλαβωμένης Ελλάδας, γι αυτό και όλοι οι Έλληνες κάθε βράδυ έστηναν αυτί για να μάθουν την αλήθεια και να πάρουν γραμμή για την πάλη τους. Το χωνί λοιπόν ήταν το μόνο γνήσιο ραδιόφωνο που άκουγε ο Λαός. Με αυτά τα μέσα ενημερώναμε τότε τον Λαό και τον καθοδηγούσαμε στον

αγώνα του ενάντια στους ξένους καταχτητές και στους ντόπιους συνεργάτες τους.

Ήτανε όλα έτοιμα και με το χάραμα της 22 του Ιούλη ο Ελληνικός Λαός ξεχύθηκε στους δρόμους με επικεφαλής τους πάντα μπροστάρηδες Κουκουέδες. Εμείς οι Γκυζιώτες σαν τόπο προσυγκέντρωσης είχαμε τότε στην οδό Βαρβάκη.

Από τα χαράματα άρχισε να έρχεται ο κόσμος και πρώτα-πρώτα τα ηρωϊκά Νειάτα της ΕΠΙΟΝ που σήκωναν όλο το βάρος τηςπραχτικής δουλειάς. Η ώρα θα ήτανε 7.30 και η οδός Βαρβάκη είχε πήξει από κόσμο, που όλο και καινούργιες φάλαγγες προστίθενται στον κύριο όγκο. Κατά τις 8 η ώρα δίνεται το σύνθημα του ξεκινήματος με καθορισμένο δρόμο την Μαυρομχάλη, Ακαδημίας, Ρήγα Φεραίου, Πανεπιστημίου. Στην πρώτη γραμμή της φάλαγγας βρισκότανε η ηρωϊκή ΕΠΙΟΝ και πρώτη στους πρώτους η Λεβέντισσα επονίτισα Παναγιώτα Σταθοπούλου κρατώντας στα σίγουρα χέρια της την Ελληνική Σημαία, την Σημαία αυτή που στην Πανεπιστημίου έβαλαν στόχο τους οι φασίστες Γερμανοϊταλοί και την κυνήγησαν με τι

τεθωρακισμένα άρματα τους, να την γκρεμίσουν και ενώ το άρμα εξ επαφής την έσπρωχνε, η λεβέντισσα Παναγιώτα με μεγαλύτερη πίστη και θάρρος την ανέμιξε μπροστά στο παμπριζι του τεθωρακισμένου. Μα και όταν ακόμα τη συνέτριψε το άρμα, το κοντάρι που κρατούσε και νεκρή η κόρη με μεγάλη δυσκολία το πήραμε από τα χέρια της.

Εδώ πρέπει να πούμε το εξής που δείχνει ξεκάθαρα με τι ιδανικά γαλουχήθηκε η θρυλική ΕΠΙΟΝ. Την ώρα που το άρμα συνέθλιψε το κορμί της Παναγιώτας Σταθοπούλου χύμηξε απάνω στο άρμα και μια άλλη Λεβεντοκόρη έβγαλε το ξυλοπάπουτσο που φορούσε και με αυτό χτυπούσε το κεφάλι του Λοχία που καθότανε δίπλα στον οδηγό του άρματος. Δεκάδες άλλα χέρια άπλωσαν και πήραν τη σημαία από τη Νεκρή και ανεμίζοντάς την συνέχισαν την διαδήλωση. Εμείς ορισμένοι πήραμε την ηρωική νεκρή και την πήγαμε στο σπίτι της στην οδό Βαλτινών που έγινε λαϊκό προσκύνημα.

Την ηρωική κοπέλα θελήσαμε να την θάψουμε στην γειτονιά της στον Αη Λευτέρη. Όμως ο Παπακοκκινογένης δεν μας άφησε και ειδοποίησε την Αστυνομία του Ε' Αστυνομικού Τμήματος που με την σειρά του ειδοποίησε τους Ιταλούς. Οι Ιταλοί ζητούσαν να τους δώσουμε τη νεκρή.

Εδώ αρχίζει η νέα περιπέτεια της νεκρής κοπέλας. Για να μη μας την πάρουν οι Ιταλοί την πήραμε και την πήγαμε σε κάποιο σπίτι στο τέρμα Αχαρνών. Αφού εξασφαλιστήκαμε ότι δεν μπορούν να την πάρουν αρχίσαμε διαπραγματεύσεις με την Αστυνομία

και τους Ιταλούς. Αυτοί δέχτηκαν να την θάψουμε εμείς αλλά σε Νεκροταφείο. Δεχτήκαμε αλλά με τον όρο να την παρακολοθηθούν ελεύθερα όσοι θέλουν. Έτσι και έγινε. Την θάψαμε στου Ζωγράφου, την πήγαμε στα χέρια, από το σπίτι της και την κηδεία κολούθησαν χιλιάδες Γκυζιώτες και άλλος κόσμος.

Αλλά σε όλη τη διαδρομή μας ακολουθούσαν οι Ιταλοί και η Αστυνομία. Μετά την εκκλησιαστική νεκρώσιμο ψάλαμε το «Πέσατε θύματα Αδέλφια Εσείς» και διαδηλώνοντας γυρίσαμε στο Γκύζη. Αυτό είναι το πραγματικό ιστορικό της ηρωικής Επονίτισσας Παναγιώτας Σταθοπούλου που και με το δικό της Νεανικό Αίμα πότισε το δένδρο της Λευτεριάς.

Κλείνοντας το ιστορικό χρονικό της ηρωικής κοπέλας έχω να καυτηριάσω εκείνους που μπορούσαν και δεν ετίμησαν την ηρωική κοπέλα που έδωσε τη ζωή της, έδωσε τα φλογερά της νειάτα για τη Λευτεριά της Πατρίδας μας. Η Μεταπολεμική όμως μισαλοδοξία εκείνων που επικράτησαν με τα ξένα όπλα όχι μόνον δεν ετίμησαν μορφές σαν της Παναγιώτας Σταθοπούλου, αλλά έκαναν το παν για να ξεχαστεί η πραγματική ιστορία της Εθνικής μας Αντίστασης.

Όμως ποτέ δεν είναι αργά. Κάνω την πρόταση στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας να ξαναδώσει το όνομα της Παναγιώτας Σταθοπούλου στην οδό Βαλτινών, όπως οι Γκυζιώτες το έδωσαν τότε, γιατί η Παναγ. Σταθοπούλου είναι Σύμβολο και παράδειγμα για κάθε ΝΕΟ και ΝΕΑ στην Αθήνα.

ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΟΠΙΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Προβλήματα, Δράση, Σχόλια

Επίσκεψη γεωπόνων στο χωριό μας

Ο κ. Αριστ. Θάνος, ο γεωλόγος κ. Αποστολίδης και ο πρόεδρος της Αδελφότητας πήγαν στο χωριό μας, όπου συναντήθηκαν με τον γεωλόγο κ. Ελευθερίου, τον Γεν. Διευθυντή Περιφέρειας κ. Πούλο, τον δασάρχη και τον πρόεδρο της Κοινότητας κ. Κουτσούκη.

Οι γεωλόγοι αφού επισκέφθηκαν το χώρο της κατολίθωσης και τα όρια με τον υπόλοιπο χώρο του οικισμού, επεστήριξαν όπως είχαν αναφέρει στην έκθεσή τους προς το ΙΓΜΕ το Σεπτέμβριο του 1992 (τ. 1687):

Επειδή νέα φαινόμενα κατολίθωσης από το 1963 δεν έχουν παρατηρηθεί μπορεί να οικοδομηθούν νέες κατοικίες με ορισμένες προϋποθέσεις: 1) Να διευθετηθούν τα βρόχινα νερά και τα νερά των πηγών με στεγανά τσιμεντένια αυλάκια για να απομακρύνονται από τον οικισμό. 2) Οι νέες οικοδομές πρέπει να μην γίνονται βαρείες κατασκευές.

Μάλιστα σε χώρους που τον χειμώνα παρουσιάζονται νερά τα οικόπεδα να προστατεύονται από τοίχους από πέτρα μέσα σε κοντρό συρματοπλέγμα.

Εχει εγκριθεί πίστωση για τις εργασίες των αυλακίων από τις αρχές του 1993 με ποσό 21.000.000, αλλά ακόμη καθυστερεί να δοθεί.

Ο κ. Πούλος Γενικός Διευθυντής της Περιφέρειας έχει υποσχεθεί ότι θα δοθεί σύντομα. Πρέπει όλοι μας, η Κοινότητα, η Αδελφότητα να εντείνει τις προσπάθειες καθημερινά για την πίστωση αυτή, ώστε να δοθεί και να γίνουν τα έργα αυτά που είναι αναγκαία για την ύπαρξή μας.

Η Πνευματική Γωνιά

Στις 21 του Μάη ο κ. Κλεομ. Κουτσούκης, ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Μικροχωριτών κ. Αθ. Κεράνης και η Μουσειολόγος Σοφία Πελοποννησίου ανέβηκαν στο χωριό και επισκέφθηκαν την αίθουσα της Πνευματικής Γωνιάς και μελέτησαν κατ' αρχήν τους τρόπους που θα χρησιμοποιηθούν για να τοποθετηθούν τα εκθέματα.

Από την κ. Σοφία Πελοποννησίου, Μουσειολόγο, θα μας σταλεί σημείωμα με την ιεράρχηση των εργασιών, ώστε να προ-

κηρήσουμε στην οριστική τοποθέτηση των αντικειμένων και τη λειτουργία της Πνευματικής Γωνιάς.

Η ανακαίνιση του Αϊ Γιάννη

Η κατεδάφιση κυρίως του ιερού της Εκκλησίας του Αη Γιάννη και το εκ νέου κτίσιμο του χώρου αυτού, καθώς και η αλλαγή της στέγης του ταβανιού και γενικά η εξωτερική και εσωτερική εργασία αναπαλαίωσης έχει τελειώσει. Εγιναν επίσης εργασίες εξωραϊσμού στους έξω χώρους της εκκλησίας του Αη Γιάννη με τσιμεντόστρωση και κατασκευή διαφόρων τοικείων που έχουν μορφήνει το περιβάλλον της εκκλησίας.

Η δραστηριότητα του αιδ. Νικολάου Αζακά και η άμεση βοήθεια χρηματική και συμπαραστάση που πρόσφεραν οι Μικροχωρίτες έφεραν πολύ θετικά αποτελέσματα. Ετσι η εκκλησία του Αη Γιάννη όχι μόνο σώθηκε, αλλά έγινε και πιο όμορφη.

Παρακάτω παραθέτουμε ονομαστικό δεύτερο πίνακα δωρητών Μικροχωριτών για την ανακαίνιση.

Αδελφότητα Μικροχωριτών	50.000
Ανδρέας Μούτσελος	40.000
Αθηνά Μπακατσά	30.000
Κώστας Κατσάνος	20.000
Παναγιώτης Κεράνης	15.000
Ιωάν. Αγάπη Τσιμπογιαννη	15.000
Νίκος Ζάρας	5.000
Σπύρος Κεκριμπάρης	5.000
Καλίτσα Κοντογεώργου	5.000
Αθαν. Φλετιούρης	5.000
Ειρήνη Παπαθανασιάδη	25.000
Μαργαρίτα Κεράνη	25.000
Αθαν. Ν. Κεράνης	25.000
Ιωάννα Μπαμπανικολού	25.000

Το καρπαναριό

Από το καλοκαίρι του 1994 έγιναν ποικίλες ενέργειες για την συντήρηση του καρπαναριού.

Κατ' αρχήν ο κ. Παντ. Λιάπης ανέβηκε στο χωριό με μηχανικό και εργολάβο από τη Λαμία. Ο μηχανικός απεφάνθη ότι και η παλαιότερη έκθεση του κ. Μπούσιου, δηλαδή η διόρθωση της στέγης για να φύγουν τα νερά έξω και νέα μιστρίσματα (άμμου θαλάσσης, τσιμεντών και Revínex). Ο ερ-

«Αυγά Μαύρα» του Διονύση Χαριτόπουλου στη «Θεατρική Σκηνή»

Ο Διονύσης Χαριτόπουλος θεατρικός συγγραφέας και συγχωριανός μας είχε την καλοσύνη να ορίσει μια παράσταση από τα «Αυγά Μαύρα» για τα μέλη της Αδελφότητας και τους φίλους του χωριού στη «Θεατρική Σκηνή» με μειωμένο εισιτήριο.

Η υπόθεση του έργου θύμιζε την ιστορία μιας Μικροχωρικής οικογένειας που μόνο τα δυο παιδιά επέζησαν από την λαίλαπα του εμφυλίου πολέ-

μου. Δεν μπορούμε όμως να κρίνουμε το έργο, αυτό θέλει άλλες γνώσεις. Το συμπαθητικό θεατράκι μας κράτησε δυο ώρες με κομμένη την ανάσα και το δραματικό διάλογο φέρνοντας στη μνήμη μας εκείνα τα γεγονότα που σφράγισαν μια ολόκληρη γενιά. Ένα εύγε στους εκλεκτούς ηθοποιούς Αντώνη Αντωνίου, Πηνελόπη Πιτσούλη, Κώστα Λάσκα και στους λοιπούς που συνέβαλαν στην άρτια παρουσίαση της παράστασης.

γολάβος μάλιστα κ. Τριγέννης μας έδωσε και προσφορά.

Μια δεύτερη γνώμη μας έδωσε ο κ. Λερονιάννης, μηχανικός της Α.Ε. ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ ο οποίος με πρωτοβουλία του κ. Αρμάνδου Κομπορόζου επεσκέφθη το χωριό και μελέτησε το πρόβλημα του καμπαναριού. Το νέο στοιχείο που μας επείσμανε ήταν να απομακρυνθεί και στεγανοποιηθεί το αυλάκι που περνάει στο κάτω δυτικό μέρος του καμπαναριού, δηλαδή δίπλα στα θεμέλια και συμφώνησε με τους προηγούμενους μηχανικούς που το είδαν.

Ο συγχωριανός μας κ. Σπύρος Μαστρογεωργόπουλος από την Θεσσαλονίκη μηχανικός, ειδικός σε τέτοιου είδους μελέτες και κατασκευές δέχτηκε να μελετήσει με κάθε λεπτομέρεια την περίπτωση του καμπαναριού. Εζήτησε μάλιστα την συνδρομή της Α.Ε. Ευρυτανίας μέσω του κ. Αριστ. Θά-

νου και του Αρμάνδου Κομπορόζου καθώς και στη συμμετοχή στη μελέτη ενός αρχιτέκτονα και τοπογράφου.

Όπως και να είναι η έκβαση αυτών των συμβούλων είμαστε αποφασισμένοι με την αμέριστη επιστημονική βοήθεια του κ. Σπύρου Μαστρογεωργόπουλου να ξεκινήσουμε ορισμένες απαραίτητες και επείγουσες εργασίες για την συντήρηση του καμπαναριού.

Συνεργασία με την Κοινότητα

Πάντοτε το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας συνεργάζεται με τον Πρόεδρο και το Κοινοτικό Συμβούλιο του Μικρού Χωριού.

Η συνεργασία αυτή πιστεύουμε ότι βοηθά την αλληλοκατανόηση και προωθεί στη λύση των διαφόρων προβλημάτων που αντιμετωπίζει το χωριό μας.

ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ

Στο Νομό Ευρυτανίας θα λειτουργήσουν επτά (7) Συμβούλια Περιοχής

Αναφέρουμε περιληπτικά τα επτά Συμβούλια Περιοχής που δημιουργήθηκαν με συμβούλιο του άρθρου 4 του Ν. 2218/94 στο οποίο συμμετέχουν και ο εκάστοτε Νομάρχης του Νομού και οι Νομαρχιακοί Σύμβουλοι.

1) Πρώτο Συμβούλιο Περιοχής, με έδρα τη Γρανίτσα, περιλαμβάνει περιοχή τώως Δήμου Απεραντίων.

2) Δεύτερο Συμβούλιο Περιοχής, με έδρα τα Άγραφα και περιλαμβάνει περιοχή του τώως Δήμου Αγράφων.

3) Τρίτο Συμβούλιο Περιοχής με έδρα το Κερασκόρι περιλαμβάνει περιοχή του τώως Δήμου Αγραίων.

4) Τέταρτο Συμβούλιο Περιοχής με έδρα τη Φουρνά που περιλαμβάνει περιοχή του Δήμου Κτημένιων.

5) Πέμπτο Συμβούλιο Περιοχής με έδρα το Καρπενήσι περιοχή του τώως Δήμου

Καρπενησίου.

6) Έκτο Συμβούλιο Περιοχής με έδρα τον Προυσό και περιλαμβάνει περιοχή του τώως Δήμου Αρακυνθίων.

7) Εβδομο Συμβούλιο Περιοχής με έδρα το Κρίκελλο, περιλαμβάνει περιοχή του τώως Δήμου Ευρυτάνων.

Η Κοινότητα Μικρού Χωριού περιλαμβάνεται στο 5ο Συμβούλιο Περιοχής με έδρα το Καρπενήσι.

Σ' αυτό περιλαμβάνονται οι πιο κάτω Κοινότητες:

1) Αγ. Νικόλαος, 2) Βουτύρου, 3) Καλεσμένο, 4) Κορυσκάδες, 5) Μυρίκη, 6) Παπαρούσι, 7) Κλαυψί, 8) Μουζίλο, 9) Αγ. Ανδρέας, 10) Νόστιμο, 11) Αγ. Βλαχέρνα, 12) Σελλά, 13) Φειδάκια, 14) Στένωμα, 15) Παυλόπουλο, 16) Στεφάνι, 17) Καρίτσα, 18) Μεγάλο Χωριό, 19) Μικρό Χωριό, 20) Καρπενήσι.

Οι ποντικοί στο ταξίδι

Πέντε ποντικοί μουντζούροι
κι άλλοι τρεις αλευρομούροι
μια φρεγάδα* αρματώσαν
και φακή την εφορτώσαν.

Πέντε μέρες αρμενίζαν
και καιρό δεν εγνωρίζαν,
και στο πέλαγο που βγήκαν
και βαριά φουρτούνα βρήκαν.

Τρέχει ο ένας στο τιμόνι:
«Ωχ! κακός καιρός πλακώνει!»
Πάει ο άλλος στην αντένα:*
«Θα χαθούμε τα καμημένα!»
Πάει κι άλλος μες στ' αμπάρι:*
«Βρε παιδιά, κακό χαμπάρι!»*
Π' αει κι άλλος μες στ' αρμάρι*
για να τρώει παξιμάδι.

Πάει το ένα, πάει τ' άλλο,
γίνηκε κακό μεγάλο.
Πέρα στο νησί εβγήκαν,
το 'στρώσαν και κοιμηθήκαν.

(Λαϊκό)

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ο τζίτζικας

Πού είσαι τάχα εδώ κοντά μου,
τζίτζικά μου, τζίτζικά μου,
πού είσαι τάχα σκαλωμένος
και λαλείς ευτυχισμένος;

Τι χαρούμενος που θα 'σαι!
Μες στην πράσινη μουριά μου
τραγουδείς κι αποκοιμάσαι,
τζίτζικά μου, τζίτζικά μου!

Τραγουδείς το μεσημέρι,
τζίτζικά μου, τζίτζικά μου,
τραγουδείς το καλοκαίρι
που στο δέντρο σ' έχει φέρει.

Τραγουδείς πολύ κοντά μου.
Στον κορμό, στον κλάδο να 'σαι;
Δε σε πιάνω, μη φοβάσαι,
τζίτζικά μου, τζίτζικά μου!

(Από τα Παιδικά τραγούδια)

Πενήντα χρόνια από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου στην Ευρώπη

Του Θαν. Κεράνη

Οι λαοί της Ευρώπης γιόρτασαν φέτος τα πενήντα χρόνια από το τέλος του πολέμου στην Ευρώπη, που άρχισε στις 3 Σεπτεμβρίου 1939 και τελείωσε στις 8 Μαΐου 1945, με την συντριβή της Χιτλερικής Γερμανίας και των συμμάχων της. Λίγες μέρες πριν την 8η Μαΐου 1945, ο Σοβιετικός Στρατός διέλυσε τις Γερμανικές Μερραρχίες που υπεράσπιζαν το Βερολίνο, αναγκάζοντας έτσι τον Χίτλερ και τον Γκάμπελς να αυτοκτονήσουν στο υπόγειο κρησφύγετό τους. Ο διάδοχός τους, ναύαρχος Ντένις και οι στρατηγοί των χιτλερικών στρατευμάτων Κάιτελ και Γιόντιλ, υπογράφουν την παράδοση της Γερμανίας στους Σοβιετικούς και στους Αγγλοαμερικάνους συμμάχους. Φέτος οι λαοί, νικητές και νικημένοι γιόρτασαν μαζί αυτή την επέτειο και βροντοφώναξαν «Ποτέ ξανά πόλεμος!». Όλοι θυμήθηκαν τα σχεδόν 41 εκατομμύρια νεκρούς, τα απάνθρωπα βασανιστήρια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τις ομαδικές εκτελέσεις αμάχων και μαχόμενων, την πείνα, την εξαθλίωση εκατομμυρίων ανθρώπων και τις τεράστιες σε έκταση και αξία υλικές ζημιές που στοίχισε ο πόλεμος στους λαούς της Ευρώπης.

Η πατρίδα μας πλήρωσε πολύ ακριβά το τίμημα της ελευθερίας, με χιλιάδες νεκρούς, τραυματίες και αναπήρους, με πείνα, εξαθλίωση και εκτεταμένες υλικές ζημιές. Οι σημερινοί ηγέτες των ισχυρών κρατών της γης ξέκασαν τη συμβολή της Πατρίδας μας στη Νίκη

αυτού του πολέμου. Ξέκασαν αυτά που έλεγαν στην περίοδο του πολέμου ότι «οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες».

Όμως οι αριθμοί δεν ξεχνούν και ο παρακάτω πίνακας που αναφέρεται στις ανθρώπινες απώλειες και στο ποσοστό του πληθυσμού της κάθε χώρας που έχασε τη ζωή του στον πόλεμο, φέρνει την Ελλάδα πέμπτη, με 520.000 θύματα. Η συντριπτική πλειοψηφία του λαού μας ούτε στιγμή δεν έχασε την πίστη της στην τελική νίκη. Αγωνίσθηκε με θάρρος χωρίς να υπολογίζει ανθρώπινες θυσίες και υλικές ζημιές. «Με το χαμόγελο στα χείλη πήγαν οι φαντάροι μας μπροστά» για να αντιμετωπίσουν τους φασίστες του Μουσολίνι, το 1940. «Στ' όπλα, στ' όπλα για τη χιλιάρικη τη λευτεριά», τραγούδησε ο λαός μας στην τριπλή κατοχή κατά την περίοδο 1941 - 1944, κτυπώντας τους κατακτητές όσο μπορούσε και όπως μπορούσε, με τις αντιστασιακές του οργανώσεις και τις αντάρτικες ομάδες του ΕΛΑΣ και του ΕΔΕΣ.

Ο μεγάλος αριθμός των απωλειών του λαού μας δείχνει τον συνεχή και ανελέητο αγώνα που έκανε για την απελευθέρωση της Πατρίδας και το αδούλωτο πνεύμα που υπήρχε και τον καθοδηγούσε.

• Το τέλος του πολέμου βρίσκει την Ευρώπη να έχει 40.587.000 νεκρούς. Ο πίνακας δείχνει τους νεκρούς κάθε εμπόλεμης χώρας και το ποσοστό ανάλογα με τον πληθυσμό της.

ΧΩΡΑ	ΘΥΜΑΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ
1) Πολωνία	6.123.000	17,2%
2) ΕΣΣΔ	21.300.000	11%
3) Γιουγκοσλαβία	1.706.000	10,9%
4) Γερμανία	6.850.000	9,5%
5) Ελλάδα	520.000	7,2%
6) Αυστρία	480.000	7,2%
7) Ρουμανία	460.000	3,4%
8) Ουγγαρία	420.000	3%
9) Τσεχοσλοβακία	400.000	2,7%
10) Γαλλία	810.000	1,9%
11) Ιταλία	410.000	0,9%
12) Βρεταννία	326.000	0,8%
13) ΗΠΑ	295.000	0,4%
14) Άλλες Ευρωπαϊκές χώρες	425.000	—

ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

+Του στρατηγού Διον. Πολύζου

Δ' ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΔΙΕΝΕΞΙΣ 1914

Μη υπογραφείσθαι Ειρήνης μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας οι Τούρκοι έχοντες σύνορα προσωρινώς εις τον ποταμόν Νέστον διεκδικούν τας νήσους του Αιγαίου, ούτως ανεμένετο ως λίαν πιθανόν Ελληνοτουρκικός πόλεμος, και οι δύο αντίπαλοι ηγόραζον θωρηκτά, ό,τι εύρισκον εις τας Ευρωπαϊκάς αγοράς.

Εις την φοβεράν εκείνην κατάστασιν, κορύφωσις της οποίας ήσαν τα στασιαστικά κινήματα του στρατού εις τον Νέστον, συνεχιζομένην από του Αυγούστου 1913. Εκορυφώθη κατά τας αρχάς του 1914, διότι οι Τούρκοι με την αγοράν του Νιρέντινωτ «Ιάνειρον» απέκτησαν την υπεροπλίαν εις την θάλασσαν.

Τότε ο Μεταξάς εξεπόνησεν έν Σχέδιον αιφνιδιαστικής επιθέσεως κατά των Δαρδανελλίων. Δηλαδή, άνευ κηρύξεως πολέμου θα επιθέμεθα διά μιας Μερραρχίας και όλου του στόλου κατά των Δαρδανελλίων.

Κηρυχθέντος του Ευρωπαϊκού Πολέμου όμως δεν επραγματοποιήθη το Σχέδιον εκείνο, το οποίον ηδύνατο να αποκληθή Σχέδιον απελπισίας.

Η Τουρκία ετάχθη ενωρίς με την Γερμανίαν εξελθούσα εις τον πόλεμον την 1ην Νοεμβρίου 1914. Οι Σύμμαχοι (Αγγλογάλλοι) έσπευσαν να βομβαρδίσουν τα φρούρια των Δαρδανελλίων. Τον Ιανουάριον 1915 Ελλην Πρωθυπουργός παρουσίασεν εις τον Βασιλέα Κωνσταντίνον σχέδιον επιθέσεως κατά των Δαρδανελλίων με δύο Μερραρχίας αιφνιδιαστικής, ήτο το Σχέδιον Μεταξά, με καμμίαν παραλλαγήν διότι έστερξεν ο Πρωθυπουργός να περιορίση τας δύο Μερραρχίας που εζήτη εις μίαν. Εις το ζήτημα των ανταλλαγμάτων ετίθετο ότι η Ελλάς θα εξεκώρει την Ανατολικήν Μακεδονίαν εις την Βουλγαρίαν ως τίμημα να εξευμενισθή και μετάσχη εις τον πόλεμον κατά της Γερμανίας. Εναντι των θυσιών τούτων θα παρεχωρούντο εις την Ελλάδα εκτεταμένας εκτάσεις εις την Μικράν Ασίαν.

Εις αυτά ανειτάχθησαν τα εξής: Και πρώτον διά τα Δαρδανελλία, ότι το Σχέδιον Μεταξά του προηγουμένου έτους είναι πλέον ανεφάρμοστον διότι οι Τούρκοι εισελθόντες ήδη εις τον πόλεμον φυσικόν ήτο να επιμεληθούν της καιρίας αυτής θέσεως των Στενών,

άλλως τε οι αφρόνως γενόμενοι υπό των Συμμάχων βομβαρδισμοί του παρελθόντος Νοεμβρίου ειδοποίησαν. Διά δε την Μικράν Ασίαν, αναφέρονται εν λεπτομερεία εις συζητήσιν Βενιζέλου - Μεταξά, καθ' ήν εζήτηθη υπό του πρώτου η Γνώμη του δευτέρου ως ειδικώτερον ασχοληθέντος. Η σειρά επιχειρημάτων ήτο τοιαύτη ώστε ο πρωθυπουργός ωμολόγησεν: το βλέπω πρέπει να καθήσωμεν ήσυχοι. Αι προγνώσεις του Μεταξά ήσαν προφπτικάί μόνον τα ονόματα των τοποθεσιών έλειπον διά να είναι η ιστορία των μετά 6-7 έτη συμβάντων.

Και τότε μεν δεν έγινε τίποτε λόγω της διαφωνίας του Βασιλέως. Αλλά τούτο υπήρξεν η αρχή του εθνοβόρου Δικασμού. Διότι ο Πρωθυπουργός θεώρησεν ότι η ευκαιρία να μεγαλυουργήση η Ελλάς εκάθη.

Αι μάχαι των Δαρδανελλίων διήρκεσαν από του Μαρτίου μέχρι του Νοεμβρίου 1915. Μέγα κατόρθωμα εθεωρήθη η απαγκίστρωσις των Συμμάχων από την Χερσονήσον. 250.000 υπελογίσθησαν αι απώλειαι των Συμμάχων και 7 θωρηκτά βυθισθέντα.

Η Ρωσία ηπειλεί ότι θα μας εξεδίωκε βιαίως εκ της Κων/πόλεως αν εισπρόκωμεθα.

Η όντως μεγάλη υπόθεσις των Δαρδανελλίων απαιτεί Ιστορίαν ολόκληρον να αποδοθή, που δεν είναι σκοπός του παρόντος.

Ο μακαρίτης Στρατηγός Πάγκαλος συνήθιζε να λέγει: ο μικρός δεν πρέπει να φυτεύει σκόρδα με τον μεγάλον. Και ο λόγος αυτός έχει πολύ μεγάλην έννοιαν. Σπουδή μεθ' ης προσεκόμιζον πανταχόθεν δυνάμεις οι Σύμμαχοι αποδεικνύει αληθή την πρόβλεψιν του Ελληνικού Επιτελείου, ότι αι ανάγκαι των επιχειρήσεων θα ήσαν τόσον επιτακτικάί, ώστε πέραν των υπεσχημένων 38.000 θα απερρόφων όλον τον Ελληνικόν Στρατόν. Προς την υπερέκουσαν δε πάντοτε στρατιωτικής Βουλγαρίας θα απεγυμνούμεθα παντελώς.

Συχνά διεπληκτιζόμεθα εις το Μέτωπον με Γάλλους Αξιωματικούς, οι οποίοι ειρωνεύοντο LES GRANDES REVENDECATIONS HELLENIQUES (Αι μεγάλα Ελληνικά διεκδικήσεις), εν επιχειρήμα εις το οποίον κατέληξαν ήτο το εξής: Εφόσον είμεθα μικροί γύρω στην Ακρόπολιν και σας θυμίζαμεν αρχαίαν Ελλάδα είσθε φίλοι μας, όταν όμως προχωρήσαμεν και σας θυμήσαμεν Βυζάντιον

ξεπρόβαλε το μίσος που σας επότιζαν, οπού σας επότιζαν οι φραγκοπαπάδες εις τα Σεμνάρια κατά του Βυζαντίου. Και όμως είχαν περισσότερον δίκαιον από ότι πιστεύαμεν. Οι μεν βιάζονταν να εκμεταλλευθούν τας ευκαιρίας που δεν παρουσιάζονται εύκολα και εις την βίαν των παρέτρεχον την πραγματικότητα, οι δε όντιες Πραγματισταί παρέβλεπαν τας μεγάλας ευκαιρίας, αλλά και τόσον απαιτλάς. Διατί επροδοτοποιήσαμεν οι μεν τους δε.

Ο Γερμανός υπασπιστής του Αρχιστρατήγου Λίμαν φον Σάντερς έγραψεν εις βιβλίον του τότε ότι εις τον κόλπον του Ξηρού (όπισθεν της χερσονήσου της Καλλιπόλεως) αρμένιζεν ένα μεγάλον φορτηγόν πλοίον με Ελληννας εθελοντάς, προφανώς δι' αντιπερισπασμόν. Τέλος έκαμεν απόβασιν εις εν σημείον. Δύο άνιποι ίλια Τουρκικού ιππικού ήρκεσαν να τους ρίψουν εις την θάλασσαν. Αυτά διαλαμβάνει εις το βιβλίον του ο Γερμανός. Αυτά εδών ανεφέρουν ως μεγάλα κατορθώματα του Καρασεβδά.

Εις την Μυτιλήνη είκαν εγκαθιδρύσει την έδραν του ο Σμιθ, ο οποίος έστελλε κατασκόπους και δολιοφθορείς εις το εσωτερικόν της Μικράς Ασίας. Οι απάνθρωποι διωγμοί των δυστυχών Ελλήνων απεδόθησαν εις τους βαρβάρους Ούνους.

ΕΞΟΔΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ (Σεπτέμβριος 1915)

Εν τω μεταξύ εκορυφούτο ο δικασμός εις την Ελλάδα. Οι μεν έλεγον προδότας τους άλλους. Αι εκλογαί του Μαΐου 1915 επανέφεραν εις την εξουσίαν τον Βενιζέλον, ηρέμως μάλλον διοικήσαντα μέχρι του Σεπτεμβρίου. Η πίεσις βεβαίως ποικείτο συνεχής επί της Ελλάδος ως και υπόμνησις των απωλεσθεισών ευκαιριών. Επίσης σταθερώς επιζέτει η Ελλάς διά την παραχώρησιν της Ανατολικής Μακεδονίας εις τους Βουλγάρους.

Η ενδοελληνική διαμάχη εκορυφώθη πάλιν όταν οι Βούλγαροι εξήλθον εις τον πόλεμον επιτεθέντες κατά της Σερβίας. Τότε η Ελλάς επεστρατεύθη.

Και ο μεν Βενιζέλος εις εφαρμογήν της Ελληνοσερβικής Συνθήκης ήθελεν άμεσα κήρυξιν πολέμου κατά της Βουλγαρίας, ο δε βασιλεύς απέκρουε τούτο. Ηρχισε μία ατέρμων συζητήσις αν Ελληνοσερβική Συνθήκη επιβάλλη τούτο ή όχι. Επί πλέον ήτο ο όρος ότι έπρεπε οι Σέρβοι να διαθέσουν 150.000 στρατού εις την Μακεδονίαν. Η πίεσις της Αγγλίας και της Γαλλίας ήτο αφόρητος. Ισως να εβάρυνε και ο αισθηματικός παράγων ότι

εις τον Βουλγαρικόν πόλεμον οι Σέρβοι μας επρόδωσαν.

Αλλαχού διεξήλθωμεν την φοβεράν κατάστασιν που είχε δημιουργηθή εις τα σύνορα του Μπέλες που ήσαν τα κυριότερα. Η Βουλγαρική υπερπλία ήτο τρομακτική. Αντί των 150.000 Σέρβων ο πρωθυπουργός μετεκάλεσε τα αποχωρούντα από την κόλασιν των Δαρδανελίων Γαλλικά και Αγγλικά στρατεύματα. Αυτά όμως ήταν ανεπαρκή, δηλαδή ολιγάριθμα. Είμεθα εις τον Τομέα Δοιράνης όταν καταδικώμενα τα στρατεύματα αυτά από τους Βουλγάρους έφθασαν εις τα Ελληνικά σύνορα. Αι διαταγαί που είχομεν ήσαν να αυτατάξωμεν αντίστασιν κατά των Βουλγάρων προστατευόντες την εισοδον των Αγγλογάλλων εις το Ελληνικόν έδαφος.

Ο Γερμανός Συν/ρκης Ιμάνουελ εις σύγγραμμά του γραφέν κατά την διάρκειαν του πολέμου έγραφε σχετικώς τα εξής: όπως εις τα μεγάλα Γυμνάσια όταν φθάνη η στιγμή της εφόδου διατάσσομεν τους ζυγούς λύσατε, έτσι και εδών εσεβάσθημεν την Ελληνικήν ουδετερότητα, η οποία ήτο ανύπαρκτος.

Αλλαχού θα ομιλήσωμεν διά την Βουλγαρικήν δύναμιν, την οποίαν ηγνύουν και έτι και σήμεραν αγνούουν οι Έλληνες.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, 1915 Σεπτέμβριος

Ο Βενιζέλος μη εγκριθείσις της πολιτικής του της εισόδου εις τον Πόλεμον παρητήθη. Υπέϊκον εις τον ορμητικόν χαρακτήρα του, αλλά και τας πιέσεις των Αγγλογάλλων εις σήλθε πλέον εις καθαράν κατά το μάλλον και ήτιον νοοτροπίαν επαναστάσεως.

Εδόθησαν όπλα εις τους Σέρβους πρόσθετα. Αργότερον εβλέπαμε εις μικρά Σερβικά χωρία εις τα καφενεία ελαιογραφίας, όπου παριστάνετο Ελληνική προδοσία. Οι Σέρβοι δεν θα το λησμονήσουν ποτέ.

Η διάσπασις του Ελληνικού Έθνους συνετελέσθη πλέον, η μεγαλύτερα δηλαδή κατάρα δι' ένα λαόν.

Την παραίτησιν του Βενιζέλου ακολούθησεν η αποκάλυπτος πλέον εκθρότης της Αντάντ κατά της Ελλάδος. Βασεζπειτο πλέον ανοικτά η εκθρόνησις του Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Όλοι μας τότε επιστεύσαμεν ότι η Γαλλία πρωτοστατεί, εις τα αργότερα όμως δημοσιευθέντα Απομνημονεύματα του Γάλλου πρωθυπουργού Μπριάν αναγράφονται διακοινώσεις Αγγλικά, ων εζπειτο η εκθρόνησις του Βασιλέως εις την οποίαν δεν έστεργε η Γαλλία.

Εκδρομή Μικροχωριτών - Μεγαλοχωριτών και Ευρυτάνων στην Κατοχή

Η πιο πάνω φωτογραφία βγήκε στα χρόνια της κατοχής. Είναι από μια εκδρομή Μικροχωριτών και Ευρυτάνων της Αθήνας και του Πειραιά που έγινε στον Κόκκινο Μύλο με τα τότε συγκοινωνιακά μέσα. Με το κίτρινο τραμ μέχρι τα Άνω Πατήσια και από εκεί με τα πόδια στη Νέα Φιλαδέλφεια και Κόκκινο Μύλο. Παρά τις τότε στερήσεις, τις φυλακίσεις, τις εκτελέσεις το φρόνημα ήταν υψηλό και η πίστη για τη συντριβή των χιτλερικών βαθεία ριζωμένη στην καρδιά όλων των Ελλήνων. Οι εκδρομές στην περίοδο της Κατοχής ήταν ένα συνηθισμένο φαινόμενο. Είχε και αυτό σημαντική συμβολή στην Αντίσταση.

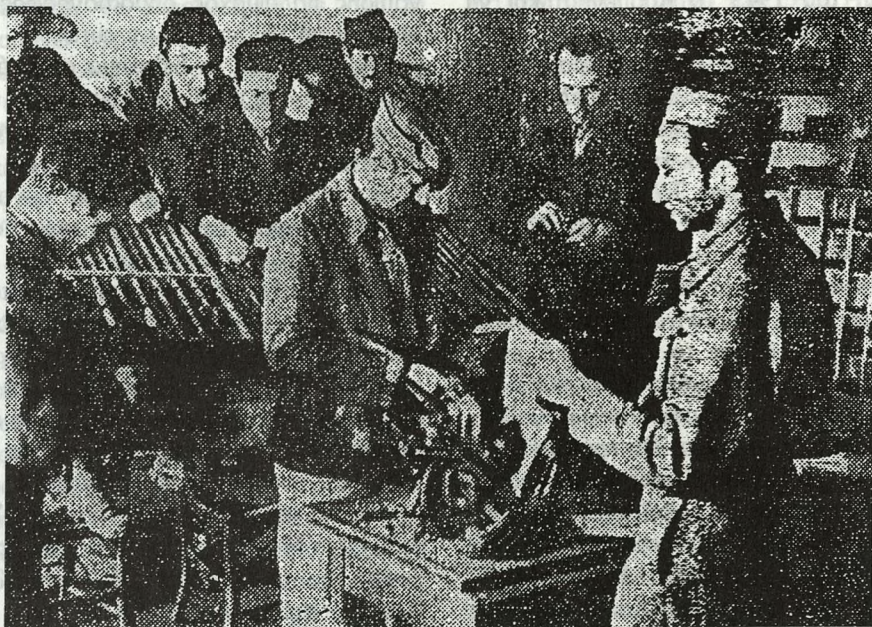
Στη φωτογραφία διακρίνονται αρκετοί Μικροχωρίτες - Μεγαλοχωρίτες και άλλοι Ευρυτάνες.

Χαίρε, Γυναίκα Εσύ, Αθηνά, Μαρία Ελένη, Εύα!
Να η ώρα σου! Τα ωραία φτερά δοκίμασε και ανέβα,
και καθώς είσαι ανάλαφρη και πια δεν είσαι η σκιάβα,
προς τη μελλούμενη άγια γη πρωτότερα εσύ τράβα.

Κ. Παλαμάς

Το Τυπογραφείο της Εαμικής Εθνικής Αντίστασης στο ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ

Του Δημ. Κρίκου, Τεχν. Τύπου

Άνοιξη 1941. Οι γερμανοιταλοί κατακιπτές εξουσιάζουν την πατρίδα μας. Στο Καρπενήσι, την πρωτεύουσα της Ευρυτανίας, είναι εγκατεστημένοι οι Ιταλοί κατακιπτές.

Από εδώ οι Ιταλοί εξορμούν στα χωριά της περιοχής και επιδίδονται σε κάθε λογής πλιάτσικο. Εξαναγκάζουν τους κατοίκους των χωριών να τους εφοδιάζουν με τρόφιμα και άλλα εφόδια για τις ανάγκες τους. Όλη αυτή η κατάσταση που αρχίζει το 1941 συνεχίζεται το 1942 ως την άνοιξη του 1943. Στο διάστημα 1942 - 1943 έχουν δημιουργηθεί οι πρώτες αντάρτικες ομάδες του ΕΛΑΣ που δρουν στην περιοχή της Ρούμελης και ειδικά στο χώρο της Ευρυτανίας, περιόρισαν σε μεγάλο βαθμό τις εξόδους των Ιταλών από το Καρπενήσι. Στο διάστημα αυτό όμως έχουν γίνει μερικές μάχες από συγκροτημένα τμήματα του ΕΛΑΣ στη Ρικά,

στη Χρύσω, στο Κρίκελο και στο τέλος του χρόνου του 1942 η μάχη στο Μικρό Χωριό. Την περίοδο αυτή έχουν δημιουργηθεί μέσα στο Καρπενήσι παράνομες αντιστασιακές οργανώσεις του ΕΑΜ, του ΚΚΕ και της ΕΠΟΝ. Οι επονίτες ανέλαβαν να εκτελέσουν μια επικίνδυνη αποστολή. Φυγαδεύουν κάτω από τα μάτια των Ιταλών με μεγάλο κίνδυνο το τυπογραφείο του Δημήτρη Μπακόλα - Νίκου Θάνου που έβγαζαν προπολεμικά την προοδευτική εφημερίδα «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ». Το τυπογραφείο το μετέφεραν στο Ευρυτανικό χωριό Στένωμα και το έκρυψαν. Το τυπογραφείο αποτελείτο από ένα μικρό χειροκίνητο πιεστήριο, 6 τυπογραφικές κάσες και έναν κομό με κεφαλαία γράμματα. Η εφημερίδα είχε διακόψει την έκδοσή της με την είσοδο των γερμανοιταλών στη χώρα μας, οι εκδότες και οι τυπογράφοι ευρίσκοντο σε

διωγμό. Η ανάπτυξη και η δράση των αντίρτικων τμημάτων του ΕΛΑΣ και η συνεχής πίεση προς τους Ιταλούς τους αναγκάζουν να εγκαταλείψουν τον Απρίλη του 1943 το Καρπενήσι και να αποσυρθούν στη Λαμία.

Το Καρπενήσι γίνεται τώρα κέντρο της Ελεύθερης Ελλάδας. Οι απελευθερωτικές οργανώσεις συγκεντρώνονται όλες εδώ σ' αυτό το χώρο. Η Ευρυτανία στην κυριολεξία βουλιάζει. Το Καρπενήσι γίνεται πρωτεύουσα της Ελεύθερης Ελλάδας. Τώρα όλες αυτές οι οργανώσεις έπρεπε να διαφωτίζουν και να ενημερώνουν τον αγωνιζόμενο λαό. Η τέταρτη εξουσία εκαλείτο να παίξει το σημαντικό ρόλο της. Δίνεται τώρα μεγάλο βάρος στον τύπο. Το μικρό τυπογραφείο που φυγαδεύτηκε από το Καρπενήσι και κρύφτηκε στο Στένωμα καλείται να παίξει τον πρωτόπορο ρόλο του. Το μικρό αυτό τυπογραφείο περνά στη διαδικασία της XIII Μεραρχίας του ΕΛΑΣ. Η Μεραρχία εγκαθίσταται στο χωριό Κολοκυθιά της Ρούμελης. Εκεί υπάρχει τυπογραφείο με τυπογράφο τον Κώστα Αθανασίου από το Καρπενήσι. Από εκεί μετακινήθη στο χωριό Γαρδίκι. Ο Κώστας Αθανασίου φεύγει για τη Σχολή Αξιωματικών του ΕΛΑΣ και τον αντικαθιστά ο Τρύφωνας Τσούκας που έρχεται από την υποδειγματική ομάδα της ΕΠΟΝ του Γενικού Στρατηγείου του ΕΛΑΣ. Η νέα μετακίνηση της XIII Μεραρχίας και η εγκατάσταση είναι το Καρπενήσι. Ο Γιάννης Κεχρμπάρης που δουλεύει εκεί φεύγει για τη Σχολή Αξιωματικών του ΕΛΑΣ. Εδώ προστίθενται ο Γιάννης Ηλίας και ο Σπύρος Γαλάνης από το Καρπενήσι, ο Ανδρέας Τσάμης από το χωριό Λάσπη και ο Μωσής Καπόν πρώην κρατούμενος σε γερμανικό στρατόπεδο της Λαμίας που δραπετεύσε με τη βοήθεια των οργανώσεων.

Το τυπογραφείο δουλεύει ασταμάτητα. Πάρα πολλές εκδόσεις με κορμό όπως οι εφημερίδες της XIII Μεραρχίας ο

«ΑΝΤΑΡΤΗΣ» και «ΜΗΝΙΑΤΙΚΟΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ» μπροσούρες, προκηρύξεις και άλλα υλικά, βρίσκονται σε κυκλοφορία σε όλη τη Ρούμελη, ο Ορέστης Οικονομίδης παλαιμάχος δημοσιογράφος είναι η ψυχή των εκδόσεων αυτών.

Σε όλο αυτό το διάστημα στον άλλο χώρο των πολιτικών οργανώσεων έχει ενεργοποιηθεί η περιφερειακή οργάνωση Ευρυτανίας - Φθιώτιδας του ΕΑΜ και του ΚΚΕ που με έδρα το Καρπενήσι οργανώνει τυπογραφείο και εκδοτικό μηχανισμό, για τις δικές της εκδόσεις εντύπων. Με προσφορά του μνημένου στην Αντίσταση Διονύση Καραγιώργου (ιδιοκτήτη τυπογραφείου) ενός ποδοκίνητου πιεστηρίου τύπου «ΒΙΚΤΩΡΙΑ» 25X35 και μερικά τυπογραφικά στοιχεία. Το τυπογραφείο έχει εγκατασταθεί σε ισόγεια αίθουσα στο μέγαρο Παλληκάρων. Με την παρέμβαση του Γραμματέα της Οργάνωσης Περιοχής Στερεάς Ηλίας Μανιάτη τοποθετείται ως υπεύθυνος του τυπογραφείου ο Παναγιώτης Λαγδάς, στέλεχος της ΟΚΝΕ, που τον καλούν από την σκλαβωμένη Λαμία. Στο τυπογραφείο τοποθετείται ο Φώτης Μάλλιος που εργαζόταν προπολεμικά στο τυπογραφείο της «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ». Το τυπογραφείο γρήγορα εμπλουτίζεται με μπόλικα υλικά, με ποικιλία τυπογραφικών στοιχείων, καρτιού κλπ., που προμηθεύεται μέσω των οργανώσεων Λαμίας και της Αθήνας. Οι τυπογράφοι που πλαισιώνουν το τυπογραφείο εκτός του Φώτη Μάλλιου είναι ο Νίκος Σερετάκης από το Καρπενήσι, ο Νίκος Ζάχος, ο Γιάννης Λιόλιος και ο Πάνος Μακρίδης από τη Λαμία. Επίσης παίρνουν από το στρατόπεδο κοντά στη Λάσπη που είχε δημιουργήσει η XIII Μεραρχία για τους Ιταλούς που παραδόθηκαν στον ΕΛΑΣ της περιοχής του ύστερα από την Ιταλική συνθηκολόγηση, τον Μιλανέζο Γκιουζέπε Φελιζάτι και το νεολαίο από το Καρπενήσι Τριαντάφυλλο Ευαγγελισόμο. Ο Γκιουζέπε ακολούθησε

όλο το διάστημα της κατοχής το τυπογραφείο. Με την απελευθέρωση έφυγε για την Ιταλία. Έπειτα από πολλά χρόνια, 1975 και 1976 είχε την ευκαιρία να μας επισκεφθή. Το τυπογραφείο με όλα τα παραπάνω εφόδια ξεκινά τις εκτυπώσεις με εφημερίδες μπροσούρες, προκηρύξεις και άλλα έντυπα. Το Νοέμβριο του 1943 οι Γερμανοί ξεκινούν εκκαθαριστικές επιχειρήσεις από διάφορες κατευθύνσεις προς την Ευρυτανία και το Καρπενήσι.

Το τυπογραφείο μεταφέρεται μακριά από το Καρπενήσι. Το πιεστήριο θάβεται στο χωριό Γαύρος και τα άλλα υλικά και εφόδια σε σπηλιές κοντά στο Μικρό Χωριό. Όταν μετά από μια εβδομάδα τελείωσαν οι εκκαθαριστικές επιχειρήσεις αποφασίζεται η εγκατάσταση του τυπογραφείου στο Μικρό Χωριό σε μια μεγάλη ισόγεια αίθουσα που την παραχωρεί η οικογένεια του Γιώργου Κυρίτση. Το προσωπικό του τυπογραφείου είναι το ίδιο που ήταν και στο Καρπενήσι με μόνη της διαφορά προστίθεται ως μαθητευόμενος τυπογράφος ο νεολαίος του Μικρού Χωριού Δημήτρης Κρίκος. Στο τυπογραφείο επικρατεί οργανισμός δουλειάς. Δουλεύει μέρα - νύχτα. Οι συναγωνιστές τυπογράφοι προσφέρουν τον καλύτερο εαυτό τους για να βγει η εφημερίδα, το έντυπο για να φύγει έγκαιρα για τον προορισμό του προσφέροντας έτσι στην υπόθεση του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα την ενημέρωση για το ανέβασμα του ηθικού του αγωνιζόμενου λαού. Είχαμε μπει στην άνοιξη του 1944. Οι απαιτήσεις των οργανώσεων για την έκδοση των εφημερίδων και των εντύπων είχαν αυξηθεί. Για ενίσχυση είχαν προστεθεί και άλλοι δύο τυπογράφοι, ο Γιάννης Βαβαρέτος από την Αθήνα και ο Παναγιώτης Μαργαρίτης από το Αγρίνιο.

Μια σπουδαία εκδοτική εργασία είχε γίνει με την έκδοση του «ΚΩΔΙΚΑ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ» και «ΛΑΪΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ». Τυπωνόταν και κυκλο-

φορούσαν εφημερίδες και διάφορα έντυπα σε όλη τη Ρούμελη, αλλά και σ' όλη την Ελλάδα. Οι εφημερίδες δισέλιδες και τετρασέλιδες σε σχήμα 25X35, όπως η «ΡΟΥΜΕΛΗ» όργανο του ΕΑΜ Αν. Στερεάς - Εύβοιας που την επιμέλεια την είχε ο αγωνιστής δημοσιογράφος Αλέξης (Αλέξης Καρρέρ) της εφημερίδας «ΟΔΗΓΗΤΗΣ», όργανο του ΚΚΕ με τον αγωνιστή δημοσιογράφο (Μαυροβουνιώτη) Βάσω Γεωργίου τη μάνα της Εθνικής Αλληλεγγύης Αν. Στερεάς - Εύβοιας με τον επίσης Γιώργο Βασιλόπουλο, η «ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΣΣΑ» όργανο των γυναικείων οργανώσεων της Αν. Στερεάς - Εύβοιας, όπως ανατύπωση του «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ», όπως επίσης και το κανονικό φύλλο του, το εσωκομματικό ΔΕΛΤΙΟ του ΚΚΕ εφημερίδες και έντυπα των οργανώσεων ΕΛΔ-ΣΚΕ που είχε ο Γιάννης Τσιριμώκος (Μαρής) και άλλα.

Στο διάστημα που διεξάγονταν οι εργασίες του Εθνικού Συμβουλίου στις Κορυσκάδες τυπώνονταν και το ΔΕΛΤΙΟ ΠΡΑΞΕΩΝ και ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ της ΠΕΕΑ (εφημερίδα της Κυβέρνησης της ΠΕΕΑ). Στο διάστημα αυτό ήρθε για την ενίσχυση από το άλλο τυπογραφείο που ήταν εγκατεστημένο στη Καρύτσα Δολόπων ο συναγωνιστής τυπογράφος Βασίλης Περιμένης. Επίσης το τυπογραφείο της XIII Μερραρχίας είχε στο διάστημα αυτό εγκατασταθεί στις Κορυσκάδες που τύπωνε κάθε μέρα την εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΛΛΑΔΑ» που την επιμέλεια και την φροντίδα είχε ο Κώστας Βιδάλης και ο Δημήτρης Χατζής όπως και άλλα έντυπα σχετικά με την ενημέρωση των εργασιών του Συμβουλίου. Το τυπογραφείο στο Μικρό Χωριό είχε γίνει κέντρο συνάντησης ανθρώπων των γραμμάτων και των τεχνών, δημοσιογράφοι και άλλοι παράγοντες του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα όπως ο Νίκος Καρβούνης (δημοσιογράφος), ο Κώστας Γαβριηλίδης (γραμ. του ΑΚΕ), ο Αλέκος Ξένος (μουσικοσυν-

θέτης), ο Αλέξης Καρέρ, ο Αντώνης Παπαγγέλου, ο Αντώνης Χατζηγιάννου, ο Γιάννης Τσιριμώκος (Μαρής), ο Βάσος Γεωργίου, ο Γιώργος Βασιλόπουλος (δημοσιογράφος), ο Σπύρος Μελετιζής Φωτογράφος), Βάλιας Σεμεριζίδης (ζωγράφος), και άλλοι πάρα πολλοί γνωστοί και άγνωστοι αγωνιστές. Το τυπογραφείο δούλευε ασταμάτητα νύχτα και μέρα για να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του. Και είχε πολλές. Τον Αύγουστο του '44 οι Γερμανοί ξεκινούν νέες εκκαθαριστικές επιχειρήσεις εναντίον της Ρούμελης. Άμεσα έπρεπε να ασφαλίσουμε το τυπογραφείο και το προσωπικό που εργάζονταν σ' αυτό, ώσπου να λήξουν οι επιχειρήσεις και να αποσυρθούν στις βάσεις τους. Με την εισβολή των γερμανών στη Ρούμελη καίνε πρώτα το Καρπενήσι ξεθεμελιώνοντας κυριολεκτικά και συγχρόνως και πολλά χωριά. Από τη φωτιά και την καταστροφή δεν γλύτωσε το Μικρό Χωριό. Το σπίτι που ήταν εγκατεστημένο το τυπογραφείο έβαλαν φωτιά και το έκαψαν. Όταν τελείωσαν οι εκκαθαριστικές επιχειρήσεις και οι Γερμανοί απεχώρησαν στη Λαμία πάρθηκε απόφαση το τυπογραφείο να μεταφερθεί σε άλλο σημείο. Το μέρος που έπρεπε να εγκατασταθεί είχε επιλεγεί και ήταν το χωριό Κρίκελο στο χώρο της Ρούμελης. Στο Κρίκελο ήρθαν και άλλοι δύο τυπογράφοι ο Δημήτρης Σερέτης και ο Χρήστος Νικολόπουλος από το τυπογραφείο που ήταν εγκατεστημένο στην Καρύτσα Δολοπών περιοχής Αγράφων. Ηλθαν επίσης και τσιγκογράφοι ο Δημήτρης και ο Γιάννης.

Στο Κρίκελλο το τυπογραφείο δούλεψε μέχρι τον Οκτώβρη του 1944 που μας βρήκε η μέρα της Απελευθέρωσης και από εκεί και ύστερα σε λίγες μέρες μαζί με τις άλλες οργανώσεις κατεβήκαμε και εγκατασταθήκαμε στην απελευθερωμένη Λαμία. Στη Λαμία το τυπογραφείο μας συγχωνεύτηκε με το τυπογραφείο της XIII Μεραρχίας του ΕΛΑΣ. Από το τυπογρα-

φείο επιστρέφονται μερικά υλικά και το μικρό πιεστήριο στον Μπακόλα στο Καρπενήσι. Μόλις όμως φτάνουν εκεί τα κατάσχουν οι αρχές, τα ποδοπατούν στην πλατεία και έτσι δεν φτάνουν στον προορισμό τους, κι εκεί χάνεται η μαγιά του τυπογραφείου στη δίνη της καταστροφής που κυριαρχεί μετά την απελευθέρωση. Το τυπογραφείο δουλεύει ασταμάτητα μεγάλωνοντας την εκδοτική του δραστηριότητα. Μεσολαμβάνουν όμως τα Δεκεμβριανά και αναγκάζομαστε να μεταφέρουμε το τυπογραφείο μακριά από τη Λαμία. Το τυπογραφείο μεταφέρεται σε χωριό της Φθιώτιδος, τη Φιτέρη. Δεν μπαίνει όμως σε λειτουργία. Ακολουθεί η συμφωνία της Βάρκιζας και μεταφερόμαστε στα Λουτρά Πλατιστόμου, όπου λειτουργεί υποτιπώδη προσωρινά. Λίγο διάστημα μεσολαβεί και κατεβαίνουμε στη Λαμία.

Ακολουθεί μια ζοφερή εποχή. Σε λίγο διάστημα το τυπογραφείο κατάσχεται από τις Στρατιωτικές Αρχές ως λεία πολέμου (τι τραγική ειρωνεία), διαλύεται και πωλείται εδώ και εκεί και ακολουθούν διώξεις και ανελέητο κυνηγητό.

Με τη συνδρομή και την βοήθεια των οργανώσεων το τυπογραφείο ξαναστήνεται από την αρχή. Άλλη αίθουσα, άλλα υλικά συμπληρώνουν το καινούργιο τυπογραφείο. Το τυπογραφείο με καθημερινή την εφημερίδα «ΡΟΥΜΕΛΗ» και με μια σειρά εκδόσεις και εφημερίδες, για το χώρο της Ρούμελης, της Φθιώτιδας, Φωκίδας, Ευρυτανίας και της Εύβοιας. Μέσα στη φοβερή τρομοκρατία του Σούρλα και του Βουρλάκη, των τραμπούκων της Λαμίας με την ψυχή στα δόντια ανπιστευόμενο συνεχίζει την εκδοτική δραστηριότητα. Πάρα πολλές φορές οι τραμπούκοι σπάνε το τυπογραφείο, το πιεστήριο, αναποδογυρίζουν τα πάντα. Αλλά την άλλη ώρα ξαναστήνονται. Και τρίβουν τα μάτια τους μπροστά στο πείσμα μας. Τα έντυπα συνεχίζουν και κυκλοφορούν. Οι Ήρωες οι τυπογράφοι, οι αγωνιστές και

τα στελέχη περνούν δύσκολες ώρες και μέρες. Ο υπεύθυνος του τυπογραφείου και δημοσιογράφος Πάνος Λαγδάς που πολλές φορές προπηλακίστηκε από τους τραμπούκους του Σούρλα και του Βουρλάκη, αλλά και από τους άλλους τραμπούκους της Λαμίας, συλλαμβάνεται και κλείνεται στις φυλακές.

Ύστερα από λίγο διάστημα συλλαμβάνεται και ο αναπληρωτής δημοσιογράφος υπεύθυνος του τυπογραφείου ο Γεωργούλας Μπέικος και φυλακίζεται κι αυτός. Και τους δύο ακολούθησε πολύχρονη καταδίκη για τον πρώτο και θανατική καταδίκη για το δεύτερο που λόγω του 4-1 γλυτώνει τη θανατική ποινή.

Οι οργανώσεις μισοπαράνομες - παράνομες πέρνουν στα χέρια τους τον μηχανισμό και βγάζουν την καθημερινή «ΡΟΥΜΕΛΗ» και μερικές εφημερίδες της

Στερεάς. Μερικοί από τους αφανείς αγωνιστές είναι ο Νίκος Τριανταφύλλου, Θανάσης Καραδήμας, ο Αντώνης Παπαγγέλου και ο Σπύρος Λουκόπουλος κ.α. Αυτό όμως δεν θα κρατήσει και πολύ καιρό. Το τέλος όμως φτάνει, ΙΟΥΝΗΣ 1946.

Μια νύχτα σπάνε τις πόρτες. Αναποδογυρίζονται τα πάντα. Η Εθνοφυλακή στο μεγαλείο της. Βάζουν φωτιά. Η φωτιά παραδίδει το τυπογραφείο και το κτίριο στις φλόγες. Η φωτιά σφραγίζει το τέλος της ζωής του. Το τυπογραφείο έγινε στάχτη. Οι τυπογράφοι και τα στελέχη διώκονται και πέρνουν το δρόμο της παρανομίας, της φυγής, αλλά και της φυλακής. Αυτή ήταν η ανεπανόληπτη, ηρωική πορεία, ενός από τα θρυλικά και τα πιο δραστήρια τυπογραφεία της ανεπανόληπτης Εαμικής Εθνικής Αντίστασης.

Ο χαμός του Καπετάνιου

Διήγημα του Ν. Καραβασίλη

Οι δικοί του σκάνιασαν, σκάνιασαν που χάσανε τον άνθρωπό τους τόσο ξαφνικά, μα... ας τον ανάπαψε ο Θεός το γέροντα ανήμπορος πια για το κάθε τι, και μακάρι να ζούσαν κι αυτοί τόσο και να του παίρνανε τα χρόνια.

Και ο ίδιος μολογάνε, είχε αλησημονήσει πότε ήρθε στον κόσμο, μα ούτε και κάνας ζούσε εδώ και χρόνια τώρα από τους συνομήλικους για να τον κουβεντιάσουν.

Όμως εκείνος πόδειχνε πως σκάνιασε πλιότερο απ' όλους και ας μην έκρουγε πουθενά από συγγενολοί, ήταν ο πρόεδρος του χωριού.

Αυτός που σε κάναν χαμό δεν φάνηκε τόσο σκανιασμένος, αυτός, σήμερα με το θάνατο του μπάριμπα - Δήμου, μολογάνε, δεν παρηγοριούνταν. Είναι αλήθεια πως ενδιαφέρονταν πολύ για το γέροντα, έτσι έδειχνε ο κατεργάρης, μα και ο γέροντας, ποτέ του δεν του χάλασε χατίρι.

Τόσα χρόνια τώρα πρόεδρος τον είχε παρουσιάσει το γέροντα σε κόσμο και κοσμάκη.

Ήταν κεφαλοχώρι το χωριό, κι όχι κάνα παρακατιανό, με κόσμο πολύ και καλοκαμωμένο. Χωριό ζωντανό και παινεμένο ανέκαθεν, με ιστορία και με παλικάρια που πολέμησαν της πατρίδας τους οχτρούς από τα μικρά τους χρόνια μέχρι που γεράσανε, μέχρι τα τότε που πήρε ποδάρι ο οχτρός και ξεπαστρεύτηκε από τούτον τον τόπο και πρώτος και καλύτερος στον αγώνα ο μπάριμπα Δήμος ο Τσιακτσίρας.

Ψυχοπαίδι κατά πρώτου, παλικαρόπουλο παρά ύστερα, κοντά παλικάρι και πρωτοπαλικάρο στους νταϊφάδες των κλεφτών και με τα χρόνια ο ίδιος ο καπετάνιος. Καπετάνιος με τα όλα του. Πρώτος στη μάχη, στερνός στη μερασιά και στο φαί, κι όλα για τα παλικάρια και τις φασίλιες τους, για τους αδύναμους και τα ορφανά, όσο και για τον οχτρώ είχε έγνοια και ψυχοπόνιο σαν τον έβλεπε λαβωμένο σκλάβο και ανήμπορο.

Και ποιός να πρωτοπάει κοντά του σαν ήτανε νιος, και πού να πρωτοπάει να βοηθήσει με τα στήθια του μπροστά όσους κινδύνευαν από τον οχτρώ κι όσους κιοτεμένους που σκάλωσαν, να ριχτεί στη φωτιά να τους ξεσκαλώσει.

Παιχνίδι ο πόλεμος, πανηγύρι η μάχη, και ήταν θέλημα Θεού και αλάργιεψε ο οχτρός στον τόπο του και λευτερώθηκε η πατρίδα και τα καπετανάτα σκόρπισαν και τα παλικάρια γύρισαν στα σπίτια τους. Κρεμάσανε τα ντουφέκια στον οντά και τ' άρματα αντάμα, έτσι για τη λεβεντιά και το καμάρι, και με τον κασμά στο χέρι, ξεχέρωναν ολημερίς τα από χρόνια χέρσα χωράφια, και σπέρνανε και θερίζανε κι αλωνίζαν και χόρταιναν ψωμάκι τις φασίλιες τους.

Ο καπετάνιος, ανήμπορος από τα χρόνια, από τους αγώνες και τα βάσανα, από την πείνα και την τυράγνια, ακουμπισμένος στον σπιτιού του το παραγώνι, σύμπαγε κάνα απόδαυλο στη φωτιά για να ζεστάνει το λιπόσαρκο κορμί του, ξεροματσούλιαγε καμιά κορ-

για ροκίσιο ψωμί έτσι για το ξεγάλασμα και... στοχάζονταν.

Στοχάζονταν τους καιρούς της νιότης. Συλλογιούνταν τα χρόνια που διάβηκαν και λογάριζε το τί απόμεινε απ' όλον αυτόν τον αγώνα.

Και τότε σκάνιαζε σαν άκουγε τη γρηά του να γκρινιάζει γιατί σώθηκε τ' αλεύρι στη σακούλα ή τ' αλάτι στ' αλατολοί κι απελπίζονταν. Μα αδεκεί σαν άκουγε όξω στη στράτα κόσμο νιο να διαβαίνουν με τα καρβάνια τους φορτωμένα, με τα ζωντανά τους χορτάτα, να κουβεντιάζουν λεύτερα και η κουβέντα τους να 'ρχεται ως μέσα στο σπίτι, να γελάνε και το γέλιο τους ν' αχάει στου μαχαλά τις ρούγες, να γελάνε και το γέλιο τους ν' αχάει στου μαχαλά τις ρούγες, σαν έβλεπε τα παιδόπουλα να σφίγγουνε τ' αφήλου το κουβάρι κι απέ σαν έπεφτε από τον ουρανό να τρέχουνε ψωπίσω του ξέγνοιαστα με γέλια και χαρές για να το λάβουν, με τις καρδούλες τους γιομάτες τρίψα - γιδόγαλο και τα μάγουλα κατακόκκινα, ημέρευε το μυαλό τους και δόξαζε τον Ύψιστο.

Τον δόξαζε που δεν τόλαχε να χαθεί τότε στα γιουρούσια όπως τόσα και τόσα παλικάρια και που αξιώθηκε ν' αγωνιστεί και να παλέψει για να διώξει από τον τόπο τ' άδικο, το φόβο και την καταφρόνια, την κακομοιριά που σώργιαζε στον κοσμάκη του οχτρού, η φοβέρρα.

Τώρα, συλλογιούνταν και χαιρόνταν, τώρα η ζωή, μ' όλα της τα καλά δόθηκε στην καινούργια τη γενιά αντάμα και η ευχή να την κρατήσουνε σωστά, να την ποθέψουν φρόνιμα σαν το αρνάκι, σαν το ήμερο το καρποπλάρι, για ν' αξήνει να φουντώσει, να δώσει ανθούς την άνοιξη, καρπούς το καλοκαίρι, να φάνε να σχωρέσουνε κι εκείνους που

φυτέψαν.

Και δεν τον φόβιζε το γέρο καπετάνιο, ούτε η φτώχεια πια, ούτε ο θάνατος. Καμάρωνε και δεν φθονούσε. Ούτε που σκάνιαζε σαν άπλωνε στην τσέπη και δεν τσάκωνε δεκάρα για της εκκλησιάς το δίσκο, ή το μπαλωματή, κι ας ήρθε τα τσαρούχια να μην έχουνε πουθενά από δικό τους σύνορο.

Σαν ήταν ήλιος, έβγαινε ως το κατώφλι και καλημεργιούντανε με τους περαστικούς, σαν έπεφτε η μέρα, ξανά στο παραγώνι.

Η βάβω, όσο ακόμα μπορούσε, ξενοδούλευε, σγυρίζε τον κήπο, έβοσκε τα μαναράκια της και ντρέπονταν η καψαρή σαν ο πρόεδρος έστειλε εκείόν τον Γιαννακούλα, τον λειψούτσικον από μυαλό, οπόκανε θελήματα στην κοινότητα για νά'ρθει να τον πάρει.

—Εε!!! καπετάνιε, κοιμάσαι, τι κάνεις ξύπνα, ήρθαν τρανοί στο χωργιό, δεν έμαθες; Ο πρόιδρος, μούπε νάρθω να σε πάρω να κατεβούμε στην κοινότητα.

Δεν έρχομαι ωρέ Γιαννακούλα, σύρε και πες του, ούτε μπορώ ούτε και την όρεξή τους έχω.

—Ωρέ τι λες αυτού καπετάνιε, εμένα μ' έστειλε να σε πάρω και δεν κοτάω να κάμω αλλιώς. Για κοίτα, σούφερα και τσαρούχια, για, σκάλωστα στα ποδάργια σου, να ιδούμε σε χωράνε ή να πάω να χαλέψω σ' άλλο σπίτι; Να, ντύσε κι ετούτο το παντελόني, βάλε και τούτον το σάκο, τον χάλεψα πέρα στη Μητροβασίλαινα είναι και λίγο μπαλωμένος, ας είναι, δε θα σε πάω και για γαμπρό, ολούθε χάλεψα, και ούτε μπόρεσα νάβρω καινουργότερο. Και πού είσαι Μπαρμπαδήμο, φρόνιμα αυτού π' θα πας μη σου στάξει τίποτα και το λερώσεις, και δεν μας ματαδίνουν δανκό στο

χωργιό.

Και είχε δεν είχε όρεξη και κουράγιο, τον ντύνανε τον γέροντα τον καπετάνιο και τον κατεβάζανε στο μεσοχώρι έτσι για να τον δείξουνε στους τρανούς. Σ' αυτούς οπόρχονταν αποσταλμένοι από τη διοίκηση για να μελετήσουν τα κοινωνικά και οικονομικά του χωργιού προβλήματα που θα... λύσουνε ταχιά οι καινούριοι οι πολιτευτές σαν ανέβουμε στην εξουσία.

Και τον καμαρώνανε το γέροντα τον καπετάνιο και θαυμάζανε τάχα που οι κακουχίες και τα χρόνια που φύγανε δεν είχανε πάρει μαζί τους τη λεβεντιά απ' τ' αθάρι, την παλικάριά, το μνημονικό και την καλοσύνη.

Και συγχαίρανε τον κ. πρόεδρο και καλοτυχίζανε το χωριό για την ιστορία και τα παλικάρια του, για τον άξιο τους καπετάνιο και υπόσχονταν οικονομικές παροχές για την κοινότητα, και τάξανε για τους φτωχούς και λησμονημένους αγωνιστές, για τον αδικημένο τάχα καπετάνιο. Και το τάξιμο - δεν κάνει ζημιά, το δόσιμο είναι που χαλάει.

Και τα πίστευε ο γέροντας ο καμμένος. Τα πίστευε, γιατί αυτός και η γενιά του δεν τάξανε, αλλά από κείνο το λίγο οπούχανε δίνανε, μοιράζανε και τη χαψιά τους για να ζήσουνε, για να βγούνε πέρα όλοι, γιατί όλοι χρειαζόμενοι είναι σε τούτον τον κόσμο και όλοι αντάμα παλέψανε και διώξανε τον οχτρό.

Και φεύγανε οι τρανοί, και τον ξαομάτωνε ο πρόεδρος τον καπετάνιο και τα γύριζε τα τσαρούχια τα δανεικά στον αφέντη τους και ματαχάλευε αλλού και ξεντροπιάζονταν και ματαπαρουσίαζε του χωριού τ' αξιόλογα, και παταπαρουσίαζε την ιερή προσφορά τη λεβεντιά, την ιστορία, του έθνους την παράδοση... μ' έναν καφέ και με... μολοήματα

για αγώνες και θυσίες που τις πλιότερες φορές ξεπερνούσανε τ' ανθρώπου τα δυναμάρια, δγιακόβανε κι αυτό ακόμα το παράλογο, που ακουμπάγανε το θείο θέλημα.

Και παραξενεύονταν οι μεγάλοι και συγκινούνταν και σκάνιαζαν κι αναρωτιούνταν και απορούσαν για των ηρώων, για των αγωνιστών τάχα τη μοίρα και σημειώνανε στα δεφτέρια τους οι γραμματικοί και φεύγανε φορτωμένοι ιερή υποχρέωση και έγνοια, μα... πάντα λησμονούσανε. Ο μεγαλοδύναμος όμως δεν λησμόνησε. Σαν είδε και απόειδε, έστειλε και τον σύμιασε το γέροντα. Οι δικοί του, τον πονέσανε κι ας ήταν γέροντας. Σκάνιασε η βάβω, έκλαψαν τ' αγγονάκια, η θυγατέρα με τον άντρα της είχε συχωρεθεί από χρόνια, από τον καιρό της πείνας. Σκάνιασαν οι γειτόνοι για το φρόνιμο γεροντάκι που τον νιώθαν κι αυτό σαν κάτι στο τίποτα, σαν ένα παλιό αγκωνάρι στο μαχαλά τον καινούργιο, μια καθάρια καλημέρα απόναν προεστό, μια σωστή ορμήνια, έναν ίσκιο, μια ανάσα στον τυραγνισμένο τόπο.

Σκάνιασαν!

Μα πλιότερο μολογάνε κόστισε αυτός ο χαμός στον πρόεδρο. Ούτε που φάνηκε εκείνη τη μέρα, εκείνη την πικρή ώρα να του ειπεί ένα στερόν ένα γλυκό λόγο για της λησμονιάς του το ταξίδι.

Σκάνιασε... στ' αλήθεια ο πρόεδρος, μα καθώς είπανε εκείνοι όπου τον ξέρανε από την καλή, σκάνιασε ο μασκαράς όχι, γιατί έχανε τον άνθρωπο, το γέροντα, το φίλο, αλλά τον ήρωα τον καπετάνιο και τι θάχε απεδώ και πέρα να παρουσιάσει στους τρανούς για να τους συγκινήσει, για να περηφανεύεται ο ίδιος, να δγιακονεύει - επί του ασφαλούς - και να ελπίζει σε παροχές.

Έξω από την Πόλη, σε απόσταση δέκα περίπου χιλιομέτρων από την Χαλκηδόνα (Καδή-Κιοϊ) υπήρχαν μέχρι την Μικρασιατική καταστροφή του 1922, δύο αμιγή Ελληνικά χωριά, το Μεγάλο Χωριό και το Μικρό Χωριό. Τα είχαν ιδρύσει σε απόσταση μιας ώρας δρόμου το ένα από το άλλο, εδώ και 200 χρόνια περίπου, άποικοι που ξεκίνησαν από τα ομώνυμα χωριά του Καρπενησιού, αγοράζοντας ένα μεγάλο τοιφλίκι κάποιου Φερχάτ πασά.

Είναι γνωστό ότι οι Ευρυτάνες εκείνα τα χρόνια ασκούσαν κατά κανόνα το επάγγελμα του μπακάλη, τόσο στο κέντρο, όσο και στις απόκεντρες φτωχογειτονίες της Πόλης και των προαστείων της, όπως αντίστοιχα οι Ηπειρώτες ήσαν ψωμάδες σε όλες σχεδόν τις πόλεις της Τουρκίας, μέχρι Ερζερούμ. Φαίνεται λοιπόν ότι μπακάληδες στην πλειονότητά τους θα ήσαν οι πρώτοι οικιστές των δύο χωριών που αναφέραμε, γιατί οι Τούρκοι τα ονόμαζαν μπουγιούκ και κιουτσούκ Μπακάλ-κιοϊ αντίστοιχα, δηλαδή μεγάλο και μικρό χωριό των μπακάληδων.

Οι σκληραγωγημένοι εκείνοι βουνήσιοι θεωρούσαν απλό περιπάτο τα δέκα χιλιόμετρα που χώριζαν τα χωριά τους από την ανατολική ακτή του Βοσπόρου και κάθε Σαββατόβραδο, φεύγοντας από τα μαγαζιά τους της Πόλης, σχημάτιζαν ολιγάριθμες παρέες, ο καθένας με το ζεμπίλι γεμάτο τρόφιμα στον ώμο, για να πάνε στο χωριό κοντά στην οικογένειά τους.

Ο πατέρας μου παπά Ευάγγελος ήταν εφημέριος στο Μικρό Χωριό και με είχε μοναχογιό. Όταν το 1985 έβγαλα το σχολείο του χωριού, με έσκαλο τον αείμνηστο Καρατζά, με έστειλε στην Μεγάλη του Γένους Σχολή στο Φανάρι, για να βγω δάσκαλος. Νοίκιασα ένα δωμάτιο στο Χάσκιοϊ, μια φτωχογειτονιά στον Κεράτσιο κόλπο απέναντι στο Φανάρι και κάθε μέρα πήγαινα στη Σχολή περνώντας από την παλιά γέφυρα του Ούν-καπάν.

Συγκατοίκους στο ίδιο σπίτι είχα ένα γέρο караμανλή «ερασιτέχνη» ζητιάνο.

Λέω ερασιτέχνη γιατί έκανε το επάγγελμα αυτό από λόξα και όχι από ανάγκη, επειδή είχε γιό εουκατάστο μαγαζάτορα στο Μπαλουκ-παζάρ, που ήταν το εμπορικό κέντρο τροφίμων της Πόλης. Ο άλλος συγκατοίκος ήταν ένας Τουρκοκρητικός παζαρτζής, δηλαδή μεταπράτης στα παζάρια. Έφερναν τα καϊκια λάδια και σαπούνια από την Κρήτη και τα μεταπουλούσε αυτός στις τότε λαϊκές αγορές, ήταν θεσμός παμπάλιος της Πόλης και γινόντουσαν κάθε Τρίτη, Τετάρτη και Πέμπτη η καθεμιά σε ορισμένες περιοχές, που διατηρούν μέχρι σήμερα το τοπωνύμιό τους, αλλά είχαν σταματήσει να γίνονται από το 1908 και πέρα, μετά το περίφημο σύνταγμα των Νεοτούρκων.

Με τους συγκατοίκους μου δεν είχα καμμιάν επαφή, ούτε και τους γνώριζα στο πρόσωπο. Το δωμάτιο του γέρου ζητιάνου ήταν ακριβώς πάνω από το δικό μου και την νύχτα άκουα το κροτάλισμα που έκαναν εκείνες οι πελώριες μπακιρένιες πενταροδεκάρες καθώς τις μετρούσε ο γέρος. Όταν οι εισπράξεις ήταν ικανοποιητικές ο γέρος δεν έβγαζε μιλιά, όταν όμως ήσαν πενιχρές τον άκουα να αναστενάζει διαρκώς, ωφ, ωφ...

Η φοίτησή μου πήγαινε κανονικά και είχα καλή επίδοση στα μαθήματα, γι αυτό και ο άγιος Σχολάρχης (έτσι λέγονταν ο γυμνασιάρχης της Μεγάλης του Γένους Σχολής), που ήταν πάντοτε τιτουλάριος επίσκοπος) με συμπαθούσε, καθώς ήμουνα μάλιστα γιός κληρικού. Όταν έφθασα στην τρίτη γυμνασίου έκρινα ότι ήταν καιρός να μάθω και την βυζαντινή μουσική, γι αυτό αποκτήσω αποφοιτώντας το πτυχίο ιεροψάλτη μαζί με το πτυχίο του δασκάλου.

Ανακοίνωσα την επιθυμία μου στον άγιο Σχολάρχη και ζήτησα την έγκρισή του να εγγραφώ στην Μουσική Σχολή, που διηύθυνε τότε ο περίφημος Ραιδεστηνός άρχων πρωτοψάλτης των Πατριαρχείων. Ο Σχολάρχης, αν και τον ικανοποίησε η κλίση μου, όμως για να με πειράξει - έτυχε να είναι στις καλές του - μου είπε μισό ειρωνικά, μισό αυ-

στηρά: «ώστε μεκρής θα μου γίνεις; —όχι άγιε Σχολάρχα, σας βεβαιώ ότι ως τώρα δεν έβαλα ρακί στο στόμα μου. —Μωρέ θα γίνεις σου λέω, γιατί οι ψαλτάδες είναι όλοι τους μεκρήδες, που κακοχρονάχουνε. Στην αρχή θα σου πουν πάρε ένα τερψιλαρύγκιο για ν' ανοίξει τάχα η φωνή σου, το ένα θα γίνουν δύο, τα δύο τρία και τελειωμό δεν θάχουνε. Έτσι αρχίζουν όλοι τους και στο τέλος μεκρουλιάζουν, που κακοχρονάχουνε. Τέλος πάντων αφού μου δίνεις τον λόγο σου ότι δεν θα πίνεις (προεξόφλησε την υπόσχεσή μου, που δεν του έδωσα, ούτε και τήρησα σχολαστικά) να σε εγγράψουμε στην Μουσική Σχολή.

Ετσι και έγινε. Τώρα κάθε βράδυ μετά τη μελέτη των μαθημάτων είχα να κάνω την άσκηση στην Βυζαντινή Μουσική. Έπαιρνα το τετράδιο μουσικής στο χέρι και βηματίζοντας από το παράθυρο προς την πόρτα κατά μήκος του δωματίου άρχισα να ψέλνω στην αρχή τους μουσικούς φθόγγους και τις κλίμακες γυμνές από λόγια: πα-βου-βου-δι-γα-πα-νι-ζο-κε-κε-δι-γα κ.ο.κ. Με τον καιρό άρχισα να ασκούμε και στα τροπάρια, ώσπου τον τελευταίο καιρό έπρεσα με τα μούτρα στις ανώτερες μουσικές μελέτες, στα αργά μουσικά μέλη, μεγάλες δοξολογίες, χερουβικά, κενταγάρια, ανοιξαντάρια, μεγαλυνάρια κι εκείνα τα θριαμβευτικά τε-ρι-ρεμ-ρι-ρεμ κ.ο.κ., προκειμένου να δώσω πτυχιακές εξετάσεις.

Αυτήν ακριβώς την περίοδο, την ώρα που βηματίζοντας και ψάλλοντας έφθασα προς την πόρτα του δωματίου, το αυτί μου έπαιρνε κάποιους απροσδιόριστους ψιθύρους, κάτι τριξίματα που έρχονταν απ' έξω.

Στην αρχή δεν έδινα προσοχή, αλλά αυτό γινόταν κάθε μέρα, με έβαζε σε υποψίες και δεν το κρύβω, σε κάποιο φόβο ακόμα, ώσπου κάποια χειμωνιάτικη νύχτα που έκανε φοβερό κρύο, γι αυτό και είχα πει από νωρίς 2-3 ποτηράκια κονιάκ, που μ' έκαναν πιο θαρρα-

λέο, ακούοντας τους τριγμούς να γίνονται πιο συχνόι, μόλις έφθασα ψάλλοντας στην πόρτα του δωματίου, και χωρίς να σταματήσω ξεκλείδωσα και άνοιξα την πόρτα απότομα.

Το τι είδα με εξέπληξε και ταυτόχρονα με συγκίνησε: οι συγκάτοικοί μου, ο γεροζητιάνος και ο Κρητικός παζαρτζής, κουλουριασμένοι από το κρύο, με τα χέρια σταυρωτά κάτω από τις μασχάλες, κολλημένοι ο ένας με τον άλλο ράχη με ράχη για να ζεσταίνονται, είχαν κολλημένο το αυτί τους στην πόρτα μου για ν' ακούνε καλά τις βυζαντινές μελωδίες.

Τους έκανα το «μπούγιουρον» νάρθουν μέσα στο δωμάτιό μου, τους έβαλα να καθίσουν κοντά στο μαγκάλι και φιλικά τους μάλωσα γιατί τόσο καιρό δεν χτυπούσαν την πόρτα μου να μπουν μέσα.

Από τότε, τις βραδύες που είχα μουσική άσκηση, οι συγκάτοικοί μου ερχόντουσαν απρόσκλητοι και καθισμένοι στο μιντέρι παρακολουθούσαν την ψαλμωδία όσο βαστούσε η άσκηση, συνδουλιζοντας τα κάρβουνα στο μαγκάλι. Ο μεν γέρος ακουμπισμένος στις μαξιλάρες απολαμβάνε την μελωδία και την θαλπωρή ώσπου τον έπαιρνε ο ύπνος. Ο Τουρκοκρητικός όμως, ξέροντας να διαβάξει ελληνικά, που ήταν η μητρική του γλώσσα, τον έβλεπα να διαβάξει ό,τι του επέτρεπαν να καταλάβει οι γραμματικές του γνώσεις.

Ένα βράδυ τον είδα ν' ανοίγει την «κατήχηση ορθοδόξου» που ήταν στην κορυφή της στίβας των βιβλίων μου και να βυθίζεται στην ανάγνωση σε σημείο που έπαψε να παρακολουθεί την ψαλμωδία μου.

Από εκείνη την ημέρα στις τακτικές επισκέψεις του δεν έπιανε άλλο βιβλίο στο χέρι του εκτός από την κατήχηση και θαρρείς πως ρουφούσε το περιεχόμενό του, αφοσιωμένος στο διάβασμα ως την ώρα που ετοιμαζόμουνα πια να κοιμηθώ και με πλάγιο τρόπο του έδωσα να καταλάβει πως ήταν ώρα να πάει

1. Προφανώς εννοεί το εν Μ. Ασία Χωρίον

ΔΩΡΕΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

1) Ιουλία Τουλούπα εις μνήμην συζύγου της και γονέων της	5.000 δρχ.
2) Κωνσταντία Γεωργακοπούλου εις μνήμη συζύγου της Θεοδόση	10.000 δρχ.
3) Ζορμπαλάς ΑΒΕΕ εις μνήμη Ξενοφώντα Ζορμπαλά	50.000 δρχ.
4) Τηλέμαχος Κομποροζός για τους σκοπούς της Αδελφότητας	22.000 δρχ.
5) Αλέξανδρος Κουτσούκης εις μνήμην γονέων του διά τον Αγιο Γιάννη	50.000 δρχ.
6) Αλέξανδρος Κουτσούκης διά την έκδοση περιοδικού	50.000 δρχ.
7) Αλέξανδρος Κουτσούκης εις μνήμην προγόνων του διά το καμπαναριό	50.000 δρχ.
8) Ευφημία Παπαδή εις μνήμη συζύγου της Παναγιώτη για τον Σχολικό Κήπο (Πνευματικής Γωνιάς)	15.000 δρχ.
9) Φρόσω Σιδέρη εις μνήμη θείου της Ξενοφώντος Ζορμπαλά	10.000 δρχ.
10) Στέφανος Μαστρογεωργόπουλος συνδρομή και περιοδικό	50 δολλ.
11) Παναγιώτης Μαστρογεωργόπουλος	50 δολλ.
12) Αθανάσιος και Χρυσούλα Κεράνη εις μνήμη του πατέρα τους Δημητρίου Μπακατσιά	20.000 δρχ.
13) Ανώνυμος κυρία εις μνήμη Διονύση Ζορμπαλά	30.000 δρχ.
14) Οικογένεια Νίκου Δ. Κεράνη εις μνήμη Ξενοφώντος Ζορμπαλά	50.000 δρχ.
15) Οικογένεια Νίκου Δ. Κεράνη εις μνήμη Φρόσως Μπάρλα	10.000 δρχ.
16) Χρυσόστομος Παπαβασιλείου (Κύπρος) διά συνδρομές και περιοδικό	6.000 δρχ.
17) Πέτρος Μπάρλας εις μνήμη συζύγου του Φρόσως Μπάρλα	20.000 δρχ.
18) Οι Νίκη Θάνου, Σταύρος Ζορμπαλάς, Γιάννα Τρικαλινού και Γεωργία Κυρκιλέση εις μνήμη του αδελφού τους Διονύση Ζορμπαλά	25.000 δρχ.
19) Η Εφη Πουλοπούλου και η Χριστίνα Σιώμου εις μνήμη του πατέρα τους Διονύση Ζορμπαλά	50.000 δρχ.
20) Η Πόπη Μπάκη και τα παιδιά της Τζίμης και Σέρολλ εις μνήμη αδελφού και θείου Διονύση Ζορμπαλά	200 δολ.
21) Κρίκος Δημήτρης εις μνήμη Κώστα Κατσάνου	5.000 δρχ.
22) Βασιλόπουλος Στέφανος εις μνήμη του γαμπρού του Γεωργίου Μαλτεζοπούλου	5.000 δρχ.
23) Βιργινία Δημοπούλου εις μνήμη συζύγου της Αθανασίου	8.000 δρχ.
24) Μαριάνθη Τσιροπούλου διά τον Ιερό Ναό της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος	3.000 δρχ.
25) Ντελή Βασιλική εις μνήμην συζύγου της	5.000 δρχ.
26) ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΩΝ ΠΛΑΚΑ Α.Ε., Εκπαιδευτήρια, Πατησίων 49 διά τους σκοπούς της Αδελφότητας	50.000 δρχ.

Οι δωρεές αυτές είναι όσες δόθηκαν και κατονομάζουν ότι δίνονται στη μνήμη προσφιλών προσώπων. Εδώ δεν περιλαμβάνονται συνδρομές τακτικές και άλλες ενισχύσεις προς την Αδελφότητα.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Η μνημόνευση προσφιλών προσώπων στη στήλη αυτή γίνεται μόνο με φροντίδα των οικείων των, οι οποίοι αν το επιθυμούν, θα πρέπει να φροντίζουν να μας δίνουν έτοιμο κείμενο ή τα απαραίτητα βιογραφικά στοιχεία και μία φωτογραφία.

ΚΩΣΤΑΣ Β. ΚΑΤΣΑΝΟΣ

Πλήρης ημερών έφυγε από τούτο τον κόσμο στις 3 του Μάρτη αυτού του χρόνου μέσα από την περιποίηση της συζύγου του Ευφροσύνης και των παιδιών του ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΤΣΑΝΟΣ. Ο αθλησμόνιος Κώστας γεννήθηκε στην Αγία Βλαχέρνα. Ηρθε στο Μικρό Χωριό και ευτύχησε να παντρευτεί την Ευφροσύνη Παπαδή και να εγκατασταθεί στο Μικρό Χωριό. Καλός οικογενειάρχης. Καλοσυνάτος, πράος, εργατικός, τίμος είχε κερδίσει την αγάπη και την εκτίμηση όλων των χωριανών και όσων τον γνώριζαν. Ξενητεύτηκε και εργάστηκε στην Αμερική μαζί με τη σύντροφό του Ευφροσύνη. Πάντοτε όμως νοσταλγούσε το χωριό. Και όταν επέστρεψε ακολούθησε τη ζωή του χωριού. Η εκτίμηση και η αγάπη των χωριανών τον ανέδειξε εκκλησιαστικό επίτροπο στην εκκλησία της Αγίας Κυριακής και που φρόντιζε και για τις άλλες εκκλησίες του χωριού, τη Μεταμόρφωση, τον Άγιο Ιωάννη, τους Αγ. Αποστόλους με πολλή αγάπη και ενδιαφέρον.

Συνεργάστηκε γι' αυτά όλα με τον αείμνηστο παπα-Δημήτρη, τον Πρόεδρο Επ. Παπαδή, αλλά συνέχιζε και με τον

χωρινό αιδεσιμότατο παπα-Νίκο, να φροντίζει με αγάπη για τα πάντα. Για τον εκλιπόντα μίλησε ο αιδεμ. παπα-Νίκος σκιαγραφώντας τον και εκφράζοντας τα αισθήματα όλων των Μικροχωριτών. Στην τελευταία του κατοικία τον συνόδεψαν οι οικείοι, οι συγγενείς, οι φίλοι του και όλοι οι κάτοικοι του χωριού.

Κοιμήσου ήσυχος, αξέχαστε κι αθλησμόνιε Κώστα. Ο Θεός, ας αναπαύσει την αγνή ψυχή σου και ας είναι ελαφρο το κόμα του Μικρού Χωριού που σε σκεπάσει. Θα σε θυμόμαστε πάντα. Αιώνια η μνήμη σου.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΛΤΕΖΟΠΟΥΛΟΣ

Τον περασμένο Ιούνιο πέταξε ουρανοδρόμος ο αγαπημένος μας Γιώργος βαριά χτυπημένος απ' τη φάρετρα της επάρατης του αιώνα μας. Πέταξε, κι όσο κι αν ο πόνος μας, μας βαραίνει και μας πληγώνει αδυσώπητα και μας λείπει η παρουσία του η θερμή και δυσαναπλήρωτη, τόσο γεμίζει τις καρδιές μας η πληρότητα του διαμαντένιου του χαρακτήρα, του αέριου ανθρώπου, του ηθικού οικογενειάρχη, του τέλειου Χριστιανού.

Γεννημένος στη Μυτιλήνη και γο-

λουχημένος με υψηλά ιδανικά νυμφεύθηκε την Παναγιώτα το γένος Δημήτρη Βασιλόπουλου από το Μεγάλο Χωριό και δημιούργησαν οι δυό τους μια τέλεια οικογένεια. Πετυχημένος επιχειρηματίας είχε ανεπτυγμένο σε όλες του τις δραστηριότητες οικογενειακές, οικονομικές και κοινωνικές, την αίσθηση του μέτρου και του σεβασμού, αρετές που σπανίζουν στην ξηρασία του καιρού μας.

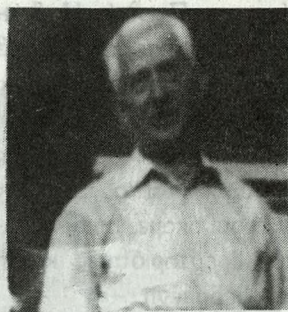
Ως άνθρωπος συγκέντρωνε στην προσωπικότητά του την αγαθότητα και τον σπάνιο πλούτο των αισθημάτων αγάπης, φιλαλληλίας, σωφροσύνης, χριστιανικών ανθρωπιστικών αρχών και μιας σπάνιας υψηλοφροσύνης για ό,τι πνευματικό και κοινωνικό και ηθικά αποδεκτό. Τα χαρίσματά του αυτά τον έκαναν ευχάριστο και γλυκύ στην οικογένειά του, τα αδέρφια του, τους συγγενείς, τους φίλους και στον ευρύτερο κοινωνικό του περίγυρο. Έφυγε από τον κόσμο που κόσμησε με την ταπεινή παρουσία του, ταγμένοι από τη δύναμη που ορίζει τους κόσμους για να μεταβεί αμέριος και αλώβητος στον κόσμο των πυρανών. Πληρωμένος απ' την αγάπη όσων τον γνώρισαν στις στιγμές εκείνου του χαρακτηριστικού του αγαθού χαρακτήρα του χαμόγελου που μέσα του σφράγιζε έναν τέλειο άνθρωπο. Σύγαμπος του Δημήτρη Κρίκου από το Μικρό Χωριό, φίλος και τακτικός επισκέπτης του.

Ουρανοδρόμος έφτασε στους λειμώνες των ελπίδων του και όσο κι αν εμείς τον αναζητούμε μας υπόσχεται πως θα άφησε ένα μυρίπνοο άνθος που ήρθε απ' τον ουρανό στη γη μας για ν' ανεβεί ξανά πιο θελκτικό και πιο τέλειο και να κοσμήσει τη «μέλουσα πόλιν» που επιζητούσε...

Στεφ. Βασιλόπουλος

Χωριού που σε σκεπάζει Αιώνια η μνήμη σου
ΞΕΝΟΦΩΝ ΖΟΡΜΠΑΛΑΣ 1911 - 1995

Στις 6 του Φλεβάρη 1995 τροχαίο δυστύχημα έκοψε το νήμα της ζωής του

εκλεκτού χωριανού μου, φίλου μου και 60 χρόνια συνεργάτη μου **ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ ΖΟΡΜΠΑΛΑ.** Την νεκρώσιμη ακολουθία

του συνόδεψαν αρκετοί χωριανοί, συγγενείς και φίλοι του.

Για τον εκλιπόντα μίλησε ο πρόεδρος της Αδελφότητας Αθαν. Κεράνης που εξήρε την κοινωνική συμπεριφορά του, τον έντιμο χαρακτήρα του και χωρίς κανένα ψεγάδι ζωή του. Επειδή έζησε μαζί του ως χωριανός συνάδελφος και συνεργάτης μου τόσα χρόνια αισθάνομαι την ανάγκη και την υποχρέωση να εκφράσω την απέραντη αγάπη και την εκτίμησή μου. Ο Ξενοφών γεννήθηκε το 1911 στο Μικρό Χωριό. Από μικρός έμεινε ορφανός από μητέρα και αργότερα από τον πατέρα του. Ξενιτεύθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί φοίτησε στη Μεγάλη του Γένους Σχολή και έζησε εκεί πολλά χρόνια. Επέστρεψε στην Ελλάδα το 1933 και προσελήφθη στην Καπνοβιομηχανία Γ. ΚΕΡΑΝΗΣ στον Πειραιά, δεν άργησε να γίνει στέλεχος της επιχείρησης. Την εκτίμηση της επιχείρησης και την αγάπη των εργαζομένων δεν άργησε να κερδίσει. Από την πρώτη στιγμή εκτιμήθηκε η εργατικότητα, η εντιμότητα, αλλά κυρίως η γνώση που είχε μεταφέρει από την ανθούσα ανατολή.

Αυτό συνετέλεσε στο να γίνονται κατανοητά από την εργοδοσία, κατά την

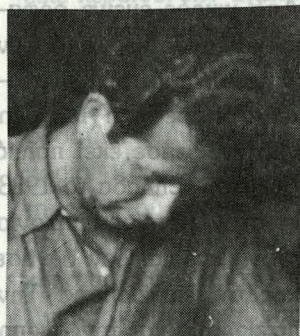
περίοδο της κατοχής, προβλήματα που σχετίζονταν με την επιβίωση των εκατοντάδων εργαζομένων στην καπνοβιομηχανία και εν γένει των εργαζομένων στις καπνοβιομηχανίες του Πειραιά. Η δραστηριότητα αυτή ανησυχούσε την επιχείρηση και λόγω της συνδικαλιστικής μας δράσης η εταιρεία προχωρεί σε ομαδική απόλυση. Βρεθήκαμε στο δρόμο της ανεργίας. Εμείς, αλλά και ο Ξενοφών μπροστάρης δεν πτοηθήκαμε. Επιδιοθήκαμε σε εμπορικές δραστηριότητες και η επιτυχία μας ήταν δεδομένη.

Τον Ξενοφώντα πάντοτε τον διέκρινε η καλωσύνη, ο ακέραιος και αδαμάντινος χαρακτήρας και το πηγαίο χιούμορ. Έφυγε από τη ζωή με όλα αυτά τα προτερήματα. Θα σε θυμόμαστε πάντα. Αναπαύσου εν δικαίω αξέχαστε φίλε Ξενοφώντα.

Ας είναι ελαφρύ το κόμμα της Αττικής γης που σε σκεπάζει.

Ν. Κεράνης

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΙΟΛΙΟΣ

στη Δράμα. Το 1941 αναγκάστηκε σε φυγή όταν οι Βούλγαροι κατακτητές κατέλαβαν τη Δράμα. Εγκαταστάθηκε στη Λαμία. Εκεί συνδέθηκε με τις ΕΑΜικές απελευθερωτικές οργανώσεις. Στάλθηκε στην ελεύθερη Ελλάδα, στο Καρπενήσι, και προστέθηκε στο προσωπικό του τυ-

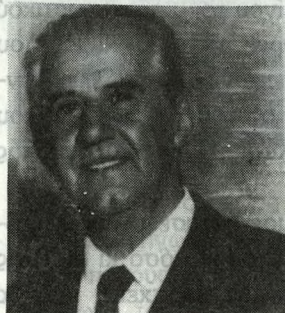
πογραφείου που λειτουργούσε εκεί. Ακολούθησε το τυπογραφείο στο Μικρό Χωριό, το Κρίκελλο ως την απελευθέρωση. Ένας αγωνιστής δοσμένος με όλες του τις δυνάμεις στην εκπλήρωση του ιερού σκοπού του αγώνα της Αντίστασης. Λαϊκός τροβαδούρος, καίδημένος αγωνιστής των Μικροχωριτών, με την κιθάρα του μετείχε στις εκπολιτιστικές εκδηλώσεις που οργάνωνε η ΕΠΟΝ του Χωριού και των άλλων χωριών της περιοχής. Αυτή την εποχή είχε την καλή τύχη να παντρευτεί την Μικροχωρίτισσα Μένη. Μετά την απελευθέρωση έζησε μεταξύ Λαμίας και Δράμας. Έφυγε με την ίδια ζεστασιά που απέκτησε εκείνα τα ανεπανάληπτα χρόνια της Εθνικής Αντίστασης.

Ας είναι ελαφρύ το κόμμα της ρουμελιώτικης γης της Λαμίας που τον σκεπάζει.

(Η φωτογραφία είναι από την ώρα της δουλειάς στο Τυπογραφείο της Αντίστασης στο Μικρό Χωριό το 1944. Είναι το Σ. Μελετιζή).

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΖΟΡΜΠΑΛΑΣ

Το Μικρό Χωριό έχασε στις 10 του Μάρτι αυτού του χρόνου έναν από τους πιο φανατικούς και πιστούς χωριανούς του τον Διονύση Ζορμπαλά του Δημητρίου.

Πέθανε από την επάρατο αρρώστια σε ηλικία 72 χρόνων στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο της Ηλιούπολης.

Από τα νεανικά του χρόνια διακρίθηκε για την αφοσίωσή του στα προβλήματα

τα του χωριού μας και την πίστη του στα ιδανικά της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της αγάπης στην πατρίδα μας. Στη φασιστική κατοχή πήρε από τους πρώτους δραστήριο μέρος στο ένδοξο κίνημα της Εθνικής Αντίστασης κατά των ξένων κατακτητών και αναδείχτηκε σε στέλεχος του.

Μετά την απελευθέρωση πρωτοστάτησε στην αναστήλωση του χωριού μας από τα ερείπια του πολέμου, στην υπεράσπιση των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης και της δημοκρατίας που καταδιώκονταν από τους νέους αντίπαλους της ελευθερίας και έμεινε ως το τέλος της ζωής του πιστός στα ιδανικά της δημοκρατίας.

Εργάστηκε εντατικά και με επιτυχία σαν επιχειρηματίας στο Αγρίνιο και, φεύγοντας άφησε πίσω του τις δυο κόρες του και τα τέσσερα εγγόνια του καθώς και τα αδέρφια του για να συνεχίσουν τις καλές παραδόσεις του χωριού μας.

Στην τελευταία του κατοικία τον συνόδεψαν οι οικείοι του, οι συγγενείς του, οι χωριανοί και οι φίλοι του.

Ας είναι ελαφρύ το κόμα της Αττικής γης που σε σκεπάζει.

Θα σε θυμόμαστε πάντα αγαπημένε μας Διονύση και να είναι αιώνια η μνήμη σου.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

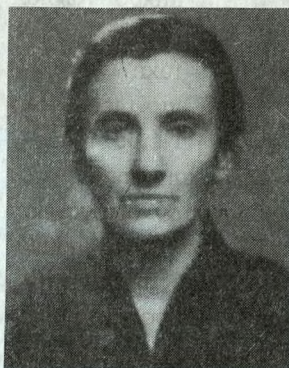
Στις αρχές του Φλεβάρη πέθανε στην Αμερική, όπου ζούσε ο Παύλος Γεωργόπουλος. Γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό και είχε μεταναστεύσει και εργαζόταν στην Αμερική. Ερχόταν τακτικά στο Χωριό και έδειχνε ενδιαφέρον γι αυτό. Οι δικοί του τον μετέφεραν στο χωριό, όπου έγινε η κηδεία και η ταφή του.

Ας είναι ελαφρό το κόμα του Μικρού

Χωριού που σε σκεπάζει. Αιωνία η μνήμη σου.

ANNA K. ΠΛΑΚΑ

Εφοδιασμένη με αρετές, αγάπη για τους συνανθρώπους της και πίστη στο Θεό ταξίδεψε για την αιωνιότητα στις 20

του Μάρτη σε ηλικία 88 ετών η ANNA K. ΠΛΑΚΑ το γένος Δ. Μπιλέτα. Καταγόταν από παλαιά και πλούσια οικογένεια.

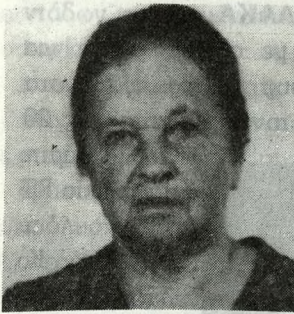
Ο παππούς της ζούσε στη Βλαχία. Επιστρέφοντας στο Μικρό Χωριό έφερε πολλά χρήματα. Εβοήθησε πολλές φορές τους χωριανούς του.

Κατά μία εκδοχή ληστές ψάχνοντας για τον Σιδέρη (Σφήκα) έφτασαν στον Μπιλέτα που τον σκότωσαν για να τον ληστέψουν. Έζησε πολλά χρόνια στο χωριό. Παντρεύτηκε τον Κων/νο Πλάκα, υπάλληλο της Εθν. Τραπέζης και ζούσαν στην Αθήνα. Ζούσαν ευτυχισμένοι μεγαλώνοντας τα δύο παιδιά του αδελφού τους Σπύρο, και την θετή της κόρη Σπυριδούλα Πάλλα. Όλη την περίοδο του καλοκαιριού ζούσε στο χωριό που τόσο αγαπούσε.

Ο θάνατός της την βρήκε να ζη ευτυχισμένα γηρατειά ανάμεσα στον άντρα της, τα παιδιά της, τα εγγόνια και τα ανήψια της, τα οποία αγαπούσε και φρόντιζε και οι οποίοι πάντα θα τη θυμούνται και θα τη μνημονεύουν. Ας είναι ελαφρύ το κόμα της Αττικής γης που την σκεπάζει. Αιωνία η μνήμη της.

ΦΡΟΣΩ Π. ΜΠΑΡΛΑ

Πέθανε στις 15 του Μάρτη και κη-
δεύτηκε στο Μικρό Χωριό η ΦΡΟΣΩ Π.

ΜΠΑΡΛΑ το
γένος παπαδή.
Γεννήθηκε και
έζησε στο
Μικρό Χωριό.
Είχε την καλή
τύχη να πα-
ντρευτεί τον
Πέτρο Μπάρ-

λα από το χωριό Σελά και έζησαν στο
Μικρό Χωριό. Δημιούργησαν οικογένεια.
Αργότερα εγκαταστάθηκαν με τα παιδιά
τους στην Αθήνα, ο σύζυγός της ανέπτυ-
ξε αξιόλογη επιχειρησιακή δραστηριότητα.
Πάντα νοσταλγούσαν το χωριό και πάντα
επισκεπτόταν. Ευτύχησε να δει τα παιδιά
της αποκαταστημένα και τα εγγόνια της
εξ ίσου ευτυχισμένα. Γυρίζοντας στο χω-
ριό συνέκισαν τη ζωή του χωριού. Η
Φρόσω ήταν μια καλοκάγαθη γυναίκα,
εξαιρετική νοικοκυρά και πραγματική χρι-
στιανή. Αγαπούσε όλους τους χωριανούς.
Ήταν φιλόξενη, ευγενική ψυχή. Ένας
αδαμάντινος χαρακτήρας.

Ο σύζυγός της εκδηλώνοντας στην
αγαπημένη του Φρόσω την αγάπη και την
εκτίμηση για τα τόσα χρόνια αρμονικής
συζυγικής ζωής μπόρεσε και τα αποτύπω-
σε σ' ένα πολυσέλιδο κείμενο.

Η μνήμη της θα μείνει παντοτινή και
πάνω απ' όλα αφήνει αγαθή μνήμη. Στην

τελευταία της κατοικία την συνόδεψαν οι
οικείοι της, τα παιδιά τη αυτά που ήρθαν
από την Αμερική και οι χωριανοί της.

Να είναι ελαφρύ το κόμμα του Μικρού
Χωριού που τη σκεπάει και να είναι αι-
ώνια η μνήμη της. Θα τη θυμόμαστε πά-
ντα.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ (1923 - 1995)

Ξαφνικά και ανεπάντεχα έφυγε από τη
ζωή ο Μικροχωρίτης ΛΟΥΚΑΣ Κ.
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ που πολλά χρόνια
ζούσε στην Πρέβεζα, τον Μάη αυτού του
χρόνου.

Ο ΛΟΥΚΑΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ γεν-
νήθηκε στο Μικρό Χωριό και καταγόταν
από πολυμελή οικογένεια. Ο πατέρας του
ήταν περίφημος κτίστης. Σώζονται σήμερα
1-2 σπίτια που οι εντοιχισμένες πλάκες
μαρτυρούν την κατασκευή από αυτόν.
Μεγάλωσε στο χωριό και στη συνέχεια
ξενιτεύτηκε στη Λαμία, όπου εργαζόταν.
Στο διάστημα της κατοχής στο προσκλη-
τήριο των καρών ανέβηκε στο Καρπενήσι
και υπηρέτησε στις Διαβιβάσεις της XIII
Μεραρχίας του ΕΛΑΣ.

Μετά την Απελευθέρωση γύρισε στη
Λαμία. Από τη Λαμία έφυγε και εγκατα-
στάθηκε στην Πρέβεζα, όπου ανέπτυξε
εμπορική δραστηριότητα.

Επισκεπτόταν το χωριό και έτρεφε
αγάπη και σεβασμό στους χωριανούς του.
Τροχαίο δυστύχημα στοίχισε τη ζωή του
παιδιού του. Δεν άντεξε και μια μέρα
έφυγε από τη ζωή. Οι δικοί σου, οι φίλοι
σου και οι χωριανοί σου θα σε θυμού-
νται πάντα.

Αναπαύσου εκλεκτέ μας Λουκά στα
ελαφρά κόμματα της Πρέβεζας, που σε
σκεπάζουν.

SUN & SEA

TRAVEL AGENCY

- Αεροπορικά εισιτήρια για όλο τον κόσμο
- Συνέδρια - Εκθέσεις
- Οργανωμένες εκδρομές
- Διαβατήρια - Βίζες

Στις οικονομικότερες τιμές!!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΙΟΥΡΝΑ - ΒΟΥΓΑ, Μεσογείων 6, Τηλ.: 7799.261, 7799.558

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ - ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ Η ΧΕΛΙΔΩΝΑ

Δ/ΝΣΗ ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΝΙΑΣ

Θέα προς το Βελούχι

Παραδοσιακή φιλοξενία, εξυπηρέτηση

Παλαιό Μικρό Χωριό

Πληρ. Τηλ. 0237/41221

ΤΟ ΧΩΡΙΑΤΙΚΟ

Ψησταριά

Εστιατόριο - Χωριάτικη κουζίνα

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ

Νέο Μικρό Χωριό

Τηλ. 0237/41257/41103

ΑΖΑΚΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΠΟΛΥΤΕΛΗ

ΔΩΜΑΤΙΑ

Νέο Μικρό Χωριό

Πληρ. Τηλ. 0237/41318

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΠΟΛΥΤΕΛΗ

ΔΩΜΑΤΙΑ

Νέο Μικρό Χωριό

Πληρ. Τηλ. 0237/41393

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΠΟΛΥΤΕΛΗ

ΔΩΜΑΤΙΑ

ΡΙΝΑ ΤΑΣΙΟΥ

Νέο Μικρό Χωριό

Πληρ. Τηλ. 0237/41349

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

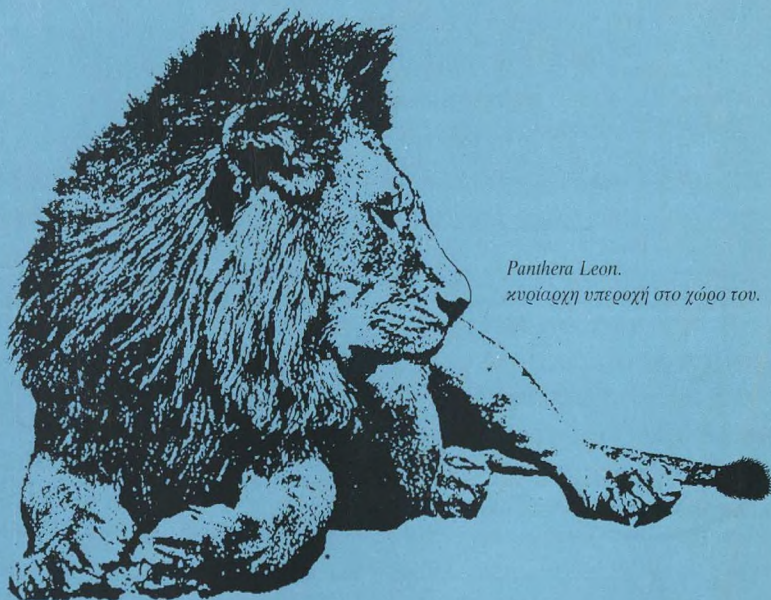
ΔΩΜΑΤΙΑ

ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΖΑΡΡΑ

Νέο Μικρό Χωριό

Πληρ. Τηλ. 0237/41236/41433

Κάποιοι ανάμεσά μας, Έχουν πιο Ανεπτυγμένο «ένστικτο» Υπεροχής:

*Panthera Leon.
κνρίαρχη υπεροχή στο χώρο του.*

- ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
- ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ
- ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
& ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΥΡΗΜΑΤΩΝ

ΙΔΙΩΤΙΚΟ Τ.Ε.Λ.

ΠΛΑΚΑ

Ιδιωτικό Τ. Ε. Λ.

Αναγνωρισμένο από το Κράτος

Ζωναρά 10, Τηλ.: 6457082-4,
5244011, 8250552, 6875421